

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ȘI ACTIVITĂȚILE DE PROTEJARE A MEDIULUI

**EDIȚIE DEDICATĂ PROIECTULUI EDUCAȚIONAL INTERȘCOLAR
„ZIUA MONDIALĂ A MEDIULUI”
-SCHIMB DE EXPERIENȚĂ-**

**Ediția a VI-a
Revista online nr. 6/2026
Iulie 2026**

**ISSN 2784-3874
ISSN-L 2784-3874**

COORDONATORI:

Prof. Vasilescu Maria- Ramona, director al Școlii Gimnaziale „Marin Preda”, Pitești,
Prof. Manole Nicoleta- Georgeta, Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești,
Prof. Costache Elisabeta, Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești,
Prof. Ginavar Ileana, Cerasela, Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești,
Prof. Holban Lidia, Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești,
Prof. Tănăsioiu Florentina, Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ ȘI DESIGN

Prof. Manole Nicoleta- Georgeta,
Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești
Telefon 0248 610 880
E-mail: scoala.marinpreda@yahoo.com

Publicația cuprinde materialele prezentate de cadrele didactice participante la proiectul educațional interșcolar (referate, eseuri, proiecte educative, studiu de specialitate, articole).
Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate revine în exclusivitate autorilor.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ȘI ACTIVITĂȚILE DE PROTEJARE A MEDIULUI

REVISTA ȘCOLARĂ ANUALĂ

NR. 6 - iulie 2026

ISSN 2784-3874

ISSN-L 2784-3874

Iulie 2026

În loc de introducere...

Motto: „Suntem destul de puternici să negociem și să stabilim o strategie de salvare. În primul rând, nu trebuie să uităm că suntem o parte a planetei Pământ și că ea este căminul nostru.”

(James Lovelock)

Educația ecologică și combaterea activităților de poluare a mediului reprezintă piloni esențiali pentru asigurarea unui viitor sustenabil și sănătos pentru generațiile următoare. Într-o lume în care impactul negativ al activităților umane asupra naturii devine din ce în ce mai evident, este vital să dezvoltăm o conștiință ecologică profundă și să implementăm strategii eficiente pentru protejarea planetei noastre.

Educația ecologică joacă un rol crucial în acest sens, oferind indivizilor cunoștințele necesare pentru a înțelege complexitatea interacțiunilor dintre oameni și mediu. Prin intermediul educației, se pot promova comportamente sustenabile, se pot încuraja inițiative de protecție a mediului și se poate construi o societate informată, capabilă să ia decizii responsabile.

Activitățile de poluare a mediului reprezintă o amenințare majoră pentru sănătatea umană și biodiversitatea globală. Poluarea aerului, apei și solului nu afectează doar ecosistemele naturale, ci și calitatea vieții umane. De aceea, este imperativ să ne concentrăm eforturile asupra reducerii poluării prin politici stricte, inovații tehnologice și schimbări comportamentale.

Argumentul central este că fiecare dintre noi, indiferent de poziție socială sau vârstă, are un rol de jucat în protejarea mediului. Suntem suficient de puternici și avem resurse, atât individual cât și colectiv, pentru a negocia și a implementa soluții eficiente. Aceste eforturi necesită nu doar conștientizare și educație, ci și o voință politică și socială puternică pentru a transforma cunoștințele în acțiuni concrete.

În concluzie, educația ecologică și lupta împotriva poluării sunt componente esențiale ale unei strategii globale de salvare a mediului. Nu trebuie să uităm niciodată că planeta Pământ este căminul nostru, iar protejarea ei este responsabilitatea noastră colectivă.

CUPRINS:

Predarea limbilor străine și sustenabilitatea:educație pentru o lume responsabilă , Prof. Vasilescu Maria Ramona, Școala Gimnazială „Marin Preda” Pitești	pag. 7
Educația pentru mediu în școală: responsabilitate, comunitate și viitor , Prof. Vasilescu Maria Ramona, Școala Gimnazială „Marin Preda” Pitești	pag. 8
My Green Corner: A Small Space, A Big Change , Prof. Peleașe Simona Iuliana, Școala Gimnazială Marin Preda, Pitești	pag. 10
Influența mediului asupra stării de bine a copilului- studiu- , Prof. Peleașe Simona Iuliana, Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești	pag. 10
Proiect didactic , Prof. Peleașe Simona Iuliana, Școala Gimnazială Marin Preda, Pitești	pag. 12
Educația ecologică – fundament al dezvoltării durabile la vârsta preșcolară- Studiu de specialitate , Inspector pentru educație timpurie, Prof. Minciună Teodor Ionuț, ISJ Argeș	pag. 15
Protejarea mediului-prioritate în educația timpurie , Inspector pentru educație timpurie, Prof. Minciună Teodor Ionuț, ISJ Argeș	pag. 17
Activitățile practice – mijloc de dezvoltare a comportamentului ecologic la preșcolari- Studiu de specialitate , Prof. ed . timpurie Minciună Melania, G.P.P. „Rază de Soare”, Pitești.....	pag.19
Sănătatea mediului, sănătatea omului , Prof. ed timpurie Vitan Marinela- Petruța, Grădinița cu Program Prelungit „Albă ca Zăpada”, Pitești	pag. 21
Micii Eco-Cetățeni în Acțiune: Bilanțul Activităților Ecologice la Final de An Școlar , Profesor pentru educație timpurie, Stroe Roxana Mariana, Grădinița cu Program Prelungit „Alba ca Zăpada”	pag. 23
Rolul educației ecologice în conștientizarea efectelor poluării mediului la elevi , Profesor înv. primar: Ivașcu Mihaela Oana, Școala Gimnazială „Marin Preda” Pitești	pag. 25
Importanța educației ecologice în învățământul primar , Prof. înv. primar Neacșu Andreea Elena, Liceul Tehnologic „I. C. Petrescu”, Stâlpeni	pag. 26
Protejăm mediului de la mic la mare , Prof. pentru educație timpurie Tudose Roxana Florina, Liceul Tehn. „I. C. Petrescu” – G. P. N. Stâlpeni	pag. 28
Educația ecologică prin proiecte tematice în grădiniță- Studiu de specialitate , Prof. Manole Nicoleta- Georgeta, Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești	pag. 30
Educația ecologică- educație pentru responsabilitate globală , Prof. ed. timpurie Ginavar Ileana- Cerasela , Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești	pag. 32
Activitățile extrașcolare din grădiniță în contextul protecției mediului , Prof. ed. timpurie Manole Nicoleta- Georgeta, Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești	pag. 34
Educația pentru protecția mediului în învățământul preșcolar -Studiu de specialitate , Prof. ed. timpurie Bogdan Ștefania Mihaela, G.P.P „Rază de Soare”, Pitești...pag.	36
Mânuțe hărnicuțe ajută Pământul să respire , Prof. pentru educație timpurie:Crăciunescu Aurora, Grădinița cu Program Normal Radu Negru, Călinești	pag. 38
Educația ecologică – fundament al formării unei generații responsabile față de mediu , Prof.în. primar Pletoiu Florina - Simona, Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești	pag.39
Educația ecologică în învățământul preuniversitar – instrument esențial pentru dezvoltarea competențelor de mediu și a comportamentului responsabil- Studiu de specialitate- Prof. Înv. Primar Pletoiu Florina - Simona, Școala Gimnazială „Marin Preda”,	

Pitești	pag. 41
Eroii picăturilor de apă și ai reciclării – educație pentru un mediu sustenabil,	
Prof. Dicu Carla, G.P.P „Rază de Soare”, Pitești	pag. 43
Proiect educațional „trăiește verde”, Prof.ed.timpurie: Constantin Elena -Gina,	
Gimnazială „Marin Preda”, Pitești, G.P.N.	pag. 44
Un mediu curat- o viață sănătoasă importanța mediului înviața noastră,	
Prof.ed.timpurie: Constantin Elena Gina, Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești	pag. 47
Un viitor verde prin protejarea mediului, Prof. Dicu Elena-Liana, Școala Gimnazială	
„Nicolae Iorga” Pitești	pag. 49
Protecția mediului în contextul dezvoltării durabile, Prof. Dicu Elena-Liana , Școala	
Gimnazială „Nicolae Iorga” Pitești	pag. 51
Educația ecologică prin creativitate și experiențe directe – exemple de bună	
practică , Prof. ed. timpurie TEODORESCU Mirela Nicoleta, G.P.P. „Albă ca Zăpada”, Pitești	
.....	pag. 53
Educația ecologică și activitățile de prevenire a poluării mediului – exemple de	
bună practică, Prof. ed. timpurie IONESCU Ionela Denisa, G.P.P. „Albă ca Zăpada”, Pitești	
.....	pag. 55
Educația ecologică în grădiniță, Prof. Cicu Mirela Nicoleta, Școala Gimnazială <i>Marin</i>	
<i>Preda</i>	pag. 57
Poluarea mediului - provocare globală și responsabilitate educațională, Școala	
Gim. „Marin Preda”, Pitești, Prof. înv. Primar Popescu-Cioaca Daniela-Sofronia	pag. 58
Educația Ecologică în Grădiniță, Prof. ed. timpurie: Baicu Ioana Daniela, G.P.P. Stâlpeni	
.....	pag. 60
Formarea comportamentelor ecologice prin joc didactic- Studiu de specialitate,	
Prof. Manole Nicoleta- Georgeta, Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești	pag. 62
Poluarea mediului și impactul asupra vieții- Studiu de specialitate, Prof. Ed.	
Timpurie Ginavar Ileana Cerasela, Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești	pag. 64
Formarea comportamentului ecologic la preșcolari prin activitățile de educație	
ecologică, Prof. Costache Elisabeta, Școlala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești	pag. 65
Educația pentru schimbare – Management educativ pentru schimbare, Prof. ed.	
timpurie Tănăsioiu Florentina, Școala Gimnazială Marin Preda	pag. 67
Rolul educației ecologice în grădiniță, Prof. Ed. Timpurie: Mustață Narcisa Ionela, Școala	
Gimnazială „Marin Preda” Pitești	pag. 69
Mediul – casa noastră comună, Prof. Educație Timpurie Apopii Ștefania Ramona, Școala	
Gimnazială „Marin Preda”, Pitești	pag. 70
Echilibrul Fragil: Schimbările Climatice și Soluțiile pentru un Viitor Sustenabil,	
Profesor: Cercel Ana-Maria, Școala Gimnazială Beleți-Negrești	pag. 71
Apa – izvor de viață. Educație ecologică prin joc și descoperire, Prof. ed. timpurie	
Buligă Camelia, Școala Gimnazială Nr 10 „Marin Preda”, Pitești	pag. 73
Protejarea mediului – investiția în viitorul nostru, Prof. Pîrvu Cristina Loredana, Școala	
Gimn. Marin Preda, Pitești	pag. 74
Rolul educației fizice și al sportului în formarea comportamentului ecologic la	
adolescenți, Prof. DUMITRESCU-IOANA CIPRIAN, C.N. „ZINCA GOLESCU”.....	pag. 75
Activitățile în aer liber și apropierea copilului de natură – mijloc de formare a	
comportamentului ecologic la vârsta preșcolară, Prof. educație timpurie STOIAN	
LIDIA, G.P.P. „PRIMII PAȘI”, Pitești	pag. 77
Reciclarea creativă în grădiniță – dezvoltarea responsabilității ecologice prin	
activități practice, Prof. educație timpurie Grigore Daniela, G.P.P. „PRIMII PAȘI”, Pitești	

.....	pag. 79
Jocul didactic – metodă eficientă de educație ecologică în grădiniță , Prof. ed. timpurie Dumitrescu-Ioana Cristina, G.P.P. „Primii Pași”, Pitești	pag. 80
Educația ecologică la vârsta preșcolară – formarea comportamentelor responsabile față de natură , Prof. educație timpurie Popescu Dalia, G.P.P. „PRIMII PAȘI”, Pitești	pag. 82
Reciclarea– Un pas mic pentru copil, un pas mare pentru natură , Prof. înv. preșcolar: Eremia Nicoleta, Școala Gimnazială „Ghe.I. I. C. Brătianu” Rătești	pag. 83
Protejarea mediului – o responsabilitate a fiecăruia , Prof. Șerban Elena Olivia, Școala Gimnazială <i>Marin Preda</i> Pitești	pag. 85
Importanța unui mediu curat-Studiu de specialitate , Informatician Enache Andrada Rozalia, Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești.....	pag. 86
Activități de prevenire a poluării mediului în învățământul preșcolar- Studiu de specialitate , Prof. pentru educație timpurie: Tănăsioiu Florentina, Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești	pag. 88
Activități ecologice potrivite pentru elevii din clasele I–IV- Studiu de caz , Prof. RADU Oana-Maria, Școala Gimnazială „Marin Preda”	pag. 89
Copiii de vârstă mică protejează mediul înconjurător , Prof. RADU Oana-Maria, Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești	pag. 90
Rolul activităților outdoor în viața preșcolarilor , Profesor educație timpurie Călin Elena Andreea G.P.P „Lumea Copiilor” Topoloveni	pag. 92
Îndemn , Prof. Ed. Timpurie Dima Daniela, Șc, Gim. „Marin Preda”, Pitești	pag. 93

Predarea limbilor străine și sustenabilitatea: educație pentru o lume responsabilă

Prof. Vasilescu Maria Ramona
Școala Gimnazială „Marin Preda” Pitești

În ultimul deceniu, conceptul de sustenabilitate a devenit un reper esențial în toate domeniile vieții sociale, iar educația nu face excepție. Școala modernă este chemată să formeze elevi capabili să înțeleagă și să protejeze mediul, să coopereze la nivel global și să adopte comportamente responsabile. În acest context, predarea limbilor străine capătă o dimensiune nouă: devine un instrument pentru dezvoltarea unei mentalități sustenabile, bazate pe respect, diversitate și responsabilitate față de resursele planetei.

Predarea limbilor străine nu înseamnă doar acumularea de vocabular, reguli gramaticale și expresii. Ea presupune deschiderea către alte culturi, înțelegerea modului în care diferite societăți se raportează la natură și descoperirea unor modele de comportament ecologic. Elevii observă că limbajul reflectă valorile unei comunități, iar preocuparea pentru mediu este adesea integrată în discursul public, în tradiții și în stilul de viață.

De exemplu, în spațiul german, conceptul de *Umweltschutz* (protecția mediului) este prezent în educație, în mass-media și în viața cotidiană. În cultura scandinavă, ideea de *friluftsliv* promovează petrecerea timpului în natură ca formă de echilibru personal. În Japonia, principiul *mottainai* exprimă respectul față de resurse și evitarea risipei. Toate aceste concepte pot fi integrate în lecțiile de limbă, oferind elevilor o perspectivă globală asupra sustenabilității.

Un element central al predării moderne îl reprezintă utilizarea materialelor autentice: articole, podcasturi, videoclipuri, interviuri, reclame, fragmente de presă. Aceste resurse digitale reduc consumul de hârtie și permit o predare flexibilă, adaptată intereselor elevilor. Studiile recente arată că materialele autentice cresc motivația, îmbunătățesc comprehensiunea orală și facilitează transferul cunoștințelor în situații reale.

În plus, resursele digitale permit profesorilor să abordeze teme ecologice actuale: schimbări climatice, biodiversitate, reciclare, transport sustenabil, consum responsabil. Elevii pot analiza articole din presa internațională, pot compara perspective culturale și pot discuta soluții adoptate în diferite țări. Astfel, ora de limbă devine un spațiu de reflecție asupra problemelor globale.

Predarea limbilor străine contribuie la formarea competențelor pragmatice – capacitatea de a folosi limba în contexte reale. Activitățile de comunicare pot fi orientate spre teme ecologice: redactarea unor mesaje de conștientizare, realizarea unor prezentări despre protecția mediului, participarea la dezbateri despre consumul responsabil sau despre impactul tehnologiei asupra naturii.

Aceste sarcini îi ajută pe elevi să înțeleagă că sustenabilitatea nu este un concept abstract, ci o responsabilitate personală. Ei învață să argumenteze, să colaboreze, să își exprime opiniile și să propună soluții. În plus, dezvoltă empatie și respect față de diversitatea culturală, valori esențiale pentru o societate durabilă.

Problemele de mediu sunt globale și necesită cooperare internațională. Multilingvismul devine astfel o competență strategică. Elevii care stăpânesc o limbă străină pot participa la proiecte internaționale, pot comunica cu parteneri din alte țări și pot accesa informații actualizate din surse diverse.

În cadrul școlilor, proiectele Erasmus+, parteneriatele educaționale și schimburile culturale oferă oportunități reale pentru dezvoltarea unei mentalități sustenabile. Elevii descoperă că protecția mediului este o preocupare comună, indiferent de limbă sau cultură, și că soluțiile eficiente se nasc din colaborare.

Pentru ca predarea limbilor străine să contribuie la sustenabilitate, școala trebuie să ofere un exemplu concret. Reducerea consumului de hârtie, utilizarea responsabilă a resurselor digitale, colectarea selectivă, activitățile în aer liber și proiectele ecologice sunt modalități prin care instituția poate transmite valori autentice.

Când elevii observă că școala respectă principiile sustenabilității, sunt mai motivați să le adopte și ei. Astfel, educația lingvistică devine parte a unui efort mai amplu de formare a cetățenilor responsabili.

Predarea limbilor străine și sustenabilitatea nu sunt două domenii separate, ci două direcții complementare ale educației moderne. Prin resurse autentice, activități practice, deschidere culturală și cooperare internațională, ora de limbă devine un spațiu în care elevii învață nu doar să comunice, ci să gândească responsabil, să respecte diversitatea și să protejeze mediul.

Educația lingvistică are puterea de a forma generații capabile să construiască un viitor durabil, în care comunicarea și respectul față de natură merg mână în mână.

Bibliografie

- Ivan, S. (2011). *Predarea și învățarea limbilor străine – o prioritate europeană*. Editura Universitară.
- Manasia, M. G. (2020). *Învățarea limbilor străine – semioză dinamică*. Editura Tritonic.
- Teletin, A., & Nica, I. (2023). *Dezvoltarea comprehensiunii orale cu ajutorul materialelor autentice*. Revista Limba Română.
- Trinca, L. (2024). *Metodica predării limbii române ca limbă străină*. Editura Didactică.
- European Commission (2022). *GreenComp: The European Sustainability Competence Framework*.

Educația pentru mediu în școală: responsabilitate, comunitate și viitor

Prof. Vasilescu Maria Ramona
Școala Gimnazială „Marin Preda” Pitești

Educația pentru mediu a devenit una dintre direcțiile esențiale ale școlii contemporane. Într-o lume în care schimbările climatice, poluarea, pierderea biodiversității și consumul excesiv de resurse afectează viața de zi cu zi, școala are misiunea de a forma generații capabile să înțeleagă aceste provocări și să acționeze responsabil. Educația ecologică nu este doar un capitol dintr-un manual, ci un mod de a gândi și de a trăi, o cultură a responsabilității care se construiește prin experiențe, modele și implicare.

Pentru ca elevii să adopte comportamente sustenabile, este necesar să înțeleagă impactul propriilor acțiuni asupra mediului. Conștientizarea începe cu gesturi simple: observarea consumului de apă, analiza risipei alimentare, monitorizarea energiei utilizate în școală, discuții despre transportul zilnic. Activitățile practice îi ajută pe elevi să vadă concret legătura dintre comportament și consecințe.

De exemplu, un exercițiu frecvent în școlile europene este „ziua fără plastic”, în care elevii sunt provocați să evite ambalajele de unică folosință. O altă activitate este „jurnalul ecologic”, unde elevii notează timp de o săptămână acțiunile prin care contribuie la protecția mediului. Aceste experiențe dezvoltă responsabilitate și îi ajută să înțeleagă că schimbarea începe cu pași mici.

Problemele de mediu nu pot fi rezolvate individual. Ele necesită colaborare, organizare și implicare comunitară. Școala este spațiul ideal pentru a exersa aceste competențe. Proiectele ecologice, parteneriatele cu instituții locale, campaniile de informare și acțiunile de voluntariat îi învață pe elevi că protecția mediului este un efort comun.

Un exemplu de bună practică este organizarea unor acțiuni de plantare de arbori în parteneriat cu primăria sau cu organizații de mediu. Elevii pot participa la ecologizarea parcurilor,

pot realiza afișe de conștientizare sau pot organiza târguri de obiecte reutilizabile. Astfel, educația ecologică devine o experiență socială, nu doar teoretică.

Educația pentru mediu nu aparține exclusiv orelor de biologie sau geografie. Ea poate fi integrată în toate disciplinele, oferind elevilor o perspectivă complexă asupra mediului.

- La **științe**, elevii studiază fenomene naturale, ecosisteme, cicluri biologice și impactul poluării.
- La **limbi străine**, pot analiza articole internaționale despre schimbările climatice, pot compara soluții adoptate în diferite țări și pot redacta mesaje ecologice.
- La **arte**, pot crea afișe, colaje sau proiecte vizuale care promovează protecția mediului.
- La **educație civică**, pot discuta despre responsabilitatea socială, legislația ecologică și rolul instituțiilor.

Această abordare interdisciplinară îi ajută pe elevi să înțeleagă că mediul este un sistem complex, iar soluțiile necesită cunoștințe din mai multe domenii.

Pentru ca educația ecologică să fie credibilă, școala trebuie să ofere un exemplu concret. Elevii sunt mult mai receptivi atunci când văd că instituția respectă principiile sustenabilității. Reducerea consumului de hârtie, colectarea selectivă, utilizarea responsabilă a resurselor digitale, instalarea unor puncte de reciclare sau organizarea de activități în aer liber sunt modalități prin care școala poate transmite valori autentice.

De asemenea, școala poate adopta politici interne: limitarea imprimărilor, folosirea materialelor reutilizabile la activități, încurajarea transportului sustenabil sau organizarea unor „zile verzi” dedicate protecției mediului. Când elevii observă aceste practici, sunt mai motivați să le adopte și în viața personală.

Educația ecologică devine cu adevărat eficientă atunci când depășește granițele școlii. Implicarea părinților, colaborarea cu autoritățile locale, parteneriatele cu ONG-uri și participarea la proiecte naționale sau internaționale transformă educația pentru mediu într-un efort comunitar.

De exemplu, programele europene precum „Eco-Schools” sau „Let’s Do It!” oferă resurse, activități și oportunități de colaborare. Elevii pot participa la concursuri, pot realiza proiecte de cercetare sau pot organiza campanii de informare în comunitate. Astfel, educația ecologică devine o experiență reală, cu impact vizibil.

Educația pentru mediu nu se rezumă la cunoștințe, ci la formarea unor competențe esențiale pentru secolul XXI: gândire critică, colaborare, creativitate, responsabilitate, empatie. Elevii trebuie să învețe să analizeze informații, să identifice soluții, să lucreze în echipă și să ia decizii informate.

Documentul european *GreenComp* subliniază că sustenabilitatea este o competență transversală, necesară în toate domeniile vieții. Elevii trebuie să înțeleagă interdependența dintre oameni și natură, să adopte comportamente responsabile și să contribuie la construirea unei societăți durabile.

Educația pentru mediu este o investiție în viitor. Prin activități practice, colaborare, interdisciplinaritate și implicare comunitară, școala poate forma generații care înțeleg că protecția mediului nu este o opțiune, ci o responsabilitate. Elevii învață că fiecare gest contează, că schimbarea începe cu ei și că viitorul planetei depinde de alegerile fiecăruia.

Educația ecologică nu este doar un obiectiv curricular, ci o cultură a respectului față de natură, față de comunitate și față de viitor.

Bibliografie

- European Commission (2022). *GreenComp: The European Sustainability Competence Framework*.
- Tilbury, D. (2011). *Education for Sustainable Development: An Expert Review of Processes and Learning*. UNESCO.
- Ivan, S. (2011). *Predarea și învățarea limbilor străine – o prioritate europeană*. Editura Universitară.
- Manasia, M. G. (2020). *Învățarea limbilor străine – semioză dinamică*. Editura Tritonic.
- Teletin, A., & Nica, I. (2023). *Materiale autentice în predarea limbilor străine*. Revista Limba Română.

My Green Corner: A Small Space, A Big Change

Prof. Peleașe Simona Iuliana
Școala Gimnazială Marin Preda, Pitești

A green corner is more than a collection of plants; it is a small, living laboratory where students can explore the wonders of nature and understand important scientific concepts. By creating a green corner in or near their homes, students can actively learn about plant life, ecosystems, and environmental sustainability through observation and experimentation.

A student can begin by selecting a suitable space with access to sunlight, such as a balcony, windowsill, terrace, or garden area. The green corner can include flowering plants, herbs, vegetables, or small trees. Using recycled containers as plant pots and preparing natural compost are simple ways to practice sustainable gardening.

The green corner provides many opportunities for scientific investigation. Students can observe the stages of seed germination, measure plant growth, and study how factors such as sunlight, water, soil type, and temperature influence plant development. They can conduct simple experiments, such as comparing the growth of plants placed in different light conditions or testing how organic compost affects plant health.

Through regular observation, students can learn about essential biological processes such as photosynthesis, where plants use sunlight, water, and carbon dioxide to produce food and release oxygen. They can also discover the role of plants in maintaining biodiversity by providing habitats and food sources for insects and other small organisms.

Maintaining a green corner develops scientific skills such as observation, recording data, forming conclusions, and solving problems. Students learn that plants require care and that environmental balance depends on the interaction between living organisms and their surroundings.

A green corner also promotes awareness of environmental challenges. It helps students understand the importance of reducing waste, conserving water, protecting biodiversity, and adopting sustainable habits. What begins as a small home project can become a valuable learning experience and a contribution toward a healthier planet.

By creating a green corner, students do not just grow plants—they grow knowledge, curiosity, and a deeper understanding of the natural world.

Bibliography:

1. Royal Botanic Gardens, Kew. *State of the World's Plants and Fungi Reports*.
2. National Aeronautics and Space Administration. *Plants and Photosynthesis: Understanding How Plants Use Light Energy*.
3. United States Department of Agriculture. *Soil Health and Sustainable Gardening Practices*.
4. Food and Agriculture Organization of the United Nations. *Biodiversity and Ecosystem Services: The Role of Plants in Sustainable Development*.
5. National Geographic Society. *Plants, Ecosystems, and the Importance of Biodiversity*

Influența mediului asupra stării de bine a copilului -studiu-

Prof. Peleașe Simona Iuliana
Școala Gimnazială Marin Preda, Pitești

Mediul în care copilul se dezvoltă reprezintă un ansamblu complex de factori fizici, sociali, emoționali și educaționali care influențează în mod direct formarea personalității, sănătatea și nivelul general de bunăstare al acestuia. Un mediu echilibrat, securizant și stimulativ creează condițiile necesare pentru dezvoltarea armonioasă a copilului, favorizând dobândirea autonomiei,

dezvoltarea competențelor sociale și formarea unei imagini pozitive despre sine și despre lumea înconjurătoare.

Familia constituie mediul primar de dezvoltare și are un rol fundamental în construirea sentimentului de siguranță emoțională. Relațiile bazate pe afecțiune, sprijin, comunicare și acceptare contribuie la dezvoltarea încrederii în sine și la capacitatea copilului de a se adapta diferitelor situații de viață. Atitudinile și comportamentele adulților semnificativi reprezintă modele importante pentru copil, influențând modul în care acesta își exprimă emoțiile, relaționează cu ceilalți și își formează valorile personale.

Mediul educațional reprezintă un alt context esențial pentru starea de bine a copilului, deoarece oferă experiențe de învățare, socializare și dezvoltare personală. Un climat educațional pozitiv, caracterizat prin respect, incluziune, susținere emoțională și valorizarea fiecărui copil, contribuie la creșterea motivației pentru învățare și la dezvoltarea sentimentului de apartenență. Activitățile adaptate particularităților de vârstă, jocul și interacțiunile cu ceilalți copii sprijină dezvoltarea cognitivă, afectivă și socială.

Un rol deosebit în susținerea stării de bine îl are și mediul natural, care oferă copilului posibilitatea de a intra în contact direct cu lumea înconjurătoare și de a dobândi experiențe autentice de explorare și descoperire. Spațiile naturale stimulează curiozitatea, creativitatea și capacitatea de observare, contribuind totodată la dezvoltarea motricității și la menținerea echilibrului emoțional. Petrecerea timpului în natură, prin activități precum jocul în aer liber, plimbările sau explorarea mediului, favorizează reducerea stresului, îmbunătățește starea afectivă și susține sănătatea fizică a copilului. În același timp, interacțiunea cu natura contribuie la formarea unei atitudini responsabile față de mediul înconjurător, prin dezvoltarea respectului și a comportamentelor de protejare a acestuia.

În opoziție, un mediu caracterizat prin instabilitate, lipsă de sprijin emoțional, conflicte sau factori de stres poate influența negativ dezvoltarea copilului și poate afecta capacitatea acestuia de adaptare și relaționare. Din acest motiv, crearea unor contexte de viață și de învățare care să răspundă nevoilor copilului reprezintă o condiție fundamentală pentru asigurarea stării sale de bine.

Familia, mediul educațional și mediul natural trebuie privite ca elemente complementare care contribuie la dezvoltarea globală a copilului. Prin asigurarea unui cadru securizant, stimulat și armonios, copilul beneficiază de oportunități favorabile pentru exprimarea potențialului propriu și pentru construirea unei relații echilibrate cu sine, cu ceilalți și cu mediul înconjurător.

De aceea, este atât de importantă educația pentru respectarea mediului înconjurător, deoarece aceasta contribuie la formarea unei conștiințe ecologice încă din perioada copilăriei și la dezvoltarea unor comportamente responsabile față de natură. Cercetările din domeniul educației ecologice evidențiază faptul că relația copilului cu mediul se construiește prin experiențe directe, prin explorare și prin participarea activă la activități de cunoaștere și protejare a naturii. Potrivit lui David Sobel (2008), experiențele pozitive desfășurate în mediul natural au un rol esențial în dezvoltarea copilului, autorul susținând necesitatea unei educații care să permită „contactul direct cu natura” înaintea abordării problemelor ecologice complexe.

Educația pentru mediu nu trebuie redusă doar la transmiterea unor informații despre poluare, conservarea resurselor sau protejarea biodiversității, ci trebuie să urmărească formarea unei relații afective între copil și natură. În acest sens, Edward O. Wilson (1984) introduce conceptul de „biofilie”, definit ca „tendința înăscută de a ne concentra asupra vieții și a proceselor asemănătoare vieții”, evidențiind faptul că apropierea de natură reprezintă o nevoie fundamentală a ființei umane. Pentru copil, contactul cu mediul natural oferă contexte autentice de învățare, stimulează curiozitatea și contribuie la dezvoltarea empatiei față de formele de viață din jur.

Importanța educației ecologice este susținută și de cercetările privind influența naturii asupra stării de bine. Richard Louv (2005) atrage atenția asupra diminuării contactului copiilor cu mediul natural și utilizează conceptul de „deficit de natură” pentru a descrie consecințele lipsei experiențelor directe în aer liber asupra dezvoltării copilului. Autorul evidențiază faptul că apropierea de natură sprijină sănătatea fizică, echilibrul emoțional și dezvoltarea creativității.

În cadrul instituțiilor educaționale, promovarea respectului față de mediu presupune organizarea unor experiențe de învățare prin care copilul să observe, să descopere și să participe activ la protejarea naturii. Activități precum îngrijirea plantelor, colectarea selectivă a deșeurilor, reutilizarea materialelor sau explorarea spațiilor verzi contribuie la formarea unor deprinderi ecologice stabile și la dezvoltarea sentimentului de responsabilitate. După cum subliniază UNESCO (2020), educația pentru dezvoltare durabilă urmărește formarea unor competențe care îi permit individului să ia decizii responsabile și să contribuie la construirea unui viitor sustenabil.

Astfel, educația pentru respectarea mediului înconjurător reprezintă o componentă fundamentală a dezvoltării armonioase a copilului, deoarece influențează atât modul în care acesta înțelege lumea naturală, cât și felul în care se raportează la aceasta. Prin cultivarea respectului, a grijii și a responsabilității față de natură, educația ecologică contribuie la formarea unor generații capabile să protejeze mediul și să mențină un echilibru între nevoile umane și conservarea resurselor naturale.

Referințe bibliografice :

- Louv, R. (2005). *Last Child in the Woods: Saving Our Children from Nature-Deficit Disorder*. Chapel Hill: Algonquin Books.
- Sobel, D. (2008). *Childhood and Nature: Design Principles for Educators*. Portland: Orion Society.
- Wilson, E. O. (1984). *Biophilia*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- UNESCO (2020). *Education for Sustainable Development: A Roadmap*. Paris: UNESCO.

PROIECT DIDACTIC

Prof. Peleșe Simona Iuliana
Școala Gimnazială Marin Preda, Pitești

Unitatea de învățare: Environment and Nature

Tema lecției: Let's Protect Our Planet!

Tipul lecției: Lecție de consolidare și dezvoltare a competențelor de comunicare

Durata: 50 minute

1. Competențe generale

- Receptarea de mesaje orale și scrise în limba engleză;
- Producerea de mesaje orale și scrise în contexte familiare;
- Participarea la interacțiuni verbale simple;
- Manifestarea interesului pentru comunicarea într-o limbă străină.

2. Competențe specifice

- Identificarea informațiilor esențiale din mesaje orale și scrise;
- Utilizarea unor expresii și structuri gramaticale adecvate situației de comunicare;
- Exprimarea unor opinii și recomandări referitoare la probleme de interes general;
- Participarea la activități de colaborare în limba engleză.

3. Obiective operaționale

La sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili:

O1 – să recunoască și să utilizeze vocabularul specific temei „Environment”;

O2 – să identifice probleme ecologice și soluții posibile;

O3 – să formuleze propoziții folosind structurile:

- **We should...**
- **We shouldn't...**
- **We must...**

O4 – să participe activ la activități de grup;

O5 – să formuleze mesaje simple privind protejarea mediului.

4. Strategii didactice

Metode și procedee:

- brainstorming;
- conversația euristică;
- exercițiul;
- învățarea prin cooperare;
- jocul didactic;
- turul galeriei.

Forme de organizare:

- frontal;
- individual;
- pe perechi;
- pe grupe.

Mijloace didactice:

- tablă interactivă/prezentare digitală;
 - imagini tematice;
 - fișe de lucru;
 - cartonase;
 - materiale reciclabile pentru poster.
-

5. Desfășurarea lecției

Etapa lecției	Timp	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Metode
Moment organizatoric	2 min	Verifică prezența și pregătește materialele	Se pregătesc pentru lecție	Conversația
Captarea atenției	5 min	Prezintă imagini cu un mediu curat și unul poluat	Observă imaginile și răspund la întrebări: „What can you see?”, „How can we help the planet?”	Brainstorming
Reactualizarea cunoștințelor	5 min	Solicită exemple de cuvinte cunoscute despre natură	Enumeră cuvinte și expresii	Conversația
Predarea/consolidarea vocabularului	10 min	Prezintă termenii: pollution, recycling, waste, climate change etc.	Asociază cuvintele cu imaginile și creează propoziții	Exercițiul
Activitate de comunicare	10 min	Oferă textul „Our Planet Needs Help” și întrebări	Citesc textul și identifică probleme/soluții	Reading
Activitate practică	10 min	Organizează echipele pentru realizarea posterului „Eco Action Plan”	Creează și prezintă posterul	Învățare prin cooperare
Evaluare și feedback	5 min	Aplică metoda „Exit ticket”	Completează enunțurile de reflecție	Autoevaluare

Our Planet Needs Our Help

The Earth is our home, and we must take care of it. Today, many places suffer from pollution, plastic waste, and climate change. People can help the environment by recycling, saving water, planting trees, and protecting animals. Small actions can make a big difference. We should use less plastic and keep our streets, parks, and oceans clean. Every person has the power to make positive changes. If we work together, we can create a healthier planet for future generations. Protecting nature is not only a responsibility, but also a way to show respect for life.

1. *What problems does our planet have today?*
2. *What can people do to protect the environment?*
3. *Which action do you think is the most important? Why?*

Task 1 – Match the words

Match the words with their meanings:

1. recycling
2. pollution
3. waste
4. protect
5. endangered animals
 - a. to keep something safe
 - b. materials we throw away
 - c. dirty air, water or land
 - d. using materials again
 - e. animals in danger of disappearing

Task 2 – Complete the sentences

Use: **should / shouldn't**

1. We _____ recycle plastic and paper.
2. We _____ throw rubbish on the ground.
3. We _____ save water.
4. We _____ protect animals.

Task 3 – Group activity

Create an **Eco Action Plan**.

Write five sentences:

1. We should _____.
2. We should _____.
3. We shouldn't _____.
4. We must _____.
5. We can _____.

7. Evaluarea elevilor

Evaluarea se realizează prin:

- observarea sistematică a activității;
- răspunsuri orale;
- rezolvarea fișelor;
- prezentarea produsului de grup;
- autoevaluare.

Criterii de evaluare:

- folosirea corectă a vocabularului;
- participarea la activități;
- exprimarea unor idei clare;
- colaborarea cu colegii.

8. Tema pentru acasă

My Green Promise

Write 5 sentences about what you can do to protect the environment.

Example:

“I promise to recycle more.”

“I promise to save water.”

9. Elemente de bună practică

- Lecția valorifică o temă interdisciplinară: limba engleză + educație ecologică;
- Elevii folosesc limba engleză în situații autentice;
- Activitățile stimulează colaborarea și creativitatea;
- Produsele realizate de elevi pot fi expuse în școală pentru promovarea comportamentelor ecologice;
- Evaluarea este predominant formativă și centrată pe progresul elevului.

Pentru lecția **“Let’s Protect Our Planet!”** (Limba engleză + educație ecologică), poți folosi următoarele platforme cu jocuri interactive:

- [Wordwall – jocuri interactive pentru vocabular \(Environment, Recycling, Nature\)](#)
Exemple de activități: matching, quiz, roata aleatoare, completări de propoziții.
- [LearningApps – exerciții interactive create de profesori](#)
Exemple: asocieri imagine–cuvânt, ordonare, clasificare (Recycle / Don’t recycle).
- [British Council LearnEnglish Kids – jocuri și activități de limba engleză](#)
Potrivit pentru: vocabular, listening, cântece și activități despre natură.
- [Kahoot! – quiz-uri interactive pentru verificarea cunoștințelor](#)
Exemplu de quiz: “How Green Are You?” / “Save the Planet”.
- [Quizizz – teste interactive cu feedback imediat](#)
Exemple: Environment vocabulary, climate change, eco actions.
- [Educaplay – jocuri educaționale online \(crossword, matching, quizzes\)](#)

Educația ecologică – fundament al dezvoltării durabile la vârsta preșcolară

Studiu de specialitate

Inspector pentru educație timpurie, Prof. Minciună Teodor- Ionuț
ISJ Argeș

Educația ecologică reprezintă una dintre direcțiile fundamentale ale educației moderne, având rolul de a forma încă din copilărie comportamente responsabile față de natură și mediul înconjurător. În contextul provocărilor actuale generate de schimbările climatice, poluare și diminuarea resurselor naturale, educația pentru dezvoltare durabilă devine o necesitate, iar grădinița constituie primul cadru organizat în care copilul poate învăța să respecte și să protejeze mediul.

Conform UNESCO, educația pentru dezvoltare durabilă urmărește formarea cunoștințelor, competențelor, valorilor și atitudinilor necesare pentru construirea unui viitor sustenabil. Aceste obiective pot fi dezvoltate încă din perioada preșcolară prin activități adaptate particularităților de vârstă, bazate pe joc, explorare și învățare prin experiență.

Rolul educației ecologice în dezvoltarea copilului preșcolar

Perioada preșcolară este caracterizată printr-o mare receptivitate față de experiențele directe. Copiii descoperă lumea folosindu-și simțurile, observând și experimentând permanent. Din acest motiv, educația ecologică trebuie să fie concretă și apropiată de experiențele lor cotidiene.

Prin activitățile desfășurate în grădiniță, copiii învață:

- să respecte plantele și animalele;
- să păstreze curățenia în sala de grupă și în spațiile verzi;
- să economisească apa și energia;
- să colecteze selectiv deșeurile;

- să participe la acțiuni de plantare și îngrijire a plantelor;
- să manifeste grijă și responsabilitate față de mediul înconjurător.

Aceste deprinderi contribuie la dezvoltarea responsabilității, empatiei, spiritului civic și a comportamentelor ecologice care vor fi consolidate pe parcursul întregii vieți.

Educația ecologică – componentă a dezvoltării durabile

Conceptul de dezvoltare durabilă presupune satisfacerea nevoilor generației actuale fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi. În acest context, educația ecologică nu urmărește doar transmiterea unor informații despre natură, ci și formarea unor comportamente responsabile și a unui stil de viață echilibrat.

În grădiniță, dezvoltarea durabilă poate fi abordată prin activități interdisciplinare, precum:

- observarea schimbărilor din natură;
- îngrijirea florilor și a grădinii grădiniței;
- realizarea de obiecte din materiale reciclabile;
- organizarea campaniilor de ecologizare;
- sărbătorirea Zilei Pământului și a Zilei Mediului;
- jocuri și experimente privind protejarea apei și a aerului.

Astfel de activități facilitează învățarea activă și contribuie la formarea unei atitudini pozitive față de natură.

Strategii didactice utilizate în educația ecologică

Eficiența educației ecologice depinde de metodele utilizate de cadrul didactic. Literatura de specialitate recomandă folosirea strategiilor interactive și experiențiale, deoarece acestea permit copilului să învețe prin descoperire.

Printre cele mai eficiente metode se numără:

- jocul didactic;
- observația în natură;
- conversația euristică;
- experimentul;
- povestirea;
- proiectele tematice;
- învățarea prin cooperare;
- excursiile și plimbările în natură.

Aceste metode stimulează curiozitatea, gândirea critică și implicarea activă a copiilor în rezolvarea unor situații concrete privind protecția mediului.

Parteneriatul grădiniță – familie – comunitate

Succesul educației ecologice este influențat de colaborarea dintre grădiniță, familie și comunitate. Copiii își formează comportamente stabile atunci când mesajele primite la grădiniță sunt susținute și acasă.

Cadrele didactice pot implica părinții în activități precum:

- plantarea de arbori și flori;
- colectarea selectivă a deșeurilor;
- realizarea de obiecte din materiale reciclabile;
- campanii de ecologizare;
- ateliere tematice dedicate protecției mediului.

Participarea comunității locale contribuie la dezvoltarea sentimentului de apartenență și responsabilitate față de mediul înconjurător.

Educația ecologică reprezintă fundamentul dezvoltării durabile încă din perioada preșcolară. Prin activități adaptate nivelului de dezvoltare al copiilor, educatorul contribuie la formarea unor deprinderi și atitudini responsabile față de natură, care vor influența comportamentul acestora pe tot parcursul vieții.

Grădinița are misiunea de a transforma experiențele zilnice ale copiilor în oportunități de învățare ecologică, dezvoltând respectul pentru natură, spiritul civic și responsabilitatea față de generațiile viitoare. Educația ecologică nu reprezintă doar o disciplină sau o temă de proiect, ci un

mod de a forma cetățeni activi, conștienți și implicați în protejarea mediului și în construirea unei societăți durabile.

Bibliografie:

1. UNESCO. *Education for Sustainable Development Goals: Learning Objectives*. Paris: UNESCO, 2017.
2. UNESCO. *Greening Every Curriculum – Teaching and Learning for Climate Action*, 2024–2026.
3. UNESCO. *Learn for Our Planet: A Global Review of How Environmental Issues Are Integrated in Education*, 2021.
4. Ministerul Educației. *Educație pentru Dezvoltare Durabilă*.
5. Ministerul Educației. *Curriculum pentru educația timpurie* 2019.

Protejarea mediului- prioritate în educația timpurie

Inspector pentru educație timpurie, Prof. Minciună Teodor Ionuț
ISJ Argeș

Abordarea educației ecologice în grădiniță prezintă anumite particularități metodologice, scopul final al acestui demers fiind formarea unui comportament ecologic adecvat și derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător. Schema logică de abordare a educației ecologice prezintă câteva etape care descriu un traseu formativ ce poate fi urmat de către orice cadru didactic, prin valorificarea atentă a conținutului și metodologiei specifice disciplinei:

Perceperea și observarea naturii.

Această primă etapă poate fi realizată cel mai bine prin ieșirile în natură, excursii, tabere. Este primul pas de contact nemijlocit cu elementele mediului și constituie premisele etapelor următoare.

Determinarea trăirii unor senzații și sentimente și conștientizarea copiilor asupra acestora.

În urma percepției aspectelor din mediul înconjurător, copiilor li se atrage atenția asupra plăcerii de a privi cerul senin, de a trage în piept aerul curat al unei păduri, de a asculta susurul unui pârâu etc. În această etapă educatoarei îi revine rolul de a discuta și a atrage atenția asupra acestor aspecte și de a sublinia beneficiile unui mediu curat, sănătos, precum și apartenența noastră la sistemele naturale de viață și comunicarea existentă între noi și mediul natural.

Implicarea personală.

Prin discuții, în urma stabilirii locului și rolului fiecăruia în spațiu și timp, în cadrul social pot fi relevate modalități de implicare individuală, felul în care putem fi de folos.

Asumarea responsabilității.

Această etapă este esențială în formarea unei structuri comportamentale adecvate. Existând implicare, trebuie să existe și responsabilitate. Etapele menționate, de desfășurare a educației ecologice asigură, potrivit nivelului acestei vârste, adoptarea comportamentului ecologic. Este implicit faptul că informația motivează, însoțește și susține percepția senzorială, analiza senzațiilor, încadrarea în sistemul natural de viață, definirea rolului personal, respectiv, implicarea individuală și asumarea responsabilității.

Alcătuirea unei strategii de acțiune.

Această etapă reprezintă trecerea spre acțiunea concretă. Faptul că în calitate de cadre didactice, organizăm acțiuni diverse împreună cu copiii, nu este suficient. Realizarea, într-adevăr importantă, ar fi să forăm copiii aceluși interes și acele abilități care să le permită să înțeleagă cum se organizează astfel de acțiuni și să acționeze din imbold propriu.

Pentru a le forma copiilor o conduită ecologică putem porni de la o idee simplă, dar destul de eficientă în planul emoțiilor și sentimentelor: transpunerea copilului în locul elementului din

natură care a suferit o agresiune din partea omului. Pus în postura celui agresat și care nu se poate apăra singur, copilul va realiza că trebuie să acorde „drept la existență” tuturor elementelor mediului din jurul său. Treptat va înțelege că orice acțiune de distrugere sau exterminarea de orice fel este cât se poate de dăunătoare pentru că strică echilibrul naturii.

Tot mai mult se implementează programe naționale și internaționale pe teme ecologice, o serie de proiecte educaționale ecologice, dintre care „Grădina verde de la grădi”. În educarea deprinderilor de atitudine ecologică față de mediul înconjurător și natură, educatoarele ar trebui să se ocupe de următoarele aspecte:

Păstrarea curățeniei în curtea grădiniței, în parcuri, grădini, păduri cu diverse prilejuri;

Mentținerea integrității arborilor și florilor;

Întreținerea spațiilor verzi;

Plantarea de pomi, de flori și îngrijirea lor; adică să participe practic la protejarea mediului.

Plantăm flori în curtea grădiniței noastre

Prin observări ale florilor, legumelor etc. copiii văd și înțeleg că aceste plante au nevoie de aer, apă, caldură și lumină, pentru a se menține în viață, că rădăcina absoarbe apa și sărurile minerale, iar frunza prepară hrana plantei.

Cunoașterea animalelor și a mediului lor de viață sunt subiecte interesante pentru copii. Înțelegerea comportamentului animalelor în scopul reglării comportamentului uman față de ele constituie o cerință importantă.

Ideea de protecție a animalelor, de apărare a lor față de intemperii și față de acțiunile novice ale omului, ca și relațiile de prietenie posibilă între copii și animale, constituie un fond valoros, inepuizabil din punct de vedere educativ.

Observând animalele de casă, copiii dovedesc interes deosebit pentru a cunoaște părțile corpului, aspectul blăni, modul de hrănire și manifestă în general dorința de a se juca cu acestea. Atunci li se vor specifica anumite reguli de igienă.

Când vorbim de educație ecologică vorbim despre cei trei factori esențiali: apă, aer și sol.

Un domeniu de cunoaștere foarte apropiat de viața copilului este igiena apei. Copilul trebuie să știe că apa reprezintă un mediu vital datorită multiplelor roluri pe care le îndeplinește. Ei trebuie să mai știe că apa pe care o folosim nu vine așa în starea în care este direct de la sursă, ci ea trece printr-un complex proces de purificare.

Igiena solului este un alt domeniu al educației ecologice unde preșcolarii trebuie să știe că solul reprezintă un factor de mediu esențial în existența și dezvoltarea colectivității umane.

Poluarea solului înseamnă toate acțiunile ce produc dereglarea funcției normale a solului ca suport și mediu de viață manifestat prin intervenția rațională a omului în exploatarea unor elemente sau fenomene din lumea înconjurătoare.

La acest domeniu de cunoaștere o importanță deosebită pentru preșcolari o are cunoașterea și respectarea regulilor de prevenire a efectelor nedorite, cauzate de unele fenomene naturale asupra unor segmente ale lumii vii și nevii.

Un alt domeniu de cunoaștere al educației ecologice este cel al habitatului.

HABITATUL este mediul în care omul își petrece cea mai mare parte a existenței sale. Malraux spune: „Un om nu este altceva decât suma actelor sale, a ceea ce a făcut și a ceea ce poate să mai facă”.

Habitatul, fiind considerat mediul în care își petrece majoritatea timpului său, este axat pe locuința și instituțiile publice unde omul își desfășoară activitățile zilnice.

Pentru a contribui la dezvoltarea și menținerea sănătății omului și colectivității, atât locuința cât și instituțiile publice trebuie să îndeplinească niște norme igienico-sanitare. Nerespectarea lor duce la îmbolnăvirea individului și a colectivității.

Toate aceste norme trebuie respectate pentru evitarea îmbolnăvirilor individuale și în colectivitate.

Referitor la deșeuri, se pot realiza anumite teme cum ar fi: observări ale deșeurilor în natură, observarea locurilor special amenajate pentru colectarea deșeurilor reciclabile sau refolosibile, vizite la tipografie, prin povestiri ale educatoarei „Baiețelul de hârtie”, lectura „Povestea brazilor și

a hârtiei”, povestiri ale copiilor după un șir de ilustrații, memorizări “Orașul meu”, joc didactic „Fiecare deșeu în coșul său”, jocuri de creație „Pe stradă”, „De-a micii ecologiști”, acțiuni practice de colectare și sortare a deșeurilor, activități practice cu materiale refolosibile, prin dansuri tematice „Natura suferă. S.O.S.Natura!”

Cele mai frumoase activități sunt povestirile create de copii.

Aceste povestiri reprezintă un real suport de verificare a cunoștințelor, a modului în care copiii percep și interpretează realitatea înconjurătoare. Conținutul lor este în concordanță cu gradul de dezvoltare al imaginației și volumului de cunoștințe acumulat.

Orice copil poate deveni un prieten al naturii, cu condiția să respecte natura. Aceasta înseamnă azi, mai mult ca oricând, să o privească în calitate de adevărat ecolog-cetățean, cu gândul refacerii ei. După cum spune un vechi proverb „omul sfințește locul și omul îl dărmă”, noi oamenii suntem considerați factorul principal de stabilire a relațiilor om – natură.

Scopul final al educației ecologice este acela de a-l face pe copil să cunoască, să-și însușească, să respecte normele și regulile de prevenire și combatere a efectelor nedorite cauzate de unele fenomene naturale, de protejare a mediului înconjurător, de menținere a sănătății individuale și colective și să înțeleagă necesitatea cultivării comportamentelor și atudinilor de protecție și autoprotecție în raport cu natura.

BIBLIOGRAFIE:

1. Ministerul Educației – *Curriculum pentru educație timpurie*, 2019
2. Melania Ciubotaru, *Educația ecologică în grădiniță*, Editura: CD Press 2005
3. Mazilu M., *Ecologie și protecția mediului înconjurător*, Timișoara, Editura Mirton, 2004
4. Drucker P.F., 1999, *Realitățile lumii de mâine*, București, Editura Teora, 1999.

Activitățile practice – mijloc de dezvoltare a comportamentului ecologic la preșcolari Studiu de specialitate

Prof. Ed . timpurie Minciună Melania Marina
G.P.P., „Rază de Soare”, Pitești

Educația ecologică reprezintă o componentă esențială a educației pentru dezvoltare durabilă și are ca scop formarea unor atitudini și comportamente responsabile față de mediul înconjurător. În perioada preșcolară, copiii învață în principal prin acțiune, explorare și experiență directă, motiv pentru care activitățile practice constituie una dintre cele mai eficiente modalități de dezvoltare a comportamentului ecologic.

Literatura de specialitate evidențiază faptul că experiențele desfășurate în natură contribuie la dezvoltarea cunoștințelor despre mediu, a responsabilității, a empatiei față de plante și animale și a deprinderilor de protejare a mediului. Activitățile practice oferă copiilor posibilitatea de a înțelege relația dintre om și natură prin implicare directă, transformând informațiile teoretice în comportamente concrete.

Rolul activităților practice în educația ecologică: În învățământul preșcolar, activitățile practice stimulează participarea activă a copiilor și facilitează învățarea prin descoperire. Prin observare, experimentare și implicare directă, copiii înțeleg că fiecare gest contează în protejarea mediului.

Activitățile practice contribuie la:

- dezvoltarea spiritului de observație;
- formarea deprinderilor de muncă și cooperare;
- dezvoltarea responsabilității față de natură;

- cultivarea respectului pentru toate formele de viață;
- dezvoltarea autonomiei și a spiritului civic.

Experiențele repetate și adaptate nivelului de vârstă transformă comportamentele ecologice în deprinderi de viață.

Plantarea florilor și a arborilor: Plantarea florilor reprezintă una dintre cele mai apreciate activități ecologice în grădiniță. Copiii participă la pregătirea solului, semănarea semințelor, plantarea răsadurilor și udarea acestora. Prin aceste activități înțeleg că plantele sunt organisme vii care au nevoie de apă, lumină și îngrijire pentru a se dezvolta.

Plantarea dezvoltă răbdarea, perseverența și responsabilitatea. Copiii observă transformările plantelor de la o etapă la alta și învață să respecte ritmul naturii.

Exemple de activități:

- plantarea florilor în curtea grădiniței;
- amenajarea unei mini-grădini;
- plantarea semințelor în ghivece transparente;
- adoptarea unei plante de către fiecare copil.

Îngrijirea plantelor: Îngrijirea zilnică a plantelor completează activitatea de plantare și oferă copiilor ocazia de a observa dezvoltarea acestora pe termen lung.

Preșcolarii pot:

- uda plantele;
- afâna ușor pământul;
- îndepărta frunzele uscate;
- observa apariția florilor și a fructelor;
- ține un jurnal ilustrat al creșterii plantelor.

Astfel, copiii dezvoltă grijă, responsabilitate și respect față de viață, înțelegând că plantele contribuie la menținerea unui mediu sănătos.

Reciclarea este o temă accesibilă copiilor atunci când este abordată prin joc și activități practice. În grădiniță, materialele re folosibile pot deveni resurse pentru activități artistice și constructive.

Exemple:

- confecționarea de jucării din tuburi de carton;
- realizarea de colaje din reviste și ambalaje;
- transformarea sticlelor din plastic în ghivece sau recipiente decorative;
- construirea unor machete din cutii și carton.

Prin reutilizarea materialelor, copiii înțeleg că multe obiecte pot avea o nouă întrebuințare, reducând cantitatea de deșeuri produse. Activitățile de reciclare stimulează creativitatea, motricitatea fină și gândirea practică.

Colectarea selectivă a deșeurilor: Colectarea selectivă reprezintă unul dintre primele comportamente ecologice pe care copiii le pot aplica zilnic.

Educatorul poate organiza:

- jocuri de sortare a deșeurilor;
- concursuri pe echipe;
- centre de reciclare în sala de grupă;
- activități de identificare a materialelor reciclabile.

Utilizarea recipientelor colorate pentru hârtie, plastic, metal și sticlă facilitează învățarea prin asociere și repetare. Cercetările arată că astfel de activități practice îi ajută pe copii să înțeleagă procesul reciclării și să transfere aceste comportamente și în mediul familial.

Economisirea apei: Apa este o resursă esențială pentru viață, iar educația privind utilizarea responsabilă a acesteia trebuie începută încă din grădiniță.

Activitățile pot include:

- experimente simple privind consumul de apă;
- observarea diferenței dintre apa curată și cea poluată;

- stabilirea regulilor de economisire a apei;
- jocuri de rol privind utilizarea responsabilă a resurselor.

Prin activități practice, copiii învață să închidă robinetul după utilizare, să folosească apa cu grijă și să înțeleagă importanța protejării surselor de apă.

Îngrijirea spațiilor verzi: Participarea la îngrijirea spațiilor verzi dezvoltă sentimentul de apartenență la comunitate și responsabilitatea față de mediul înconjurător.

În cadrul acestor activități, copiii pot:

- strânge deșeurile din curtea grădiniței;
- grebla frunzele;
- uda florile;
- planta arbori și arbuști;
- amenaja colțuri verzi.

Astfel de activități contribuie la dezvoltarea spiritului civic și la formarea unor comportamente ecologice stabile.

Rolul educatorului și al familiei: Succesul educației ecologice depinde de colaborarea dintre grădiniță și familie. Educatorul creează contexte de învățare autentice, iar părinții consolidează acasă comportamentele dobândite de copii.

Activități comune precum plantarea florilor, reciclarea, ecologizarea unui parc sau amenajarea unei grădini contribuie la formarea unor obiceiuri sănătoase și durabile.

Activitățile practice reprezintă una dintre cele mai eficiente modalități de formare a comportamentelor ecologice la copiii preșcolari. Prin plantare, îngrijirea plantelor, reciclare, colectare selectivă, economisirea apei și îngrijirea spațiilor verzi, copiii dobândesc cunoștințe, deprinderi și valori care stau la baza unei conduite responsabile față de natură.

Educația ecologică realizată prin experiențe directe dezvoltă respectul pentru mediul înconjurător, spiritul civic și capacitatea copiilor de a contribui, prin gesturi simple, la protejarea planetei. Formarea acestor comportamente încă din perioada preșcolară reprezintă o investiție importantă în dezvoltarea unor viitori cetățeni activi și responsabili.

Bibliografie:

1. UNESCO. *Education for Sustainable Development Goals: Learning Objectives*. Paris: UNESCO, 2017.
2. Ministerul Educației. *Curriculum pentru educația timpurie* (ediția în vigoare).
3. *Teaching Ecology to Children of Preschool Education to Instill Environmentally Friendly Behaviour*.
4. *Care of Environment Activities for Preschoolers (Montessori Portal)*.
5. *Preschool Activities on the Environment*.
6. *10 Simple and Effective Recycling Activities for Preschoolers*.

SĂNĂTATEA MEDIULUI- SĂNĂTATEA OMULUI

Prof. ed timpurie Vitan Marinela- Petruța
Grădinița cu Program Prelungit „Albă ca Zăpada”, Pitești

Mediul înconjurător și sănătatea sunt două daruri ale naturii. Starea mediului înconjurător, ce depinde numai și numai de fiecare dintre noi, ne afectează în mod direct viața și sănătatea noastră.

Mediul înconjurător cuprinde ansamblul de elemente și fenomene naturale și artificiale de la exteriorul Terrei, care condiționează viața omului în special, mai exact cadrul, mijlocul și condițiile de viață, resimțite sau nu.

Starea mediului înconjurător, depinde numai de noi, deoarece ne afectează în mod direct viața și sănătatea noastră.

Această temă ar trebui să fie o deviză pentru întreaga populație a globului. Este nevoie de multă atenție și de mai multă responsabilitate din partea fiecărui cetățean pentru a trăi într-un mediu curat, pentru a respira un aer curat, pentru a bea apă curată și pentru a putea folosi condițiile pe care ni le oferă natura.

Ce înseamnă un mediu curat? Înseamnă a ne responsabiliza și a face parte din schimbarea acestei planete pe care omul a schimbat-o în bine sau în rău. Prin educația ecologică de la vârste fragede, se va realiza o schimbare pe care toată lumea o așteaptă dar nu face nimic pentru a contribui. Dar, cu părere de rău putem spune că noi oamenii tratăm cu neglijență acest aspect important al vieții noastre ,ceea ce duce la agravarea procesului de poluare și distrugere a mediului și implicit la distrugerea sănătății fiecăruia dintre noi și a celor din jur.Ne-am obișnuit în fiecare zi să se facă curățenie după noi ,să dăm vina ca autoritățile nu fac treabă.Niciodată nu vor exista suficienți oameni pentru a lucra și trebuie înțeles ca doar cu sprijinul nostru putem face ca o comunitate să arate mai bine. Trebuie să avem un comportament adecvat,ecologic, să avem grijă de mediu ,de animale și de tot ce înseamna această planetă care ne este casă.

Poluarea se referă la modificarea componentelor naturale prin prezența unor componente străine ,numite poluanți, care previn natura lor,provoacă efecte nocive asupra sănătății. Putem constata clar că cea mai mare responsabilitate pentru poluarea mediului o poartă omul.

Cele mai des întâlnite forme de poluare sunt:poluarea apei, poluarea solului,poluarea aerului.

Aceste elemente de bază ale vieții omenești se pare că sunt și cele mai afectate de afecțiunile iresponsabile ale ființei omenești.

Poluarea apei

La poluarea apei contribuie un numar mare de surse care se clasifica astfel:

- *surse organizate -apele reziduale comunale
 - apele reziduale industriale
 - apele reziduale agro-zootehnice

*surse neorganizate(ploi, ninsori)

Sursele majore de poluare a apelor sunt reprezentate de agenții economici și de activitățile de transport naval desfășurate pe căile navigabile ,atât de ambarcațiunile mici,cât și de navele maritime și fluviale.

Poluarea solului este considerată ca o consecință a unor obiceiuri neigienice sau practici necorespunzătoare ,din cauza depozitării la întâmplare a deșeurilor industriale ,a rezidurilor rezultate din activitatea omului.

Rezidurile pot fi clasificate astfel:

- menajere și se referă la cele rezultate din activitatea zilnica a oamenilor în locuințe și localuri publice
- industriale-ne referim la cele provenite din procese tehnologice
- agro-zootehnice-legate de creșterea și îngrijirea animalelor.

Poluarea aerului se datorează dioxidului de carbon în proportie de 50%(și aici ne referim la petrol sau cărbune care prin ardere produce dioxid de carbon).

Surse naturale reprezentate de diversele procese care se produc în natură sunt:

- solul
- plantele și animalele
- erupții vulcanice

Sursele artificiale reprezentate de activitățile omului:

- încălzirea locuințelor
- combustibilul utilizat pentru producerea de energie
- răspândirea în aer a diversilor poluanți eliminați de interprinderile industriale
- transporturile

Protecția și îmbunătățirea condițiilor de mediu au devenit pentru întreaga umanitate un obiectiv primordial ,o sarcină a carei realizare presupune nu numai eforturi material-financiare ci și fundamentarea unor concepții științifice ,formarea și dezvoltarea unor cunoștințe ecologice.

Lupta împotriva poluării întregii planete solicită colaborarea și cooperarea tuturor și de aceea depinde de noi dacă vom trăi într-un mediu curat, sănătos, nepoluat. Stă în puterea noastră să luăm măsuri eficiente și să găsim soluții pentru a opri agravarea acestui proces dăunător.

Dacă înțelegem toți că trebuie să luăm în serios protecția mediului și că un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic e un drept important al fiecăruia, de care avem mare nevoie și pe care trebuie să-l apărăm, va fi mai ușor să se facă cele de trebuință decât dacă mai amânăm puțin până ajungem să simțim fiecare direct și dureros pe propria piele ce înseamnă să nu ai un mediu curat....

BIBLIOGRAFIE:

- Aurora Reiss - Poluarea și protecția mediului- noțiuni teoretice și practice; Universitaria Craiova, 2009
- Aurel Varduca - Poluarea prevenire și control; Matrix rom; București, 2002
- Gabriel Burlacu - Mediul înconjurător - termeni și expresii uzuale; Paideia; București, 2007

Micii Eco-Cetățeni în Acțiune: Bilanțul Activităților Ecologice la Final de An Școlar

Profesor pentru educație timpurie, Stroe Roxana Mariana
Grădinița cu Program Prelungit „Alba ca Zăpada”

Sfârșitul de an școlar reprezintă un moment de profundă reflecție, un cadru ideal pentru realizarea unui bilanț al transformărilor și competențelor dobândite de cei mai tineri învățăcei. Dintre toate dimensiunile fundamentale ale dezvoltării preșcolarilor, educația ecologică a ocupat un loc de cinste în planificarea noastră managerială și pedagogică pe parcursul acestui an. Protejarea mediului înconjurător nu reprezintă doar o temă de studiu abstractă, ci o deprindere de viață, o valoare morală pe care o sădim zi de zi în sufletele copiilor din Grupa „Iepurașilor” și din întreaga grădiniță, transformându-i din spectatori în actori conștienți ai schimbării în comunitate.

Traseul nostru ecologic a început în forță în luna septembrie, prin aderarea instituției noastre la cel mai mare proiect de implicare socială din țară – „Let's Do It, România!”. Înțelegând că parteneriatul cu familia reprezintă cheia de boltă a oricărui demers educațional de succes, am adresat părinților o chemare la acțiune clară și responsabilă.

Obiectivul principal a fost acela de a-i învăța pe copii să aibă grijă de mediul înconjurător, să recunoască deșeurile, să le sorteze, să le recycleze în spații special amenajate și să fie responsabili față de mediul înconjurător.”

Răspunsul comunității a fost copleșitor. Dimineața acțiunii a transformat spațiile din apropierea grădiniței într-un veritabil centru de colectare și sortare. Echipați cu mănuși de protecție și debordând de entuziasm, copiii din grupa noastră, alături de colegi din alte grupe, au învățat

Proiect Educațional Interșcolar „Ziua Mondială a Mediului”, 2026

direct prin acțiune. Sub atenta îndrumare a cadrelor didactice, micuții au demonstrat o înțelegere practică excepțională: au grupat deșeurile pe categorii, conștientizând că ceea ce adesea numim „gunoi” poate deveni resursă prin reciclare corectă. Activitatea a funcționat ca un catalizator pentru spiritul civic timpuriu.

Educația pentru sustenabilitate a căpătat o structură profund integrată în perioada **30 martie – 3 aprilie**, odată cu derularea programului național „Școala Verde”. Pe parcursul acestei săptămâni tematice, Grupa „Iepurașilor” a participat la o suită de activități experiențiale axate pe managementul deșeurilor și protecția ecosistemelor.

Punctul culminant al programului l-a reprezentat o excursie didactică la **Destiny Park**, primul centru de edutainment din România. Aici, copiii au pășit într-un univers la scară mică unde au experimentat meseriile viitorului și regulile de coabitare într-o societate modernă. Activitatea principală din cadrul parcului a fost axată direct pe reciclarea deșeurilor. Îmbrăcați în uniforme speciale de mici ecologiști, copiii au simulat procesele de colectare, sortare și valorificare a materialelor reciclabile. Această învățare prin joc (*gamification*) le-a consolidat convingerea că acțiunile lor, oricât de mici, au un impact direct asupra sănătății întregii planete.

De ce investim atât de multe resurse și energie în activități de mediu la vârsta preșcolară? Răspunsul rezidă în plasticitatea neurologică și emoțională specifică acestei perioade. Obiceiurile formate în primii ani de viață devin automatizări comportamentale la vârsta adultă. Copilul care învață la 4 sau 5 ani să nu arunce ambalaje pe jos, să recunoască materialele și să sorteze plasticul sau cartonul, va fi adultul de mâine care va proteja activ resursele naturale limitate ale planetei.

Prin conectarea directă cu natura și prin înțelegerea conceptului de economie circulară, preșcolarii își dezvoltă nu doar cunoștințe științifice (STEM), ci și empatie, respect pentru viață și o puternică etică ecologică. Într-o lume confruntată cu provocări climatice majore, grădinița are datoria morală de a forma o generație capabilă să coexiste în armonie cu mediul.

La finalul acestui an școlar, privim cu mândrie la rezultatele obținute. Grupa „Iepurașilor” și celelalte grupe implicate s-au remarcat printr-o evoluție spectaculoasă a comportamentelor ecocetățenești. Imaginile surprinse în timpul activităților (colectarea entuziastă în natură, bucuria străngerii sacilor plini și implicarea totală de la Destiny Park) rămân mărturii incontestabile ale veridicității și succesului acestor proiecte.

Mulțumim pe această cale echipei manageriale a grădiniței, coordonatoarei de proiect Narcisa Popescu, colegilor educatori care au sprijinit demersurile noastre și, în mod special, părinților, care au înțeles că educația nu se oprește la ușa clasei, ci continuă acasă prin puterea exemplului.

Fotografii din timpul activitatilor

Bibliografie:

1. **Ministerul Educației și Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor (2023).** *Metodologia de organizare a Programului Național „Săptămâna Verde”*. București: Monitorul Oficial al României.

Proiect Educațional Interșcolar „Ziua Mondială a Mediului”, 2026

2. **Cucoș, Constantin (2014).** *Pedagogie. Ediția a III-a revăzută și adăugită*. Iași: Editura Polirom (Capitolul privind noile educații și deschiderea școlii către problematica lumii contemporane).

Rolul educației ecologice în conștientizarea efectelor poluării mediului la elevi

Profesor învă. primar: Ivașcu Mihaela Oana
Școala Gimnazială „Marin Preda” Pitești

Educația ecologică reprezintă un domeniu esențial al educației contemporane, întrucât contribuie la formarea unor atitudini și comportamente responsabile față de natură și resursele planetei. În contextul provocărilor generate de schimbările climatice, poluare și consumul excesiv de resurse, școala are responsabilitatea de a dezvolta competențe ecologice și civice încă din ciclul primar. Articolul analizează rolul educației ecologice în conștientizarea efectelor poluării mediului și evidențiază modalități prin care activitățile didactice și extracurriculare pot contribui la formarea unei generații implicate în protejarea mediului.

Cuvinte-cheie: educație ecologică, poluare, mediu, dezvoltare durabilă, elevi, responsabilitate civică.

Societatea actuală se confruntă cu numeroase probleme de mediu, generate în mare parte de activitatea umană. Dezvoltarea industrială, urbanizarea accelerată, utilizarea necontrolată a resurselor naturale și cantitatea tot mai mare de deșeuri au produs modificări importante asupra ecosistemelor. În acest context, educația ecologică dobândește un rol esențial, deoarece contribuie la formarea unei generații care înțelege relația dintre om și natură și care adoptă comportamente responsabile în viața de zi cu zi.

Școala este spațiul în care elevii își formează primele deprinderi sociale și civice. Prin intermediul activităților educative, copiii descoperă valoarea mediului înconjurător și înțeleg că protejarea acestuia reprezintă o responsabilitate comună. Educația ecologică nu înseamnă doar transmiterea unor informații despre natură, ci dezvoltarea unor valori, atitudini și comportamente care se reflectă în viața de zi cu zi.

Poluarea aerului este una dintre cele mai vizibile forme de degradare a mediului. Emisiile provenite din trafic, industrie și arderea combustibililor fosili afectează sănătatea populației și contribuie la schimbările climatice. În egală măsură, poluarea apei și a solului reduce calitatea vieții, afectează biodiversitatea și pune în pericol resursele necesare generațiilor viitoare.

Elevii trebuie să înțeleagă faptul că gesturile aparent neînsemnate au efecte cumulative. Risipa apei, abandonarea deșeurilor în natură, utilizarea excesivă a plasticului sau consumul irațional de energie reprezintă exemple de comportamente care contribuie la degradarea mediului. În schimb, reciclarea, reutilizarea materialelor, economisirea resurselor și respectarea spațiilor verzi sunt exemple de conduită responsabilă.

În învățământul primar, educația ecologică poate fi integrată în toate disciplinele. Lecturile, textele literare, experimentele, observațiile directe, activitățile artistice și proiectele interdisciplinare oferă contexte autentice pentru înțelegerea problemelor de mediu. În același timp, experiențele practice facilitează transferul cunoștințelor în comportamente concrete.

Activitățile desfășurate în aer liber reprezintă un mijloc eficient de dezvoltare a sensibilității față de natură. Vizitele în parcuri, grădini botanice, păduri sau arii protejate îi ajută pe elevi să observe biodiversitatea și să înțeleagă echilibrul ecosistemelor. Contactul direct cu natura dezvoltă respectul pentru mediul înconjurător și dorința de a-l proteja.

Un rol important îl au proiectele educaționale dedicate colectării selective și reciclării. Prin amenajarea unor puncte de colectare în școală, realizarea unor obiecte din materiale reciclabile și implicarea în campanii de ecologizare, elevii înțeleg că fiecare persoană poate contribui la

reducerea cantității de deșeuri.

Colaborarea dintre școală, familie și comunitate este esențială pentru succesul educației ecologice. Valorile promovate la școală trebuie susținute și în familie, astfel încât elevii să regăsească aceleași modele de comportament în viața cotidiană. Parteneriatele cu autoritățile locale și organizațiile de mediu oferă oportunități suplimentare de implicare.

Din experiența didactică se observă că elevii răspund pozitiv atunci când sunt implicați activ în activități cu caracter practic. Plantarea florilor, îngrijirea spațiilor verzi, realizarea de afișe tematice, concursurile și campaniile de informare stimulează motivația și dezvoltă sentimentul apartenenței la comunitate.

Educația ecologică are și o importantă dimensiune morală. Respectul față de natură este strâns legat de respectul față de semenii și față de generațiile viitoare. Formarea responsabilității ecologice presupune cultivarea empatiei, solidarității și spiritului civic.

În concluzie, educația ecologică trebuie să ocupe un loc important în activitatea fiecărei școli. Prin activități variate, adaptate vârstei elevilor, cadrele didactice contribuie la formarea unor cetățeni activi, capabili să ia decizii responsabile și să participe la protejarea mediului. Investiția în educația pentru mediu reprezintă o investiție în sănătatea și viitorul societății.

Bibliografie

- Cucoș, C. (2014). Pedagogie. Polirom.
- Ministerul Educației. Programele școlare pentru învățământul primar.
- Legea protecției mediului.
- Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României 2030.

Importanța educației ecologice în învățământul primar

Prof. înv. primar Neacșu Andreea Elena
Liceul Tehnologic „I. C. Petrescu”, Stâlpeni

Educația ecologică are un rol esențial în dezvoltarea armonioasă a copilului, contribuind la formarea unor atitudini și comportamente responsabile față de mediul înconjurător. În perioada învățământului primar, elevii sunt receptivi la experiențele practice și își formează deprinderi care îi vor însoți pe tot parcursul vieții. De aceea, școala are responsabilitatea de a integra principiile dezvoltării durabile în activitățile didactice și extracurriculare.

Protecția mediului nu presupune doar transmiterea unor informații despre natură, ci și cultivarea unor valori precum responsabilitatea, respectul, cooperarea și implicarea civică. Elevii învață că fiecare gest contează: economisirea apei, stingerea luminii atunci când nu este necesară, reutilizarea materialelor sau colectarea selectivă a deșeurilor sunt acțiuni simple, dar cu impact semnificativ asupra mediului.

Obiectivele educației ecologice:

- dezvoltarea respectului față de mediul înconjurător;
- formarea unor comportamente ecologice responsabile;
- cunoașterea modalităților de reducere a poluării;
- implicarea elevilor în activități de protejare a naturii.

Pentru ca educația ecologică să fie eficientă, cadrul didactic poate utiliza metode interactive și participative, precum:

- învățarea prin descoperire;
- învățarea bazată pe proiecte;
- jocurile didactice cu tematică ecologică;
- experimentul;

- observația directă în natură;
- brainstormingul;
- studiul de caz;
- portofoliul elevului.

Aceste metode stimulează curiozitatea, creativitatea și spiritul de echipă, oferind elevilor posibilitatea de a aplica în practică ceea ce învață.

Succesul educației pentru protecția mediului depinde de colaborarea dintre școală, familie și comunitatea locală. Părinții pot sprijini activitățile desfășurate la școală prin implicarea în campanii de ecologizare, colectare selectivă sau plantare de arbori. De asemenea, parteneriatele cu autoritățile locale, organizațiile de mediu și voluntarii contribuie la diversificarea experiențelor de învățare și la dezvoltarea spiritului civic al elevilor.

Exemple de proiecte tematice

- **„Săptămâna Verde”** – activități dedicate protecției mediului, excursii tematice, ateliere și concursuri.
- **„Patrula Eco”** – un grup de elevi care promovează comportamente ecologice în școală.
- **„Grădina clasei”** – amenajarea și îngrijirea unui spațiu verde.
- **„O zi fără plastic”** – conștientizarea efectelor utilizării excesive a materialelor plastice.
- **„Reciclează și creează”** – realizarea de obiecte utile sau decorative din materiale reciclabile.

Prin participarea la activitățile de educație ecologică, elevii își dezvoltă:

- competențe de comunicare;
- competențe sociale și civice;
- spiritul de inițiativă;
- gândirea critică și creativă;
- capacitatea de rezolvare a problemelor;
- responsabilitatea față de natură și comunitate.

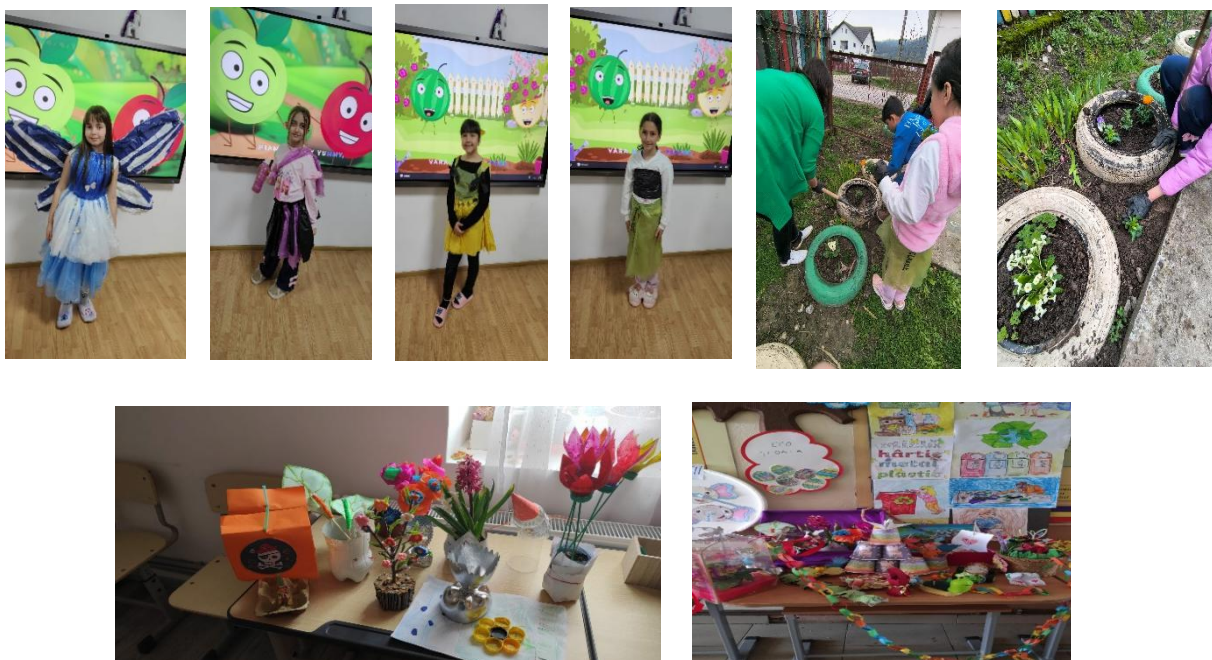
Evaluarea activităților poate fi realizată prin:

- observarea comportamentului elevilor;
- portofoliul individual;
- proiecte și postere tematice;
- fișe de lucru;
- autoevaluare și reflecție asupra activităților desfășurate;
- expoziții și prezentări ale produselor realizate.

Învățătorul are rolul de a crea situații de învățare atractive, de a încuraja participarea activă a elevilor și de a colabora cu familia și comunitatea în vederea dezvoltării unei atitudini responsabile față de mediul înconjurător.

Protejarea mediului în învățământul primar reprezintă o investiție în viitorul societății. Copiii, care învață încă de mici să respecte natura, vor deveni adulți responsabili, capabili să ia decizii în favoarea dezvoltării durabile. Activitățile ecologice contribuie nu doar la îmbogățirea cunoștințelor despre mediu, ci și la formarea caracterului, a spiritului de colaborare și a implicării în viața comunității. Prin exemple concrete și prin participarea activă la proiecte ecologice, elevii înțeleg că protejarea mediului este responsabilitatea fiecăruia dintre noi și că fiecare acțiune, oricât de mică, poate produce schimbări pozitive.

Protejarea mediului trebuie să înceapă încă din primii ani de școală. Prin activități practice, jocuri, proiecte și exemple personale oferite de adulți, elevii dobândesc cunoștințe și comportamente care contribuie la dezvoltarea unei societăți responsabile și sustenabile. Educația ecologică desfășurată în învățământul primar formează viitori cetățeni implicați în protejarea naturii și a resurselor planetei.

Bibliografie:

1. Cucuș, Constantin (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
2. Cerghit, Ioan (2006). *Metode de învățământ*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
3. Ministerul Educației din România (2023). *Repere pentru educația privind mediul și schimbările climatice în sistemul de învățământ din România*.
4. Ministerul Educației din România (2011, cu modificările ulterioare). *Legea educației naționale nr. 1/2011*.

Protejăm mediului de la mic la mare

Prof. pentru educație timpurie Tudose Roxana Florina
Liceul Tehn. „I. C. Petrescu” – G. P. N. Stâlpeni

Protejarea mediului reprezintă una dintre cele mai importante direcții ale educației contemporane. Formarea unei atitudini responsabile față de natură începe încă din primii ani de viață, iar grădinița are un rol esențial în dezvoltarea comportamentelor ecologice. Prin activități atractive și adaptate vârstei, copiii învață să respecte natura, să economisească resursele și să contribuie la păstrarea unui mediu curat.

Educația ecologică în învățământul preșcolar urmărește:

- dezvoltarea dragostei și respectului pentru natură;
- formarea deprinderilor de protejare a mediului;
- stimularea spiritului de observație și a curiozității;
- dezvoltarea responsabilității față de comunitate și mediul înconjurător.

La vârsta preșcolară, copiii învață cel mai bine prin joc, explorare și exemple concrete. De aceea, activitățile practice au un impact mai mare decât explicațiile teoretice.

În cadrul grădiniței se urmărește ca preșcolarii să cunoască elementele mediului înconjurător, să înțeleagă importanța păstrării curățeniei, să recunoască modalități de reciclare, să participe la acțiuni de îngrijire a plantelor și spațiilor verzi, să adopte comportamente ecologice în viața de zi cu zi.

Iată câteva exemple de activități desfășurate în grădiniță

1. Colectarea selectivă a deșeurilor

Scop: formarea deprinderilor de reciclare.

Desfășurare:

- copiii sortează hârtia, plasticul, sticla și metalul în recipiente colorate;
- se organizează jocuri de tip „Unde aruncăm?”.

2. Plantarea de flori sau copaci

Scop: dezvoltarea responsabilității față de natură.

Activități:

- plantarea de flori în curtea grădiniței;
- udarea și îngrijirea acestora;
- observarea creșterii plantelor.

3. Excursie în natură

Scop: observarea directă a mediului.

Copiii:

- identifică plante și animale;
- discută despre regulile de comportament în natură;
- colectează materiale naturale pentru activități artistice.

4. Atelier de reciclare creativă

Materiale utilizate:

- role de carton;
- sticle PET;
- dopuri;
- cutii de carton.

Produse realizate:

- suporturi pentru creioane;
- jucării;
- decorațiuni;
- costume din materiale reciclabile;
- ghivece pentru flori.

5. Ziua Verde

Se organizează activități precum:

- ecologizarea curții grădiniței;
- concursuri tematice;
- expoziții cu lucrări din materiale reciclabile;
- cântece și poezii despre natură.

6. Joc didactic – „Prietenii naturii”

Copiii identifică imagini care ilustrează:

- comportamente corecte (plantarea copacilor, reciclarea);
- comportamente greșite (aruncarea gunoaielor, ruperea florilor).

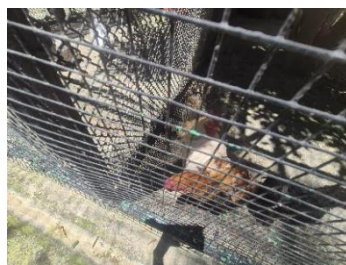
7. Experiment – „Apa este prețioasă”

Copiii observă câtă apă se consumă dacă robinetul rămâne deschis și discută despre modalități de economisire.

Educatorea are rolul de a oferi modele pozitive de comportament, de a organiza activități practice, de a implica părinții în proiecte ecologice, de a colabora cu instituții locale și organizații de mediu și de a încuraja participarea copiilor la campanii de protecție a mediului.

Succesul educației ecologice depinde și de implicarea familiei. Părinții pot colecta selectiv deșeurile împreună cu copiii, de a planta flori sau copaci, sau de a economisi apa și energia, dar și de a participa la acțiuni de ecologizare organizate de grădiniță.

Educația pentru protejarea mediului în învățământul preșcolar contribuie la formarea unor viitori adulți responsabili și implicați în conservarea naturii. Prin activități practice, jocuri și colaborarea dintre grădiniță și familie, copiii își dezvoltă comportamente ecologice care pot deveni obiceiuri de viață. Investiția în educația ecologică a celor mici reprezintă o investiție în viitorul societății și al planetei.

Bibliografie:

1. Ministerul Educației (2019). *Curriculum pentru educație timpurie*. București.
2. Ministerul Educației (2021). *Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani (RFIDT)*. București.
3. Cerghit, Ioan – Metode de învățământ. Editura Polirom.
4. UNESCO. *Educație pentru dezvoltare durabilă*.

Educația ecologică prin proiecte tematice în grădiniță Studiu de specialitate

Prof. Manole Nicoleta- Georgeta
Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești

Educația ecologică reprezintă una dintre componentele esențiale ale educației pentru dezvoltare durabilă și urmărește formarea unei atitudini responsabile față de mediul înconjurător încă din primii ani de viață. În învățământul preșcolar, proiectele tematice constituie una dintre cele mai eficiente modalități de organizare a activităților, deoarece permit integrarea cunoștințelor din diferite domenii experiențiale și implicarea activă a copiilor în situații autentice de învățare.

Proiectele tematice facilitează învățarea prin descoperire, cooperare și experiență directă, oferind copiilor posibilitatea de a observa natura, de a explora mediul înconjurător și de a adopta comportamente ecologice responsabile. Exemplele de bune practici din grădinițe arată că activități precum plantarea florilor, reciclarea, realizarea de jucării din materiale refolosibile și excursiile în natură contribuie la dezvoltarea interesului pentru protejarea mediului.

Proiectele tematice – strategie eficientă de educație ecologică

Proiectul tematic reprezintă o modalitate modernă de organizare a procesului instructiv-educativ, în cadrul căreia copiii investighează o temă de interes pe o perioadă mai lungă de timp. În domeniul educației ecologice, această abordare permite integrarea activităților de cunoaștere a mediului, dezvoltarea limbajului, educația artistică, activitățile practice și cele motrice într-un demers unitar.

Teme precum „Micii ecologiști”, „Prietenii naturii”, „Planeta albastră”, „Reciclăm și protejăm natura” sau „Apa – izvor de viață” oferă multiple oportunități de explorare și experimentare. Copiii observă plante și animale, învață regulile colectării selective, descoperă importanța apei și a aerului curat și participă la activități practice prin care își formează deprinderi

Proiect Educațional Interșcolar „Ziua Mondială a Mediului”, 2026

ecologice.

Activități interdisciplinare

Educația ecologică poate fi integrată în toate domeniile de dezvoltare prevăzute de curriculumul pentru educația timpurie.

La **Domeniul Științe**, copiii observă schimbările din natură, experimentează germinarea semințelor și discută despre factorii care influențează viața plantelor.

La **Domeniul Limbă și comunicare**, educatorul utilizează povești, poezii, ghicitori și conversații despre natură, reciclare și protejarea mediului.

În cadrul **activităților artistico-plastice**, copiii realizează colaje, afișe, jucării și decorațiuni din materiale reciclabile, dezvoltând atât creativitatea, cât și respectul pentru reutilizarea resurselor.

În cadrul **educației psihomotrice**, pot fi organizate trasee aplicative și jocuri de mișcare cu tematică ecologică, iar în **activitățile practice** copiii plantează flori, îngrijesc grădina grădiniței sau sortează deșeuri în recipiente colorate.

Această abordare interdisciplinară contribuie la formarea unei imagini unitare asupra relației dintre om și natură și facilitează transferul cunoștințelor în viața de zi cu zi.

Programul „Săptămâna Verde”

Programul național „Săptămâna Verde” oferă cadrul ideal pentru desfășurarea unor activități dedicate protecției mediului. În multe grădinițe din România au fost organizate acțiuni precum:

- plantarea de flori și arbori;
- realizarea de jucării din materiale reciclabile;
- ateliere de reciclare creativă;
- excursii în parcuri și rezervații naturale;
- întâlniri cu specialiști în protecția mediului;
- observarea păsărilor și a insectelor;
- acțiuni de ecologizare a curții grădiniței.

Cadrele didactice au remarcat că aceste activități desfășurate în contexte nonformale cresc interesul copiilor pentru natură și îi implică activ în protejarea mediului.

Ziua Pământului – 22 aprilie

Ziua Pământului constituie un prilej de sensibilizare a copiilor față de problemele mediului.

În grădiniță pot fi organizate:

- expoziții cu lucrări realizate din materiale reciclabile;
- plantări de flori și arbori;
- realizarea unui colaj colectiv „Planeta noastră”;
- jocuri de sortare a deșeurilor;
- concursuri de desene și afișe ecologice;
- lecturi și povești despre natură.

Prin aceste activități, copiii înțeleg că fiecare persoană poate contribui la protejarea planetei prin gesturi simple și responsabile.

Ziua Mondială a Mediului – 5 iunie

Ziua Mondială a Mediului reprezintă o oportunitate pentru consolidarea comportamentelor ecologice formate pe parcursul anului școlar.

Activitățile pot include:

- carnavalul costumelor realizate din materiale reciclabile;
- parada „Prietenii naturii”;
- amenajarea unei mini-grădini;
- plantarea de flori;
- realizarea unei expoziții cu obiecte refolosibile;
- jocuri de cooperare și explorare în aer liber.

Aceste experiențe dezvoltă responsabilitatea, spiritul civic și capacitatea copiilor de a lucra în echipă.

Exemple de bune practici

Numeroase cadre didactice din învățământul preșcolar au publicat exemple de proiecte tematice și activități dedicate educației ecologice. Printre acestea se regăsesc proiecte de reciclare, confecționarea de jucării din materiale refolosibile, plantarea florilor, observarea naturii și organizarea de jocuri tematice în cadrul Programului „Săptămâna Verde”. Platformele educaționale pun la dispoziție planificări, fișe de lucru, jocuri și activități practice care pot fi adaptate fiecărei grupe de vârstă.

Proiectele tematice reprezintă o modalitate eficientă de realizare a educației ecologice în grădiniță, deoarece valorifică interesele copiilor și promovează învățarea activă. Prin activități integrate și interdisciplinare, preșcolarii își formează cunoștințe despre natură, dezvoltă deprinderi practice și adoptă comportamente responsabile față de mediu. Programe precum „**Săptămâna Verde**”, precum și marcarea **Zilei Pământului** și a **Zilei Mondiale a Mediului**, oferă contexte autentice de învățare și contribuie la formarea unor viitori cetățeni preocupați de protejarea mediului și de dezvoltarea durabilă.

Bibliografie

1. Ministerul Educației. *Curriculum pentru educația timpurie*.
2. UNESCO. *Education for Sustainable Development Goals: Learning Objectives*.
3. UNESCO. *Greening Every Curriculum*.
4. Platforma Twinkl România – resurse și proiecte tematice pentru educația ecologică.
5. Exemple de activități din Programul **Săptămâna Verde** desfășurate în grădinițe din România.

Educația ecologică- educație pentru responsabilitate globală

Prof. Ed. Timpurie Ginavar Ileana- Cerasela
Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești

Fenomenele cu care se confruntă societatea de astăzi, care ne pun în pericol propria existență, dar și cea a naturii, în general, sunt: fenomenul de încălzire globală, poluarea de proporții a mediului, dispariția vertiginoasă a speciilor de organisme de pe Terra, inundațiile și incendiile de proporții, acestea sunt doar unele exemple care ne demonstrează că natura ni se poate împotrivi, în cazul în care societatea umană nu propune soluțiile de rigoare pentru a armoniza relația dintre om și natură. Și atunci ne întrebăm: „Care ar fi soluția cea mai eficientă, din punct de vedere economic și social, pentru rezolvarea problemelor de mediu ce vizează atât securitatea fiecărui stat în parte, cât și a tuturor națiunilor lumii?”

Situația creată obligă societatea umană, mai mult ca oricând, să formeze un sistem de cunoștințe complexe cu privire la integritatea naturii, cu privire la unitatea omului, societății și naturii, să formeze competențele respective, orientările valorice, conduita și activitatea care ar asigura o atitudine responsabilă față de natură, axată pe cultura ecologică. În soluționarea acestor probleme un rol primordial îi revine educației ecologice.

Educația ecologică este educația pentru responsabilitate globală, deoarece poate ajuta omeni în dobândirea unei înțelegeri profunde cu privire la mediu și la problemele globale pe care le întâmpinăm. Scopul principal al educației ecologice este facilitarea dobândirii unor cunoștințe care să permită înțelegerea problemelor de mediu în profunzimea și complexitatea lor, conducând în final la luarea deciziilor pe baza unei conștiințe ecologice, precum și la promovarea oportunităților de a avea experiențe directe cu mediul natural.

William Stapp a fost unul din promotorii unor programe și întâlniri internaționale care au condus, în final, la recunoașterea pe plan mondial a necesității educației ecologice. Astfel, el a fost directorul primului Program Internațional de Educație Ecologică lansat în 1975 de către Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură – UNESCO, în colaborare cu Programul Națiunilor Unite Pentru Mediu – UNEP. A urmat apoi Declarația de la Tbilisi (UNESCO, 1978: 25), incluzând în Recomandarea 1(3) scopul și obiectivele educației ecologice: „Scopul de bază al educației ecologice este de a reuși în a face indivizii și comunitățile să înțeleagă caracterul complex al mediului natural și construit ce rezultă din interacțiunea aspectelor biologice, fizice, sociale, economice și culturale și de a dobândi cunoștințe, valori, atitudini și deprinderi practice, în vederea participării într-un mod responsabil și eficient la anticiparea și rezolvarea problemelor de mediu și la gestionarea calității mediului”.

Larg dezbătută, educația ecologică este considerată de mare actualitate și importanță. Cu toate acestea, ea continuă să fie abordată mai degrabă ca o disciplină aparte, integrată insuficient în programa școlară. Deși ca termen este din ce în ce mai cunoscut, educația ecologică este văzută, mai degrabă, ca un domeniu separat și nu ca o necesitate permanentă a vieții noastre cotidiene.

La grădiniță putem pleca în educarea copiilor în spiritul protecției naturii de la faptul că vârsta preșcolară este vârsta întrebărilor. Pe parcursul desfășurării activităților de educație ecologică în grădiniță, educatoarele se vor confrunta cu întrebări de genul: „de ce este iarba verde?”, „unde pleacă berzele?” dar și „de ce să nu arunc gunoiul într-un singur loc?” sau „de ce să nu dau drumul în lac labroscuța de Florida pe care nu mai doresc să o țin?”. Aceste întrebări trădează un interes pentru realitatea mediului înconjurător, iar pentru o educație ecologică eficientă trebuie să oferim copiilor răspunsurile pe care le cer, atât privitor la fenomenele și procesele din natură, cât și la justificarea atitudinii și conduitei pe care dorim să le-o dezvoltăm.

Pentru că partea aplicativă, practică, este esențială în desfășurarea în proces de educație, în special la această vârstă, a anumitor activități și jocuri cu teme ecologice care pot fi desfășurate în natură sau în sala de clasă pentru a trezi interesul copiilor, a-i apropia de natură și a înlesni procesul educativ.

Pentru a avea un efect asupra dezvoltării copiilor și în formarea viitoarei lor personalități, activitățile de educație ecologică trebuie desfășurate continuu, pe cât posibil să facă parte din programul cotidian sau măcar unele idei să fie infiltrate în diversele teme abordate în grădiniță.

Cu toate acestea, un impact deosebit îl au zilele dedicate special unei teme privind natura și protejarea ei, de preferință considerând calendarul ecologistului:

- ☐ 21 martie – Ziua Internațională a Pădurii,
- ☐ 22 martie – Ziua Internațională a Apei,
- ☐ 1 aprilie – Ziua Internațională a Păsărilor,
- ☐ 22 aprilie – Ziua Pământului,
- ☐ 26 aprilie - Ziua Mondială a Protecției Animalelor de Laborator,
- ☐ 5 iunie – Ziua Internațională a Mediului,
- ☐ 8 iunie – Ziua Mondială a Oceanelor,
- ☐ 29 iunie - Ziua Internațională a Dunării
- ☐ 9 august – Ziua Internațională a Grădinilor Zoologice și a Parcurilor,
- ☐ 26 august - Ziua Internațională a Câinilor,
- ☐ 16 septembrie – Ziua Internațională a Ozonului,
- ☐ 4 octombrie – Ziua Internațională a Protecției Animalelor,
- ☐ 6 octombrie – Ziua Internațională a Habitatului.

De exemplu, de Ziua Internațională a Mediului se poate organiza o excursie în Parcul Lunca Argeșului sau Pădurea Trivale, se ascultă circulația sevei arborilor, se observă plantele și animalele din pădure sau se poate desfășura o acțiune de plantare de arbori și se prezintă copiilor rolurile pădurii în viața noastră și activitățile umane care o amenință. Uneori observăm în jurul nostru copii care, prin gesturi mici, dovedesc că sunt eco-cetățeni, mai buni decât adulții. Situații în care un copil de 5-6 ani ridică o hârtie aruncată la întâmplare de un adult și o duce la coșul de gunoi, destul de îndepărtat, demonstrează că educația ecologică realizată nu a fost în zadar. Iar educația copiilor

se poate transmite și mai departe, prin ei se pot sensibiliza și adulții, părinți sau alți membri ai comunității, în vederea respectului și protejării naturii.

Urbanizarea și ritmul cotidian al vieții noastre au dus în ultimii ani la intensificarea unor obiceiuri prin care mulți dintre noi producem din ce în ce mai multe deșeuri sau emisii poluante. Pericolul este foarte mare și de aceea trebuie constientizată necesitatea de-a fi sensibili la problemele mediului, să adoptăm un comportament adecvat față de natură, să protejăm mediul înconjurător. Pentru a reduce impactul negativ asupra mediului, este esențial să recunoaștem impactul nostru asupra mediului și să oferim copiilor exemple pozitive prin propriile noastre acțiuni și activități educaționale.

Bibliografie:

- - Pîrvu C., Godeanu S., Stere L., Prietenii naturii. Enciclopedie practică a copiilor, Editura Ion Creangă, București, 2013;
- - Pîrvu C., & CO, Călăuză în lumea plantelor și animalelor, Editura Ceres- București 2015;
- - <https://animallife.ro/wp-content/uploads/2017/05/Indrumar-Final-4-decembrie-2016.pdf>.

Activitățile extrașcolare din grădiniță în contextul protecției mediului

Prof. ed. timpurie Manole Nicoleta- Georgeta
Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești

Trăim într-o lume care se dezvoltă continuu și care este într-o permanentă schimbare, evoluând. Grădinița are menirea de a transmite valori culturale, istorice și sociale la nivelul cerințelor educaționale. Datoria educatoarelor, care sunt deschizătoare de drumuri, este de a-i implica pe copii în diverse activități care să coincidă cu societatea de azi. Dintre aceste activități care-i motivează și le atrag interesul de a participa cu plăcere sunt activitățile extracurriculare.

Modernizarea și perfecționarea procesului instructiv-educativ presupune îmbinarea activităților școlare cu activitățile extrașcolare. Îmbinarea acestora are numeroase valențe formative, deoarece acestea permit manifestarea creativității și imaginației copilului preșcolar. În acest fel, pe lângă faptul că preșcolarii își manifestă imaginația și creativitatea (prin interpretarea unor roluri la serbările de 8 martie, Crăciun, sfârșit de an, prin realizarea unor desene interesante și creative pe asfalt cu ocazia zilei de 1 iunie) și cadrul didactic își poate afirma creativitatea în alegerea temelor, a materialului arătându-și astfel măiestria și tactul pedagogic dar și dragostea față de copii.

În școala contemporană eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalității copiilor în acest cadru. În învățământul preșcolar și școlar avem misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psihointelectual, fizic și socio-afectiv dar și pentru o mai bună integrare socială

Activitățile extracurriculare sunt activități complementare, activități de învățare realizate la grupă și urmărește îmbogățirea informațiilor primite în cadrul activității didactice, cultivă interesul pentru desfășurarea anumitor domenii, atrag copilul la integrarea în viața socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut și util, contribuind în felul acesta la formarea personalității copilului.

Educația extracurriculară (realizată dincolo de procesul de învățământ) își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Cateva astfel de exemple sunt prezentate mai jos:

1. Artă ecologică (eco-artă)

- **Ce fac copiii:** creează colaje sau obiecte din materiale reciclabile (carton, dopuri, frunze uscate).
- **Ce învață:** creativitate, reutilizare, reducerea deșeurilor.

2. Ziua apei / Experiment cu apă curată vs. apă murdară

- **Ce fac copiii:** compară două vase cu apă curată și apă cu pământ; discută despre poluare.
- **Ce învață:** importanța apei curate, rolul apei în viață, conștientizarea poluării.

3. Adăpost pentru insecte / hotel de insecte

- **Ce fac copiii:** construiesc împreună cu educatoarea un adăpost mic pentru insecte (din lemn, paie, frunze).
- **Ce învață:** rolul fiecărei ființe în ecosistem, respect pentru toate formele de viață.

4. Povești și teatru cu tematică ecologică

- **Ce fac copiii:** ascultă povești despre natură (ex. „Copacul cel darnic”), joacă scenete cu animale sau plante.
- **Ce învață:** empatie, morală ecologică, exprimare creativă.

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a intui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură. Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, copiii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă.

De la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Activitățile de acest gen au o deosebită influență formativă, au la bază toate formele de acțiuni turistice: plimbări, excursii, tabere. În cadrul activităților organizate în mijlocul naturii, al vieții sociale, copiii se confruntă cu realitatea și percep activ, prin acțiuni directe obiectele, fenomenele, anumite locuri istorice. În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație. Astfel ei pot folosi material reciclabile, învățând și sensul acestei activități. De asemenea copiii mai mari pot face activități de plantare de flori sau de copaci. Fiind axate în principal pe viața în aer liber, preșcolarii își pot forma sentimentul de respect și dragoste față de natură.

Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, la educarea lui cetățenească și patriotică. Ea este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Prin excursii elevii își suplimentează și consolidează instrucția școlară dobândind însușirea a noi cunoștințe. Concursurile pe diferite teme sunt, de asemenea, momente deosebit de atractive pentru cei mici. Acestea oferă copiilor posibilitatea să demonstreze practic ce au învățat la școală, acasă, să deseneze diferite aspecte, să confecționeze modele variate.

Activitățile extrașcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes,

produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități.

Profesorul are, prin acest tip de activitate posibilități deosebite să-și cunoască copiii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viață. Cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităților extracurriculare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feed-back pozitiv.

Activitate în cadrul **Proiectului Educațional Interșcolar „Pământul- planeta verde”**

Bibliografie:

1. Ciubuc, I. , *Armonia naturii* , Editura Aureo , Oradea , 2011;
2. Cernea, M., *Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ*, în “ *Învățământul primar*“ nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, București, 2000;
3. Ionescu, M., Chiș, V., *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001, pg.162.

EDUCAȚIA PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR -Studiu de specialitate-

*Prof. ed. timpurie Bogdan Ștefania Mihaela
G.P.P „Rază de Soare”- Pitești*

Protecția mediului reprezintă o componentă esențială a educației moderne. În contextul actual, caracterizat de poluare, defrișări și schimbări climatice, formarea unor comportamente ecologice încă din copilăria timpurie este foarte importantă.

Educația ecologică la vârsta preșcolară contribuie la dezvoltarea unei atitudini responsabile față de natură și la formarea unor deprinderi de protejare a mediului.

Vârsta preșcolară este perioada în care copiii învață prin joc, observație și imitație. Din acest motiv, este momentul ideal pentru introducerea noțiunilor despre natură și protecția mediului.

Educația ecologică ajută copiii să:

- înțeleagă importanța naturii;
- respecte plantele și animalele;
- formeze comportamente ecologice corecte;
- dezvolte responsabilitatea față de mediul înconjurător.

În învățământul preșcolar, educația pentru mediu se realizează prin activități variate, adaptate nivelului de vârstă:

a) Activități practice

- plantarea florilor în ghivece reciclate;
- îngrijirea plantelor din clasă;
- colectarea selectivă a deșeurilor.

b) Activități artistice

- desene pe tema naturii;
- colaje din materiale reciclabile;
- confecționarea de costume ecologice.

c) Activități de joc

- jocuri de rol (micii ecologiști);
- povești despre natură;
- dramatizări cu teme ecologice.

d) Activități în aer liber

- plimbări în natură;
- observarea plantelor și animalelor;
- strângerea de deșeuri din parc (activitate supravegheată).

Educatorul are un rol esențial în formarea comportamentelor ecologice. Acesta trebuie să ofere exemple pozitive, să organizeze activități atractive și să încurajeze implicarea copiilor.

Familia completează educația de la grădiniță prin:

- modelarea comportamentelor corecte;
- implicarea copiilor în activități casnice de reciclare;
- încurajarea respectului față de natură.

Educația pentru mediu aduce numeroase beneficii:

- dezvoltă responsabilitatea;
- formează respectul față de natură;
- stimulează creativitatea;
- dezvoltă spiritul de echipă;
- contribuie la formarea unui comportament ecologic durabil.

Educația ecologică în grădiniță este esențială pentru formarea unei generații responsabile față de mediu. Prin activități practice, jocuri și implicare directă, copiii învață să protejeze natura și să adopte comportamente ecologice corecte.

Un copil educat ecologic devine un adult responsabil, conștient de importanța protejării planetei.

Bibliografie:

- Ministerul Educației – *Curriculum pentru educație timpurie*, 2019
- Cucos, C. – *Pedagogie*, Editura Polirom
- Oprea, C.-L. – *Strategii didactice interactive*, EDP
- Vărășmaș, E. – *Educația timpurie*, Editura Aramis

Mânuțe hărnicuțe ajută Pământul să respire

Prof. pentru educație timpurie: Crăciunescu Aurora
Grădinița cu Program Normal Radu Negru, Călinești

Introducere

Protecția mediului înconjurător reprezintă una dintre responsabilitățile esențiale ale societății contemporane, iar educația ecologică trebuie să înceapă încă din perioada preșcolarității. În această etapă, copiii își formează primele deprinderi și atitudini față de lumea înconjurătoare, iar experiențele trăite în natură contribuie la dezvoltarea respectului pentru viață și pentru resursele planetei.

Curriculumul pentru educația timpurie promovează organizarea unor activități prin care copiii să observe, să exploreze și să protejeze mediul, dezvoltând comportamente responsabile și durabile. În acest context amenajarea curții grădiniței și îngrijirea plantelor devine o modalitate eficientă de învățare prin experiență.

Tema „Mânuțe hărnicuțe ajută pământul să respire”, evidențiază contribuția pe care cei mici o pot avea la protejarea naturii prin gesturi simple, dar cu impact semnificativ. Plantarea unor flori, udarea și îngrijirea lor sau colectarea selectivă a deșeurilor sunt activități care dezvoltă responsabilitatea, spiritul de echipă și respectul pentru viață.

Prin activitățile desfășurate în grădiniță, copiii învață că plantele contribuie la menținerea unui aer curat, oferă adăpost viețuitoarelor și înfrumusețază mediul în care trăim. Fiecare sămânță plantată devine o lecție despre răbdare, perseverență și grijă, iar fiecare floare îngrijită reprezintă dovada că munca și implicarea dau roade. Educația ecologică nu se limitează la transmiterea unor informații, ci urmărește formarea unor atitudini și deprinderi care vor influența comportamentul copiilor pe termen lung. Prin joc, explorare și activități practice, preșcolarii înțeleg că natura are nevoie de oameni responsabili, iar fiecare dintre ei poate contribui la păstrarea unui mediu sănătos. Implicarea familiilor în astfel de proiecte consolidează mesajul educativ. Atunci când părinții și copiii plantează împreună și îngrijesc florile sau amenajează un mic colț de grădină acasă, educația pentru mediu continuă dincolo de grădiniță, transformându-se într-un mod de viață și învață că fiecare gest contează. Mânuțele lor hărnicuțe contribuie simbolic la un mediu mai atrăgător, curat și sănătos. Ei înțeleg că plantele oferă oxigen, purifică aerul, atrag insecte folositoare și înfrumusețază locul în care trăim. În același timp, dezvoltă răbdarea, responsabilitatea, spiritul de cooperare și respectul față de muncă. Educația ecologică la vârsta preșcolară nu presupune doar transmiterea unor informații, ci formarea unor comportamente care vor devenii obiceiuri de viață. Copiii care învață să protejeze natura încă de mici vor devenii adulți preocupați de conservarea mediului.

Activități care dezvoltă responsabilitatea față de natură

În grădiniță pot fi organizate numeroase activități cu impact educativ:

- plantarea florilor;
- amenajarea unui colț cu decorațiuni de grădină;
- colectarea selectivă a deșeurilor;
- realizarea de obiecte decorative din materiale reciclabile;
- observarea insectelor și a păsărilor;
- acțiuni de ecologizare în curtea grădiniței;

- implicarea părinților în proiecte ecologice.

Aceste experiențe îi ajută pe copii să înțeleagă faptul că natura trebuie iubită și protejată zilnic, nu doar cu ocazia unor evenimente dedicate mediului.

Parteneriatul dintre grădiniță familie

Succesul educației ecologice depinde și de colaborarea dintre grădiniță și familie. Atunci când părinții continuă acasă obiceiurile formate în grădiniță, mesajul educativ devine mai puternic. Plantarea unei flori, îngrijirea unei grădini sau reciclarea pot devenii activități de familie, contribuind la dezvoltarea unei atitudini responsabile față de natură. Prin implicarea comună a copiilor, părinților și cadrelor didactice se creează un climat educațional în care respectul pentru mediu devine o valoare împărtășită.

Concluzii

„Mănuțe hărnicuțe care ajută Pământul să respire” este mai mult decât o temă educativă, este o invitație la implicare, responsabilitate și iubire față de natură. Prin activități simple și adaptate vârstei, preșcolarii învață că fiecare floare plantată, fiecare gest de grijă față de mediul înconjurător contribuie la un viitor mai sănătos. Educația ecologică realizată în grădiniță pune bazele unor comportamente durabile și formează generații capabile să înțeleagă că protejarea naturii începe cu gesturi mici, făcute cu suflet și consecvență. Astfel, mânuțele copiilor nu doar modelează pământul, ci modelează și viitorul comunității din care face parte.

Bibliografie

1. Ministerul Educației (2019). Curriculum pentru educație timpurie, București.
2. Ministerul Educației, Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani.
3. Maria Montessori (2027), Descoperirea copilului, Editura Didactic Publishing House.
4. Jean Piaget, Psihologia copilului, Editura Cartier.

Educația ecologică – fundament al formării unei generații responsabile față de mediu

Prof.înv. primar Pletoiu Florina - Simona
Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești

Rezumat

Educația ecologică reprezintă una dintre direcțiile fundamentale ale educației contemporane, contribuind la dezvoltarea unei atitudini responsabile față de natură și la formarea unor comportamente durabile. În contextul schimbărilor climatice, al poluării și al epuizării resurselor naturale, școala are rolul de a cultiva valori, competențe și deprinderi care să transforme elevii în cetățeni implicați și conștienți de impactul propriilor acțiuni asupra mediului.

Cuvinte-cheie: educație ecologică, dezvoltare durabilă, protecția mediului, responsabilitate, reciclare.

Introducere

Problemele de mediu au devenit o preocupare majoră la nivel mondial. Poluarea aerului, a apei și a solului, schimbările climatice și pierderea biodiversității afectează calitatea vieții și viitorul generațiilor următoare. În acest context, educația ecologică nu mai reprezintă doar o disciplină complementară, ci o necesitate pentru formarea unei societăți sustenabile.

Școala are responsabilitatea de a crea contexte de învățare prin care elevii să înțeleagă relația dintre om și natură și să adopte comportamente prietenoase cu mediul.

Rolul educației ecologice în școală

Educația ecologică urmărește:

dezvoltarea respectului față de natură;

formarea deprinderilor de colectare selectivă și reciclare;

utilizarea responsabilă a resurselor naturale;
implicarea elevilor în proiecte de voluntariat ecologic;
dezvoltarea spiritului civic și a responsabilității sociale.

Activitățile practice au un impact mult mai mare decât transmiterea exclusivă a informațiilor teoretice. Campaniile de ecologizare, plantările de arbori, realizarea de obiecte din materiale reciclabile sau amenajarea spațiilor verzi contribuie la formarea unor comportamente durabile.

Exemple de activități ecologice

În unitățile de învățământ pot fi organizate:

campanii de colectare selectivă;

atelieri de reciclare creativă;

concursuri tematice;

plantări de arbori și flori;

realizarea unor grădini educaționale;

expoziții cu materiale reutilizabile;

parteneriate cu autoritățile locale și organizațiile de mediu.

Aceste activități stimulează colaborarea dintre elevi, profesori, părinți și comunitate.

Beneficiile educației ecologice

Implementarea constantă a activităților ecologice conduce la:

creșterea gradului de responsabilitate al elevilor;

dezvoltarea competențelor de lucru în echipă;

consolidarea spiritului civic;

îmbunătățirea mediului școlar;

promovarea unui stil de viață sănătos.

Educația ecologică dezvoltă atât competențe practice, cât și valori morale care vor influența comportamentul elevilor pe termen lung.

Concluzii

Protejarea mediului începe prin educație. Școala reprezintă locul în care elevii învață să respecte natura, să utilizeze responsabil resursele și să contribuie activ la conservarea mediului înconjurător. Investiția în educația ecologică este, de fapt, o investiție în viitorul societății.

Bibliografie

Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023.

Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României 2030.

UNESCO – Education for Sustainable Development.

Ministerul Educației – Ghiduri și resurse privind educația pentru mediu.

Educația ecologică în învățământul preuniversitar – instrument esențial pentru dezvoltarea competențelor de mediu și a comportamentului responsabil - Studiu de specialitate-

Prof. Înv. Primar Pletoiu Florina - Simona
Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești

Rezumat

Educația ecologică reprezintă o componentă esențială a educației pentru dezvoltare durabilă, având rolul de a forma competențe, atitudini și valori care contribuie la protejarea mediului înconjurător. Lucrarea analizează importanța integrării educației ecologice în activitatea didactică, evidențiind rolul metodelor interactive și al învățării experiențiale în dezvoltarea comportamentelor proecologice ale elevilor. Studiul prezintă principalele direcții de implementare a educației

ecologice în școală, beneficiile acestora asupra dezvoltării elevilor și exemple de activități care pot fi adaptate diferitelor niveluri de învățământ.

Cuvinte-cheie: educație ecologică, dezvoltare durabilă, competențe verzi, protecția mediului, învățare experiențială.

1. Introducere

Societatea contemporană se confruntă cu provocări majore generate de schimbările climatice, poluarea aerului, degradarea ecosistemelor și consumul excesiv al resurselor naturale. Aceste fenomene influențează atât sănătatea populației, cât și dezvoltarea economică și socială. În acest context, educația ecologică dobândește un rol strategic în pregătirea generațiilor viitoare pentru adoptarea unor comportamente responsabile față de mediu.

Documentele europene și internaționale privind dezvoltarea durabilă subliniază necesitatea introducerii sistematice a educației pentru mediu în toate nivelurile de învățământ. Școala devine astfel principalul spațiu în care elevii dobândesc nu doar cunoștințe, ci și competențe practice și valori necesare pentru protejarea patrimoniului natural.

2. Educația ecologică – concept și obiective

Educația ecologică reprezintă procesul prin care indivizii dobândesc cunoștințe, dezvoltă atitudini și formează comportamente orientate spre utilizarea responsabilă a resurselor naturale și conservarea biodiversității.

Principalele obiective sunt:

- dezvoltarea conștiinței ecologice;
- înțelegerea relației dintre om și natură;
- prevenirea comportamentelor poluante;
- formarea deprinderilor de reciclare și reutilizare;
- dezvoltarea spiritului civic și a responsabilității sociale;
- implicarea activă în rezolvarea problemelor de mediu.

Educația ecologică contribuie la formarea competențelor-cheie prevăzute în curriculumul național, în special competențele civice, sociale și antreprenoriale.

3. Rolul școlii în formarea competențelor ecologice

Școala reprezintă mediul în care elevii își formează primele comportamente responsabile față de natură. Cadrele didactice pot transforma activitățile educative în experiențe autentice prin integrarea temelor ecologice în discipline precum biologia, geografia, chimia, fizica, educația tehnologică, educația civică sau chiar limba și literatura română.

Educația pentru mediu presupune depășirea modelului bazat exclusiv pe transmiterea informațiilor și orientarea către învățarea activă. Elevii trebuie implicați în observarea fenomenelor naturale, formularea de ipoteze, identificarea problemelor și propunerea unor soluții concrete.

Prin această abordare se dezvoltă:

- gândirea critică;
- capacitatea de rezolvare a problemelor;
- colaborarea;
- responsabilitatea individuală și colectivă;
- inițiativa civică.

4. Metode moderne utilizate în educația ecologică

Literatura de specialitate evidențiază eficiența strategiilor didactice centrate pe elev.

Printre metodele recomandate se numără:

- învățarea bazată pe proiect;
- investigația științifică;
- studiul de caz;
- observația directă în natură;
- experimentul;
- învățarea prin servicii în folosul comunității (service learning);
- portofoliul ecologic;
- dezbaterile;

- jocurile educaționale.

Aceste metode facilitează transferul cunoștințelor în situații reale și dezvoltă motivația elevilor pentru implicarea în activități de protecție a mediului.

5. Impactul activităților ecologice asupra dezvoltării elevilor

Numeroase cercetări evidențiază faptul că participarea constantă la activități ecologice conduce la modificarea comportamentelor cotidiene.

Elevii implicați în proiecte de mediu:

- utilizează mai frecvent colectarea selectivă;
- reduc risipa de apă și energie;
- manifestă interes pentru conservarea biodiversității;
- dezvoltă empatie față de natură;
- participă voluntar la activități comunitare.

Pe plan educațional se observă îmbunătățirea colaborării, a responsabilității și a autonomiei în învățare.

6. Exemple de bune practici

Experiența unităților de învățământ arată că activitățile cu impact ridicat sunt cele care implică elevii în mod direct:

- campanii de ecologizare;
- plantări de arbori;
- amenajarea grădinilor școlare;
- colectarea selectivă a deșeurilor;
- realizarea de obiecte din materiale reciclabile;
- monitorizarea consumului de apă și energie;
- concursuri și expoziții tematice;
- parteneriate cu autorități locale și organizații de mediu.

Aceste activități contribuie atât la dezvoltarea competențelor ecologice, cât și la consolidarea relației dintre școală și comunitate.

7. Provocări în implementarea educației ecologice

În ciuda progreselor înregistrate, implementarea educației ecologice se confruntă cu o serie de dificultăți:

- resurse materiale limitate;
- timp redus alocat activităților extracurriculare;
- implicarea inegală a comunității;
- acces diferențiat la spații naturale și infrastructură adecvată;
- necesitatea formării continue a cadrelor didactice în domeniul educației pentru dezvoltare durabilă.

Depășirea acestor provocări presupune colaborarea dintre școală, familie, autorități publice și organizații neguvernamentale.

8. Concluzii

Educația ecologică reprezintă una dintre cele mai eficiente investiții în viitorul societății. Formarea timpurie a unor comportamente responsabile contribuie la reducerea impactului negativ asupra mediului și la dezvoltarea unei culturi a sustenabilității.

Integrarea educației ecologice în activitățile curriculare și extracurriculare facilitează dezvoltarea competențelor necesare cetățeanului secolului XXI: gândire critică, colaborare, responsabilitate și implicare civică. Prin activități practice și parteneriate cu comunitatea, școala poate deveni un model de promovare a dezvoltării durabile și a respectului față de natură.

Bibliografie

1. Ministerul Educației (2023). *Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023*.
2. Guvernul României (2022). *Strategia Națională pentru Dezvoltarea Durabilă a României 2030*.
3. UNESCO (2020). *Education for Sustainable Development: A Roadmap*.
4. UNESCO-UNEP (1978). *The Tbilisi Declaration*.

5. Organizația Națiunilor Unite (2015). *Transforming our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development*.
6. Comisia Europeană (2022). *Council Recommendation on Learning for Environmental Sustainability*.

EROII PICĂTURILOR DE APĂ ȘI AI RECICLĂRII - EDUCAȚIE PENTRU UN MEDIU SUSTENABIL

Prof.ed timpurie Dicu Carla
G.P.P „Rază de Soare” , Pitești

Proiectul Erasmus+ „Eroii picăturilor de apă și reciclării” a fost implementat la nivelul grupei de preșcolari, având ca scop dezvoltarea comportamentelor ecologice și a responsabilității față de mediul înconjurător. Pe parcursul desfășurării, copiii au fost implicați în activități variate și atractive, adaptate vârstei lor. Aceștia au descoperit importanța apei pentru viață prin observații, discuții și experimente simple. De asemenea, au învățat despre circuitul apei în natură și despre modalitățile prin care apa poate fi economisită.

Un accent important a fost pus pe reciclare și protejarea mediului, copiii participând la activități de sortare a deșeurilor și identificare a materialelor reciclabile. Prin ateliere practice, au realizat obiecte decorative din materiale refolosibile, dezvoltându-și creativitatea și spiritul ecologic. Activitățile artistico-plastice au consolidat mesajele proiectului prin desene, picturi și colaje cu tematică ecologică.

Proiectul a inclus și jocuri didactice interactive, care au contribuit la fixarea cunoștințelor într-un mod distractiv și accesibil. Prin colaborarea și schimbul de materiale cu partenerii Erasmus+, copiii au fost familiarizați cu ideea de cooperare europeană. Activitățile desfășurate au avut un impact pozitiv asupra formării unor atitudini responsabile față de natură. În final, proiectul a contribuit la dezvoltarea conștiinței ecologice și a comportamentului sustenabil la vârsta preșcolară.

Scopul acestui proiect este de a dezvolta conștientizarea importanței conservării apei și a reciclării în rândul copiilor de vârstă preșcolară.

Proiectul urmărește formarea unor comportamente responsabile față de mediul înconjurător prin activități de învățare experiențială și colaborativă.

De asemenea, își propune consolidarea cooperării între grădinițe, familii și partenerii internaționali implicați în proiect.

La finalul proiectului, se așteaptă următoarele rezultate:

copiii vor deveni mai conștienți și mai responsabili față de protejarea mediului;
se va îmbunătăți cooperarea internațională și capacitatea de lucru în echipă prin activități comune;
nivelul de conștientizare ecologică va crește în rândul familiilor;
copiii își vor dezvolta obiceiul de a utiliza apa în mod responsabil atât acasă, cât și la grădiniță;
preșcolarii vor dobândi cunoștințe și deprinderi privind conservarea apei și reciclarea materialelor

Proiect Educațional Interșcolar „Ziua Mondială a Mediului”, 2026

PROIECT EDUCAȚIONAL „TRĂIEȘTE VERDE”

Prof.ed.timpurie: Constantin Elena -Gina
Școala Gimnazială„Marin Preda”Pitești G.P.N.

ARGUMENT

Comportamentele și convingerile formate copiilor la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se păstrează cel mai bine toată viața, de aceea în educația realizată în școală, trebuie să pornim de la interesul firesc al copiilor pentru plante și animale, pentru ceea ce reprezintă în general natura pentru ei.

Educația ecologică în școală se realizează mai ales la nivel afectiv, îndeosebi prin accentuarea aspectelor ce țin de legăturile emoționale, deoarece natura, prin frumusețea ei, sensibilizează sufletul copiilor, înlătură oboseala, creează bună dispoziție, ne ajută să ne cunoaștem mai bine.

Acum se conturează sentimente ce se vor manifesta prin atitudini ce dovedesc atenția acordată de acesta mediului.

A. DENUMIREA PROIECTULUI

Titlul: „TRĂIEȘTE VERDE”

Moto: În fiecare zi, trăiește „verde”.Nu te costă nimic să faci curățenie și să păstrezi mediul curat, dar să faci mizerie ne costă pe toți.

Domeniul și tipul de educație în care se încadrează:

Educație ecologică, educație civică

Tipul de proiect: național

B. APLICANTUL

Coordonate de contact:

Responsabil:

Coordonatori:

Echipa de proiect: -

DESCRIEREA PROIECTULUI

SCOP:

Responsabilizarea copiilor, părinților, comunității în ceea ce privește protejarea naturii, economisirea resurselor naturale, reducerea poluării, reciclarea materialelor re folosibile

OBIECTIVE

- Dezvoltarea interesului și curiozității pentru cunoștințe din domeniul ecologiei;
- Cunoașterea și aplicarea normelor de comportare specifice asigurării echilibrului naturii și adoptarea unei atitudini de prietenie și respect față de aceasta și formarea unei atitudini dezaprobatore față de cei care încalcă aceste norme;
- Antrenarea copiilor în îngrijirea plantelor și animalelor;
- Stimularea copiilor în desfășurarea unor activități cu caracter experimental și demonstrativ, prin care să contribuie la păstrarea sănătății lor și a unui mediu natural curat;
- Dezvoltarea învățării prin cooperare, respectarea unor sarcini specifice pentru realizarea unui proiect comun;
- Stimularea imaginației, a creativității și încurajarea copilului în a exprima opinii și stări sufletești legate de protejarea naturii, precum și motivarea acestora;
- Să-și însușească normele de comportament ecologic specific asigurării echilibrului dintre sănătatea individului, a societății, formarea unor comportamente pozitive față de mediu și a unor atitudini dezaprobatore față de cei care încalcă normele ecologice.

Grup țintă:

-copiii preșcolari din gradiniță, grădinițele și școlile partenere înscrise în proiect

Proiect Educațional Interșcolar „Ziua Mondială a Mediului”, 2026

- directori de grădinițe-școli, învățători, profesori și educatoare;
- părinți;
- membrii comunității locale.

Durata: Conținutul proiectului:

Regulament :

- Înscrierea grădiniței –pe site-ul “Școli pentru un viitor verde”, pentru secțiunea PIPO
- Validarea înscrierii
- Alcătuirea echipei verzi în cazul nostru fiind preșcolari din grupa Step by step,grupa mare și grupa pregătitoare

Responsabilități:

-Realizarea documentației, supervizarea activităților, întocmirea și publicarea electronică lunară a *Jurnalului verde*.

- La unele activități participă toți preșcolarii din unitate.

Responsabilitățile coordonatorilor:

- Coordonarea activităților, repartizarea unor sarcini concrete,controlarea realizării acestora, completarea corectă și publicarea electronica pe site-ul oficial al concursului a *Jurnalului verde*.
- Cele patru activități propuse pentru jurizarea națională Colțul verde, Colectarea selectivă a deșeurilor, Ecologizarea unui spațiu verde, Activitate creativă la alegere

Metode și tehnici de lucru, forme de organizare:

- explorarea,descoperirea,experimentul,explicatia,demonstrația,exercițiul,munca în perechi și în echipă,concursuri între echipe.

Rezultate calitative/cantitative:

- completarea Jurnalului verde
- postarea ctivităților pe site-ul proiectului
- jurizarea de către Comisia Locală de la nivelul unității preșcolare și de Comisia Națională

Resurse umane:

- Parteneri:**
- Ocolul silvic
 - Consiliul local
 - Asociația Școli pentru un viitor verde
 - părinții copiilor
 - grădinițe și școli înscrise în proiect

MONITORIZAREA PROIECTULUI

- cadrele didactice, partenerii, părinții vor fi invitați să participe la activitățile desfășurate cu copiii pe întreaga perioadă a proiectului;
- împărtășirea unor concluzii ,impresii ;
- vom face cunoscută activitatea noastră și celorlalte unitati similare prin : Comisiile metodice, Cercurile Pedagogice,Sesiuni de comunicări științifice, Simpozioane cu teme ecologice, Concurs internațional Ecofest junior, publicații ,afișe sau postere, mass-media; pe site-ul proiectului, pe didactic.ro.

IMPACTUL PROIECTULUI

–conștientizarea faptului că doar trăind verde în fiecare zi vom ajuta Planeta Pământ,ne vom putea bucura de sănătate într-un mediu sănătos.Cu cât mai mulți eco-cetățeni , cu atât mai frumoasă și curată ne va fi viața.Încurajarea voluntariatului.

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI

- dezbatere privind impactul pozitiv asupra partenerilor și beneficiarilor;
- vom răspunde deschis provocărilor viitoare lansate de parteneri din țară și străinătate ,de Asociații de protecția mediului, sperând într-o colaborare cât mai strânsă.
- ABC-ul eco într-un calendar tipărit

BUGETUL PROIECTULUI:

Surse de finanțare:

- de la Comitetul de părinți pe grădiniță;
- ONG
- Ocolul silvic
- Consiliul local

Calendarul activităților

Echipa verde

Nr. crt	Data	Acțiunea	Obiective și modalități de realizare	Responsabili
1	Ianuarie	„Trăiește verde”	Evaluarea participării la ediția I a proiectului, diseminarea rezultatelor . Studierea regulamentului Proiectului Național și al concursului „Școli pentru un viitor verde”-ediția II Promovarea proiectului în unitate Semnarea acordurilor de parteneriat Constituirea echipei verzi nivel II	–coordonatorii proiectului Cadrele didactice din unitate
2	Februarie	Acțiunea 1 „Pământul cere ajutor „	Lansarea proiectului Realizarea panoului eco „Pământul cere ajutor „ ABC-ul verde-immnul eco Colțul verde -Ziua mondiala a zonelor umede	–coordonatorii proiectului Cadrele didactice din unitate
3	Martie	Acțiunea 2 „Refolosire, Recuperare, Revalorificare”	Vizită la noul centru de reciclare din orașul nostru Eu colectez selectiv-predarea hârtiei și cartoanelor la un centru de reciclare	–coordonatorii proiectului Cadrele didactice din unitate
4	Aprilie	Acțiunea 3 „Un pom ,o floare ,pentru o viață curată”	Ecologizarea spațiului din curtea grădiniței și a locului de joacă din imediata apropiere, plantarea de flori în grădina grădiniței ,plantarea și îngrijirea pomilor din grădinița noastră	coordonatorii proiectului
5	Mai	Acțiunea 4 „Un parc curat ,un oraș mai frumos „	Activitate creativ-recreativă de ecologizare a parcului orașului .Curățarea parcului de gunoie și sensibilizarea cetățenilor pentru păstrarea curățeniei orașului.	Coordonatorii proiectului.
5	Iunie	Acțiunea 5 „Trăiesc în armonie cu	Excursie la Parcul Expo Parc	Coordonatorii proiectului

		natura „		
		Evaluare proiect	Jurnal verde Realizarea unui „Jurnal verde” ABC-ul verde -poster	Coordonatorii proiectului

UN MEDIU CURAT- O VIAȚĂ SĂNĂTOASĂ IMPORTANȚA MEDIULUI ÎN VIAȚA NOASTRĂ

Prof.ed.timpurie Constantin Elena Gina
Școala Gimnazială „Marin Preda” Pitești G.P.N.

Motto: „ A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii atât de amenințată azi , înseamnă a contribui la salvarea omenirii.”

Mediul, precizat la nevoie drept **mediul înconjurător**, **mediul ambiant** sau și **mediul natural**, este o noțiune care se referă la totalitatea condițiilor naturale de pe Pământ sau dintr-o regiune a sa, în care evoluează ființele sau lucrurile.

Dintre aceste condiții fac parte atmosfera, temperatura, lumina, relieful, apa, solul etc., precum și celelalte ființe vii și lucruri.

Mediul are un rol foarte important în procesul evoluției ființelor vii, care, la rândul lor, sunt un factor de transformare a mediului.

Sănătatea este rezultatul acțiunii dintre om și mediu, interacțiunea factorilor de mediu, care pot duce la o adaptare dintre om și mediul înconjurător.

Factorii de mediu care acționează asupra organismului se mai numesc factori externi sau factori ecologici și pot fi grupați în factori fizici, ca temperatura, umiditatea aerului etc, factori chimici, care sunt prezentați prin diferite elemente sau substanțe chimice existente în natură ori sunt sintetizate de om; factori biologici - bacteriile, virusurile, helminții etc; factori sociali - sunt rezultatul acțiunii omului asupra mediului sau al interrelațiilor dintre oameni.

Mediul ambiant nefavorabil constă în :

- ✓ condițiile climaterice nefavorabile;
- ✓ poluarea intensă a aerului și a apei;
- ✓ schimbări bruște ale condițiilor climaterice și apariția fenomenului deșertificării;
- ✓ expunerea excesivă la razele ultraviolete ale soarelui.

Factorul nociv al mediului extern este acela care se află într-o cantitate improprie mediului dat, acționând în timp și exercitând o acțiune nefavorabilă asupra sănătății, dispoziției și capacității de muncă a omului.

Zgomotul reprezintă o problemă emergentă de sănătate și de mediu. Schimbările climatice, diminuarea stratului de ozon, pierderea biodiversității și degradarea solului pot afecta, de asemenea, sănătatea umană.

Formele de poluare sunt foarte diverse și afectează multe aspecte ale Terrei. Unele din efectele devastatoare ale poluanților nu pot fi observate în momentul poluării însă, în timp, consecințele majore vor afecta întreaga planetă și în același timp și pe cel care dă naștere acestei situații : omul. Deși o parte din poluarea mediului este rezultatul unor fenomene naturale cum ar fi erupțiile vulcanice, cea mai mare parte este cauzată de activitățile umane.

Zile internaționale dedicate mediului înconjurător

Întrucât mediul ne oferă condițiile de trai de care avem nevoie, la nivel internațional au fost stabilite unele zile pentru a fi dedicate mediului înconjurător:

- 22 martie – Ziua mondială a protecției apelor

Proiect Educațional Interșcolar „Ziua Mondială a Mediului”, 2026

- 27 martie – Ziua internațională a apei
- 1 aprilie – Ziua internațională a păsărilor
- 15 aprilie – Ziua pădurii
- 22 aprilie – Ziua Pământului
- 5 iunie – Ziua mondială a mediului
- 8 iunie – Ziua mondială a oceanelor
- 16 septembrie – Ziua internațională a ozonului
- 4 octombrie – Ziua internațională a protecției animalelor
- 6 octombrie – Ziua mondială a habitatului

Aceste zile oficiale recunoscute la nivel internațional, formează “*calendarul ecologistului*”, și fiecare pământean ar trebui să-și amintească, în aceste momente, importanța faptului de a trăi într-un mediu nepoluat, curat, și totodată să-și dea seama cât de esențial este acest lucru pentru viața sa.

În aceste zile, numeroase organizații nonguvernamentale și organisme internaționale, încearcă, pe diferite căi, să atragă atenția populației asupra efectelor majore pe care le-ar avea traiul într-un mediu poluat, murdar și plin de substanțe toxice.

Protecția mediului înconjurător a apărut ca problemă a omenirii numai în zilele noastre, respectiv atunci când omul a cucerit întreg spațiu al Terrei, prielnic vieții. Acum, bogățiile și resursele de energie au fost afectate în așa măsură încât se întrevide epuizarea rapidă a unora dintre ele, iar unele condiții esențiale existenței umane, ca apa sau aerul, dau semne de otrăvire.

Se deduce astfel posibilitatea că viitorul omenirii să fie pus sub semnul întrebării, dacă bineînțeles nu se iau măsuri energice de protecție a planetei. Omul a înțeles că face și el parte din natură, că Terra și resursele ei sunt limitate, că această planetă funcționează ca un sistem și că dereglările produse într-un loc pot avea repercusiuni pentru un întreg circuit, inclusiv pentru om.

Omenirea nu poate renunța însă la ritmurile înalte ale dezvoltării economice. Calea pentru realizarea acestor ritmuri, cu menținerea unei bune calități a mediului, este exploatarea acestuia în așa fel încât să se poată regenera și conserva în permanență.

Primele inițiative de ocrotire a mediului au apărut acum aproximativ 200 de ani, din necesitatea salvării unor specii pe cale de dispariție. Cu timpul, motivele care au impus ocrotirea naturii s-au diversificat. Începând din 1970, au apărut semne clare de îmbolnăvire a planetei: subțierea stratului de ozon, încălzirea globală, ploile acide, poluarea apelor, a aerului și a solului. Oamenii au început să înțeleagă necesitatea adoptării unui comportament responsabil față de natură. Însă responsabilitatea omului pentru ocrotirea mediului înconjurător este atât individuală, dar mai ales colectivă: protecția naturii angajează colaborare și sprijin reciproc pe plan local, județean, național și mai ales internațional.

Construind fabrici și uzine, dezvoltând orașele și transporturile, defrișând pădurile pentru a folosi lemnul și a mari suprafețele agricole, aruncând nepăsător în apă și în aer cantități mari de deșeuri toxice omul a stricat echilibrul natural existent în mediul înconjurător, așa încât uneori și-a pus în pericol însăși viața lui. În asemenea situație, ființa umană s-a văzut nevoită să ia atitudine pentru înlăturarea răului pe care l-a produs și să treacă urgent la luarea unor măsuri pentru protecția mediului înconjurător, pentru menținerea în natură a unui echilibru normal între toți factorii care compun mediul

Mediul înconjurător ne asigură condițiile necesare vieții, însă depinde de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esențiale cât mai util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieții noastre. Poluarea planetei se agravează pe zi ce trece și se pare că populația nu acordă interes acestui proces nociv. Convingerea că această problemă este doar a specialiștilor și a forurilor internaționale, este tot atât de eronată, pe cât este și de gravă. Ocrotirea planetei este o problemă mondială și tocmai de aceea, fiecare om trebuie să-și asume această responsabilitate.

Trecerea ecologiei de la stadiul de simplă disciplină științifică la cea de problemă a conștiinței comune, națională și internațională, reprezintă o realitate tristă în zilele noastre, când distrugerea echilibrului natural al întregii planete este iminență. Lupta împotriva poluării întregii planete solicită colaborare și cooperare internațională și de aceea depinde de noi dacă vom trăi într-

un mediu curat, sănătos și nepoluat. Stă în puterea omului să ia măsuri eficiente și să găsească soluții pentru a opri continuarea și agravarea acestui proces dăunător.

Bibliografie selectivă

1. BONNEFOUSED ED., -, „Omul și natura?” ; Ed. Politica, București, 1976
2. BERCA M. „Ecologie generală și protecția mediului” , Ed. Ceres. București, 2000
3. BERCA M., - „Strategii pentru protecția mediului și gestiunea resurselor”, Ed. Grand, București, 1998

Un viitor verde prin protejarea mediului

Prof. Dicu Elena-Liana
Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” Pitești

Protejarea mediului reprezintă una dintre cele mai importante provocări ale societății contemporane. Dezvoltarea economică accelerată, creșterea populației și consumul excesiv de resurse naturale au determinat apariția unor probleme grave, precum poluarea aerului, a apei și a solului, schimbările climatice, defrișările și pierderea biodiversității. Mediul înconjurător constituie suportul vieții pe Pământ, iar degradarea acestuia afectează direct sănătatea oamenilor și echilibrul ecosistemelor.

În prezent, protejarea mediului nu mai este doar responsabilitatea autorităților și a organizațiilor specializate, ci și a fiecărui cetățean. Adoptarea unor comportamente responsabile și utilizarea durabilă a resurselor naturale sunt esențiale pentru asigurarea unui viitor sănătos generațiilor următoare. Acest referat evidențiază principalele probleme de mediu, măsurile de protecție și importanța implicării fiecărei persoane în conservarea naturii.

Principalele probleme ale mediului

Poluarea aerului

Poluarea aerului este una dintre cele mai grave probleme de mediu la nivel global. Aceasta este cauzată în principal de emisiile provenite din industrie, transporturi și producerea energiei pe bază de combustibili fosili. Gazele nocive, precum dioxidul de carbon, oxizii de azot și dioxidul de sulf, contribuie la încălzirea globală și afectează sănătatea populației.

Consecințele poluării aerului includ apariția bolilor respiratorii, reducerea calității vieții și deteriorarea ecosistemelor. În marile orașe, traficul intens reprezintă una dintre principalele surse de poluare atmosferică.

Poluarea apei

Apa este o resursă indispensabilă vieții, însă activitățile umane contribuie semnificativ la degradarea acesteia. Deversarea deșeurilor industriale, utilizarea excesivă a pesticidelor și îngrășămintelor chimice, precum și aruncarea necontrolată a gunoaielor conduc la contaminarea râurilor, lacurilor și oceanelor.

Poluarea apei afectează atât sănătatea oamenilor, cât și organismele acvatice. Consumul de apă contaminată poate provoca numeroase boli, iar distrugerea habitatelor acvatice duce la reducerea biodiversității.

Poluarea solului

Solul este o resursă esențială pentru agricultură și pentru menținerea echilibrului natural. Utilizarea substanțelor chimice în agricultură, depozitarea necorespunzătoare a deșeurilor și activitățile industriale contribuie la poluarea acestuia.

Un sol degradat își pierde fertilitatea, ceea ce afectează producția agricolă și securitatea alimentară. În plus, substanțele toxice pot pătrunde în lanțul trofic, având efecte negative asupra sănătății umane.

Defrișările și pierderea biodiversității

Pădurile au un rol esențial în menținerea echilibrului climatic și ecologic. Defrișările masive realizate pentru extinderea terenurilor agricole, exploatarea lemnului sau dezvoltarea infrastructurii conduc la distrugerea habitatelor naturale.

Pierderea biodiversității reprezintă o consecință directă a acestor activități. Numeroase specii de plante și animale sunt amenințate cu dispariția, iar dezechilibrele produse în ecosisteme pot avea efecte ireversibile asupra mediului.

Importanța protejării mediului

Protejarea mediului este esențială pentru menținerea vieții pe Pământ și pentru asigurarea unei dezvoltări durabile. Un mediu sănătos oferă resurse naturale necesare existenței umane, precum apă potabilă, aer curat și hrană de calitate.

Conservarea ecosistemelor contribuie la reglarea climei, prevenirea dezastrelor naturale și menținerea fertilității solului. De asemenea, protejarea mediului are o importanță economică semnificativă, deoarece multe sectoare, precum agricultura, turismul și pescuitul, depind direct de resursele naturale.

Pe lângă beneficiile economice și sociale, protejarea mediului reprezintă și o obligație morală față de generațiile viitoare. Resursele naturale trebuie utilizate responsabil pentru a permite și urmașilor noștri să beneficieze de condiții de viață favorabile.

Măsuri pentru protejarea mediului

Reducerea poluării

Una dintre cele mai importante măsuri este reducerea emisiilor poluante prin utilizarea surselor de energie regenerabilă, precum energia solară, eoliană și hidroelectrică. De asemenea, dezvoltarea transportului public și utilizarea vehiculelor electrice contribuie la diminuarea poluării atmosferice.

Reciclarea și gestionarea deșeurilor

Reciclarea materialelor precum hârtia, plasticul, sticla și metalul reduce cantitatea de deșeuri depozitate și economisește resurse naturale. Colectarea selectivă a deșeurilor și reutilizarea produselor reprezintă metode eficiente de protejare a mediului.

Protejarea pădurilor

Plantarea de arbori și combaterea tăierilor ilegale sunt măsuri esențiale pentru conservarea pădurilor. Reîmpădurirea zonelor afectate contribuie la refacerea ecosistemelor și la reducerea efectelor schimbărilor climatice.

Economisirea resurselor naturale

Fiecare persoană poate contribui la protejarea mediului prin economisirea apei și energiei electrice. Închiderea robinetului atunci când apa nu este utilizată, folosirea becurilor economice și reducerea consumului inutil de energie reprezintă exemple de comportamente responsabile.

Educația ecologică

Educația joacă un rol fundamental în formarea unei atitudini responsabile față de mediu. Informarea populației cu privire la problemele de mediu și la modalitățile de prevenire a acestora contribuie la dezvoltarea unei societăți mai conștiente și mai implicate în protejarea naturii.

Rolul cetățenilor în protejarea mediului

Protejarea mediului nu poate fi realizată doar prin măsuri legislative sau prin acțiunea instituțiilor publice. Cetățenii au un rol important în conservarea naturii prin adoptarea unor obiceiuri ecologice în viața de zi cu zi.

Folosirea transportului în comun, reducerea consumului de plastic, participarea la acțiuni de ecologizare și respectarea regulilor privind colectarea deșeurilor sunt doar câteva exemple de implicare activă. Fiecare gest contează și poate contribui la reducerea impactului negativ asupra mediului.

În plus, cetățenii pot susține organizațiile de mediu și pot participa la campanii de informare și voluntariat. Implicarea comunității este esențială pentru obținerea unor rezultate durabile în domeniul protecției mediului.

Protejarea mediului reprezintă o responsabilitate comună a autorităților, organizațiilor și cetățenilor. Problemele actuale, precum poluarea, defrișările și schimbările climatice, necesită

măsurile urgente și eficiente pentru conservarea resurselor naturale și menținerea echilibrului ecologic.

Adoptarea unui comportament responsabil, utilizarea rațională a resurselor și promovarea educației ecologice sunt elemente esențiale pentru dezvoltarea durabilă. Prin acțiuni individuale și colective, fiecare persoană poate contribui la construirea unui mediu mai curat și mai sănătos pentru generațiile prezente și viitoare.

Bibliografie;

1. Bran, Florina; Ioan, Ildiko; Rădulescu, Carmen. **Economia mediului și dezvoltarea durabilă**. București: Editura ASE, 2012.
2. Neguț, Silviu (coord.). **Geografie. Manual pentru liceu**. București: Editura Humanitas Educațional, 2018.
3. Programul Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP). **Global Environment Outlook**. Nairobi: UNEP, 2019.
4. Roșu, Alexandru. **Geografia mediului înconjurător**. București: Editura Didactică și Pedagogică, 2006.
5. World Commission on Environment and Development. **Our Common Future**. Oxford: Oxford University Press, 1987.
6. World Wide Fund for Nature (WWF). **Living Planet Report 2024**. Gland, Elveția: WWF International, 2024.
7. Zăvoianu, Ion. **Protecția mediului înconjurător**. București: Editura Fundației România de Măine, 2005.

PROTECȚIA MEDIULUI ÎN CONTEXTUL DEZVOLTĂRII DURABILE

Prof. Dicu Elena-Liana
Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” Pitești

Mediul înconjurător reprezintă totalitatea factorilor naturali și artificiali care influențează viața oamenilor, a animalelor și a plantelor. Acesta include aerul, apa, solul, resursele naturale, flora și fauna, precum și relațiile dintre acestea. În ultimele decenii, protecția mediului a devenit una dintre cele mai importante preocupări la nivel mondial, deoarece activitățile umane au generat numeroase probleme ecologice, precum poluarea, schimbările climatice, defrișările și pierderea biodiversității.

Conceptul de dezvoltare durabilă a apărut ca răspuns la necesitatea utilizării responsabile a resurselor naturale, astfel încât generațiile viitoare să beneficieze de aceleași oportunități și condiții de viață. Protecția mediului nu este doar responsabilitatea autorităților și a organizațiilor internaționale, ci și a fiecărui cetățean, prin adoptarea unui comportament ecologic și responsabil.

Mediul înconjurător are un rol esențial în existența și dezvoltarea societății umane. Acesta oferă resurse indispensabile vieții, precum apa potabilă, aerul curat, hrana și materiile prime necesare activităților economice. De asemenea, ecosistemele naturale contribuie la reglarea climei, la purificarea apei și a aerului și la menținerea echilibrului biologic.

Biodiversitatea reprezintă varietatea formelor de viață existente pe Pământ și constituie un element fundamental al mediului. Fiecare specie are un rol important în funcționarea ecosistemelor, iar dispariția unei singure specii poate afecta întregul lanț trofic. Conservarea biodiversității este esențială pentru menținerea echilibrului ecologic și pentru asigurarea resurselor necesare dezvoltării umane.

Pe lângă beneficiile materiale, mediul oferă și avantaje sociale și culturale. Spațiile verzi contribuie la sănătatea fizică și psihică a oamenilor, iar peisajele naturale reprezintă o sursă importantă de recreere și inspirație.

Una dintre cele mai grave probleme ale mediului este poluarea. Aceasta poate fi de mai multe tipuri: poluarea aerului, a apei și a solului. Poluarea aerului este cauzată în principal de emisiile provenite din industrie, transporturi și producerea energiei. Gazele cu efect de seră, precum dioxidul de carbon, contribuie la încălzirea globală și la schimbările climatice.

Poluarea apei apare ca urmare a deversării de substanțe chimice, deșeuri industriale și menajere în râuri, lacuri și mări. Aceasta afectează ecosistemele acvatice și poate pune în pericol sănătatea populației. De asemenea, poluarea solului reduce fertilitatea terenurilor agricole și influențează negativ producția de alimente.

Defrișările reprezintă o altă problemă majoră. Pădurile sunt considerate „plămânii verzi” ai planetei deoarece absorb dioxidul de carbon și produc oxigen. Tăierile excesive de păduri conduc la degradarea solului, la reducerea biodiversității și la intensificarea efectelor schimbărilor climatice.

Schimbările climatice constituie una dintre cele mai mari provocări ale secolului XXI. Creșterea temperaturii globale determină topirea ghețarilor, creșterea nivelului mărilor și oceanelor, precum și apariția unor fenomene meteorologice extreme, cum ar fi secetele, inundațiile și furtunile puternice. Aceste efecte au consecințe economice, sociale și ecologice semnificative.

Protejarea mediului necesită implicarea tuturor actorilor sociali: autorități, companii, organizații neguvernamentale și cetățeni. Una dintre cele mai importante măsuri este reducerea poluării prin utilizarea tehnologiilor nepoluante și prin promovarea surselor regenerabile de energie, precum energia solară, eoliană și hidroelectrică.

Reciclarea deșeurilor contribuie la reducerea consumului de resurse naturale și la diminuarea cantității de gunoi depozitat în gropile de deșeuri. Colectarea selectivă a hârtiei, plasticului, metalului și sticlei reprezintă o practică esențială pentru protejarea mediului.

Educația ecologică joacă un rol deosebit de important în formarea unei atitudini responsabile față de natură. Prin informare și conștientizare, oamenii pot adopta comportamente care reduc impactul negativ asupra mediului, cum ar fi economisirea apei și energiei, utilizarea transportului public sau plantarea de arbori.

La nivel internațional, statele colaborează pentru combaterea problemelor de mediu prin acorduri și convenții care urmăresc reducerea emisiilor poluante și protejarea ecosistemelor. Succesul acestor inițiative depinde de respectarea angajamentelor asumate și de cooperarea dintre țări.

Mediul înconjurător reprezintă fundamentul existenței și dezvoltării societății umane. Problemele actuale, precum poluarea, defrișările și schimbările climatice, demonstrează necesitatea adoptării unor măsuri eficiente de protecție a naturii. Dezvoltarea durabilă presupune utilizarea responsabilă a resurselor și respectarea principiilor ecologice în toate domeniile de activitate.

Fiecare persoană poate contribui la protejarea mediului prin gesturi simple, dar importante, precum reciclarea, economisirea resurselor și reducerea consumului inutil. Numai prin eforturi comune și printr-o atitudine responsabilă putem asigura un mediu sănătos pentru generațiile prezente și viitoare.

Bibliografie:

1. **Bran, Florina; Ioan, Ildiko; Rădulescu, Carmen** (2005). *Economia mediului și dezvoltarea durabilă*. București: Editura ASE.
2. **Comisia Mondială pentru Mediu și Dezvoltare** (1987). *Viitorul nostru comun (Raportul Brundtland)*. Oxford: Oxford University Press.
3. **Dincă, Constantin** (2008). *Protecția mediului și dezvoltarea durabilă*. București: Editura Universitară.
4. **Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor**. *Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României*. București.
5. **Negrei, Costel** (1999). *Politici și strategii de mediu*. București: Editura Economică.

6. **Programul Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP)** (2023). *Global Environment Outlook*. Nairobi: UNEP.
7. **United Nations** (2015). *Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development*. New York: United Nations.
8. **World Health Organization (WHO)** (2023). *Environmental Health*. Geneva: WHO.
9. **World Wide Fund for Nature (WWF)** (2022). *Living Planet Report 2022*. Gland, Elveția: WWF.
10. **Zamfir, Cătălin; Vlăsceanu, Lazăr (coord.)** (1998). *Dicționar de sociologie*. București: Editura Babel.

Educația ecologică prin creativitate și experiențe directe – exemple de bună practică

Prof. ed. timpurie TEODORESCU Mirela Nicoleta
G.P.P. ”Albă ca Zăpada”, Pitești

Educația ecologică în învățământul preșcolar presupune dezvoltarea unor atitudini și comportamente responsabile față de mediu prin activități atractive, adaptate vârstei copiilor. În cadrul campaniei Let's Do It! World Cleanup Day, preșcolarii de la GPP „Alba-ca-Zăpada” au fost implicați într-o serie de activități interdisciplinare care au urmărit conștientizarea importanței reducerii deșeurilor, reutilizării materialelor și protejării naturii. Prin ateliere creative, parade ecologice și activități educative desfășurate în afara grădiniței, copiii au descoperit modalități practice de a contribui la un mediu mai curat.

Educația ecologică – de la informație la acțiune

În contextul actual, caracterizat de creșterea cantității de deșeuri și de degradarea mediului, educația ecologică devine o necesitate încă din perioada preșcolară. Formarea unor deprinderi și valori ecologice la vârste mici contribuie la dezvoltarea unei generații responsabile și implicate în protejarea mediului.

Cadrele didactice ale GPP „Alba-ca-Zăpada” au valorificat oportunitatea oferită de campania Let's Do It! World Cleanup Day pentru a transforma activitățile educative în experiențe practice și memorabile.

Atelierul „Dă-m o nouă viață materialelor reciclabile”

Una dintre activitățile cu impact deosebit a fost realizarea de costume și jucării din materiale reciclabile. Cu sprijinul părinților, copiii au colectat diverse materiale considerate deșeuri: carton, hârtie, pet-uri, capace, pungă, role de carton, textile și ambalaje.

În cadrul atelierelor creative, aceste materiale au fost transformate în costume tematice inspirate din natură, personaje și mascote ecologice, jucării și obiecte decorative, mijloace de transport și animale realizate din materiale reutilizate.

Activitatea a stimulat imaginația, creativitatea și capacitatea copiilor de a găsi soluții pentru reutilizarea obiectelor, contribuind în același timp la înțelegerea conceptului de economie circulară.

Produsele realizate au fost prezentate într-o paradă a costumelor ecologice, desfășurată în cadrul grădiniței. Copiii au avut ocazia să explice materialele utilizate și mesajul ecologic transmis prin creațiile lor. Această activitate a consolidat încrederea în sine, abilitățile de comunicare și spiritul de echipă, oferind totodată un exemplu concret despre modul în care deșeurile pot fi transformate în resurse utile.

Excursia educativă la Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești

În cadrul proiectului de educație ecologică, preșcolarii au participat la o excursie educativă la Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești. Vizita s-a integrat în tematica protecției mediului prin valorificarea elementelor de patrimoniu rural și prin observarea relației armonioase dintre om și natură.

Copiii au descoperit gospodării tradiționale construite din materiale naturale, modalități sustenabile de utilizare a resurselor, importanța păstrării spațiilor verzi și a biodiversității, tradiții și obiceiuri care promovau respectul față de natură.

Contactul direct cu mediul natural și cultural a contribuit la dezvoltarea respectului pentru patrimoniu și pentru mediul înconjurător.

Succesul activităților a fost susținut de colaborarea strânsă dintre grădiniță și familie. Părinții au participat la colectarea materialelor reciclabile, la realizarea costumelor și la promovarea comportamentelor ecologice acasă. Această colaborare a consolidat mesajele educative și a demonstrat că formarea unei conduite responsabile față de mediu este rezultatul unui parteneriat eficient între școală și familie.

Activitățile desfășurate au contribuit la dezvoltarea creativității prin reutilizarea materialelor, conștientizarea efectelor poluării asupra mediului, formarea deprinderilor de reducere, reutilizare și reciclare, dezvoltarea spiritului civic și a responsabilității sociale, implicarea activă a părinților în educația ecologică a copiilor.

Experiențele educative organizate la GPP „Alba-ca-Zăpada” în cadrul campaniei Let’s Do It! World Cleanup Day au demonstrat că educația ecologică poate fi realizată eficient prin activități practice, creative și interdisciplinare. Realizarea costumelor și jucăriilor din materiale reciclabile, precum și excursia educativă la Muzeul Golești, au oferit copiilor oportunități autentice de învățare, contribuind la formarea unor comportamente responsabile și a unei atitudini pozitive față de protejarea mediului.

Bibliografie

7. Ministerul Educației (2023). *Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023*.
8. Guvernul României (2022). *Strategia Națională pentru Dezvoltarea Durabilă a României 2030*.
9. UNESCO (2020). *Education for Sustainable Development: A Roadmap*.

Educația ecologică și activitățile de prevenire a poluării mediului – exemple de bună practică

Prof. ed. timpurie IONESCU Ionela Denisa
G.P.P.”Albă ca Zăpada”, Pitești, Argeș

Educația ecologică reprezintă o componentă esențială a educației timpurii, contribuind la formarea unor comportamente responsabile față de mediu încă din primii ani de viață. Prin activități practice, copiii învață să respecte natura, să reducă poluarea și să adopte obiceiuri sustenabile.

Problemele de mediu cu care se confruntă societatea contemporană impun dezvoltarea timpurie a unei conștiințe ecologice. Grădinița are rolul de a-i familiariza pe copii cu noțiuni precum protecția mediului, reciclarea, colectarea selectivă și conservarea resurselor naturale. Activitățile desfășurate într-un cadru atractiv și interactiv contribuie la formarea unor atitudini pozitive și la implicarea activă a copiilor în protejarea mediului.

Participarea la campania Let’s Do It! World Cleanup Day

În cadrul campaniei internaționale Let’s Do It! World Cleanup Day, preșcolarii și cadrele didactice de la GPP „Alba-ca-Zăpada” au desfășurat o serie de activități menite să promoveze responsabilitatea față de mediul înconjurător și să combată poluarea.

Exemple de bună practică:

1. Acțiuni de ecologizare a spațiilor din jurul grădiniței

Copiii, echipați corespunzător și supravegheați de cadrele didactice, au participat la colectarea deșeurilor din curtea grădiniței și din zonele apropiate. Activitatea a oferit oportunitatea de a discuta despre efectele negative ale abandonării deșeurilor în natură și despre importanța menținerii curățeniei.

2. Ateliere de colectare selectivă

Prin jocuri și exerciții practice, copiii au învățat să sorteze deșeurile în funcție de materialul din care sunt realizate: hârtie, plastic, metal și sticlă. Utilizarea recipientelor colorate și a materialelor ilustrative a facilitat înțelegerea conceptului de reciclare.

3. Realizarea de obiecte din materiale reciclabile

Preșcolarii au creat jucării, decorațiuni și colaje utilizând materiale refolosibile. Aceste activități au stimulat creativitatea și au demonstrat că multe obiecte considerate deșeuri pot primi o nouă întrebuințare.

4. Campania „Micul ecologist”

Copiii au devenit ambasadori ai protecției mediului, transmițând mesaje ecologice colegilor și familiilor lor. Au fost realizate afișe, desene și sloganuri care au evidențiat importanța păstrării unui mediu curat.

5. Plantarea și îngrijirea spațiilor verzi

Prin activități de plantare a florilor și de îngrijire a spațiilor verzi, copiii au înțeles rolul plantelor în menținerea unui mediu sănătos și au dezvoltat sentimente de responsabilitate față de natură.

Activitățile desfășurate au contribuit la dezvoltarea comportamentelor ecologice responsabile, formarea deprinderilor de colectare selective, creșterea interesului pentru protecția mediului, consolidarea colaborării dintre grădiniță, familie și comunitate, dezvoltarea spiritului civic și a responsabilității sociale.

Participarea la campania Let's Do It! World Cleanup Day a demonstrat că educația ecologică poate fi realizată eficient încă din perioada preșcolară, prin activități practice și experiențe directe. Implicarea copiilor în acțiuni de ecologizare, reciclare și protejare a naturii contribuie la formarea unor viitori cetățeni responsabili, capabili să adopte comportamente sustenabile și să participe activ la protejarea mediului înconjurător.

Bibliografie

10. Ministerul Educației (2023). *Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023*.
11. Guvernul României (2022). *Strategia Națională pentru Dezvoltarea Durabilă a României 2030*.
12. UNESCO (2020). *Education for Sustainable Development: A Roadmap*.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. ed. timpurie CICU MIRELA NICOLETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ MARIN PREDA

În prezent omenirea se confruntă cu o serie de probleme globale, una din cele mai importante fiind degradarea mediului înconjurător, ca rezultat al activității umane. Poluarea aerului, apei și solurilor, distrugerea stratului de ozon, modificarea globală a climei, distrugerea și fragmentarea habitatelor, dispariția speciilor, sunt câteva dintre probleme ecologice actuale care prezintă un pericol major la adresa vieții pe Pământ. Această problemă trebuie abordată de întreaga comunitate și în acest scop este necesară implementarea unui sistem de educație ecologică, pentru toate segmentele populației. Aceasta poate fi realizată prin diverse tipuri de activități, în funcție de vârstă și interese: școlare și extrașcolare, științifice, artistice și chiar sportive, prin experimente, observații, excursii, acțiuni de conservare a naturii, jocuri, vizionarea emisiunilor televizate cu scop

educațional sau a filmelor artistice cu mesaj ecologic etc. Având ca scop formarea atitudinii de protejare a mediului, de dezvoltare a spiritului de responsabilitate față de natură, educația ecologică trebuie să fie un proces care să înceapă de la vârsta preșcolară. Aceasta este vârsta la care începe formarea viitorului cetățean al planetei din toate punctele de vedere, iar particularitățile de vârstă permit mai ușor trezirea în copii a sentimentelor și atitudinilor pozitive față de mediu, precum și formarea și dezvoltarea conștiinței ecologice și implicit a unui comportament adecvat. Curiozitatea, dorința de a imita adultul, răspunsul emoțional puternic sunt câteva dintre caracteristicile vârstei preșcolare care facilitează educația ecologică în grădiniță. La acestea se adaugă faptul că, în contextul social prezent, educatoarele au un rol aproape la fel de important ca părinții în educația copilului, întrucât el petrece adesea mai mult timp la grădiniță decât acasă.

Educația ecologică are la bază cinci obiective:

- **Conștientizarea.** Copiii sunt ajutați să dobândească o înțelegere și o sensibilitate față de întreg mediul înconjurător și problemele lui.
- **Cunoașterea.** Copiii obțin cunoștințe privind funcționarea mediului, interacțiunea oamenilor cu mediul, despre cum apar și cum pot fi rezolvate problemele legate de mediu.
- **Atitudinea.** Copiii își însușesc un set de valori și sentimente de grijă pentru mediu, pentru menținerea calității lui.
- **Deprinderea.** Copiii sunt îndrumați să obțină abilități necesare identificării și investigării problemelor mediului și să contribuie la rezolvarea problemelor acestuia.
- **Participarea.** Copiii capătă experiență în utilizarea cunoștințelor și abilităților dobândite, în vederea luării unor acțiuni pozitive și bine gândite care vor conduce la eradicarea problemelor mediului.

Abordarea educației ecologice în grădiniță prezintă anumite particularități metodologice. La vârsta preșcolară, educația ecologică ține mai mult de formarea deprinderilor și trăirilor afective. Primul contact cu mediul și cu problemele sale trebuie să îmbrace la aceasta vârstă aspecte practice și să provoace trăiri emoționale. Copiii vor fi încurajați să desfășoare activități în aer liber (grădinarit, acțiuni de îngrijire a parcurilor și spațiilor verzi, excursii în natură), „experiențe” ce pot avea funcții educative și recreative. Natura în sine oferă în orice anotimp și pe orice vreme oportunități ample de învățare și joacă. Dacă urmărim primele reacții ale unui copil mic ajuns într-un parc, vom vedea ce bucurie extraordinară și sinceră manifestă el. Preșcolarii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, oricât de insignifiantă ar fi, poate să afecteze în mod distructiv natura. Uneori observăm în jurul nostru copii care, prin gesturi mici, dovedesc că sunt eco-cetățeni, mai buni decât adulții. Situații în care un copil de 7-8 ani ridică o hârtie aruncată la întâmplare de un adult și o duce la coșul de gunoi, destul de îndepărtat, demonstrează că educația ecologică realizată nu a fost în zadar. Iar educația copiilor se poate transmite și mai departe, prin ei se pot sensibiliza și adulții, părinți sau alți membri ai comunității, în vederea respectului și protejării naturii.

Bibliografie:

1. Ministerul Educației (2019). *Curriculum pentru educație timpurie*. București.
2. Ministerul Educației (2021). *Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani (RFIDT)*. București.
3. Cerghit, Ioan – Metode de învățământ. Editura Polirom.
4. UNESCO. *Educație pentru dezvoltare durabilă*.

Poluarea mediului - provocare globală și responsabilitate educațională

Prof. înv. Primar Popescu-Cioaca Daniela-Sofronia
Școala Gim. „Marin Preda”, Pitești

În contextul transformărilor accelerate ale societății contemporane, problematica protecției mediului a devenit una dintre preocupările fundamentale ale comunității internaționale. Dezvoltarea industrială, urbanizarea rapidă, creșterea consumului de resurse naturale și producerea unor cantități tot mai mari de deșeuri au generat efecte semnificative asupra echilibrului ecosistemelor. Poluarea mediului reprezintă una dintre cele mai grave

consecințe ale activităților antropice, având implicații directe asupra sănătății populației, biodiversității și calității vieții.

Educația ecologică are rolul de a forma comportamente responsabile și de a dezvolta la elevi conștiința necesității protejării mediului înconjurător. Școala, familia și comunitatea trebuie să colaboreze pentru a cultiva respectul față de natură și pentru a promova principiile dezvoltării durabile.

Poluarea mediului – definiție și cauze

Poluarea mediului poate fi definită ca procesul de alterare a componentelor naturale ale mediului prin introducerea unor substanțe, forme de energie sau factori biologici care produc dezechilibre și efecte negative asupra organismelor vii. Deși anumite fenomene naturale pot contribui la poluare, cea mai mare parte a acesteia este generată de activitățile umane.

Printre principalele cauze ale poluării se numără dezvoltarea industrială necontrolată, utilizarea combustibililor fosili, exploatarea excesivă a resurselor naturale, gestionarea defectuoasă a deșeurilor, agricultura intensivă și creșterea consumului de produse din materiale greu biodegradabile. În ultimele decenii, utilizarea excesivă a plasticului a devenit o sursă majoră de degradare a mediului, afectând atât ecosistemele terestre, cât și pe cele acvatice.

Forme ale poluării și impactul acestora

Poluarea aerului

Poluarea atmosferică este una dintre cele mai răspândite forme de poluare și constituie o amenințare majoră pentru sănătatea populației. Emisiile provenite din industrie, transporturi și producerea energiei eliberează în atmosferă cantități importante de dioxid de carbon, oxizi de azot, dioxid de sulf și particule în suspensie. Aceste substanțe contribuie la apariția smogului, a ploilor acide și la intensificarea efectului de seră.

Consecințele poluării aerului sunt multiple: creșterea incidenței bolilor respiratorii și cardiovasculare, reducerea calității vieții și accelerarea schimbărilor climatice. Fenomene precum încălzirea globală, topirea ghețarilor și creșterea frecvenței fenomenelor meteorologice extreme sunt strâns legate de degradarea calității aerului.

Poluarea apei

Apa reprezintă o resursă esențială pentru existența tuturor organismelor vii. Cu toate acestea, activitățile industriale, agricole și menajere contribuie la contaminarea resurselor de apă prin deversarea substanțelor chimice, a apelor uzate și a deșeurilor. Poluarea apelor afectează biodiversitatea acvatică, reduce accesul la apă potabilă și poate genera dezechilibre ecologice majore.

În multe regiuni ale lumii, lipsa surselor de apă curată constituie o problemă gravă, cu efecte asupra sănătății și dezvoltării socio-economice a comunităților.

Poluarea solului

Solul este un element fundamental al mediului, având un rol esențial în producerea hranei și menținerea echilibrului ecologic. Utilizarea excesivă a pesticidelor și fertilizanților chimici,

depozitarea necorespunzătoare a deșeurilor și activitățile industriale contribuie la degradarea și contaminarea acestuia.

Poluarea solului determină reducerea fertilității terenurilor agricole, afectează lanțurile trofice și poate conduce la acumularea unor substanțe toxice în produsele alimentare consumate de oameni.

Poluarea fonică și luminoasă

Deși mai puțin vizibile, poluarea fonică și cea luminoasă au efecte importante asupra sănătății și calității vieții. Zgomotul excesiv generat de trafic, industrie și activitățile urbane poate provoca stres, tulburări de somn și dificultăți de concentrare. În același timp, iluminatul artificial excesiv afectează comportamentul unor specii de animale și perturbă ritmurile biologice naturale.

Rolul educației ecologice în protejarea mediului

Combaterea poluării nu poate fi realizată exclusiv prin măsuri legislative sau tehnologice. Schimbarea mentalităților și adoptarea unor comportamente responsabile reprezintă condiții esențiale pentru protejarea mediului. În acest sens, educația ecologică ocupă un loc central în formarea viitorilor cetățeni.

Prin activități practice, proiecte educaționale, campanii de informare și acțiuni de voluntariat, elevii își dezvoltă spiritul civic și înțeleg importanța implicării personale în conservarea naturii.

Participarea la activități de ecologizare, colectare selectivă, reciclare și plantare de arbori contribuie la transformarea cunoștințelor teoretice în comportamente concrete și durabile.

Cadrele didactice au responsabilitatea de a integra tematica protecției mediului în procesul instructiv-educativ și de a promova valori precum respectul, responsabilitatea și solidaritatea față de generațiile viitoare.

Concluzii

Poluarea mediului constituie una dintre cele mai complexe provocări ale secolului XXI, cu efecte profunde asupra naturii și societății. Diminuarea impactului activităților umane asupra mediului necesită eforturi susținute din partea autorităților, instituțiilor educaționale și a fiecărui cetățean. Prin educație, informare și implicare activă, putem contribui la formarea unei societăți responsabile, capabile să protejeze resursele naturale și să asigure un viitor sustenabil pentru generațiile următoare.

„Nu moștenim Pământul de la părinții noștri, ci îl împrumutăm de la copiii noștri.” Acest principiu evidențiază responsabilitatea pe care o avem față de mediul înconjurător și necesitatea adoptării unor comportamente orientate spre dezvoltarea durabilă.

Educația Ecologică în Grădiniță

PROF. ED. TIMPURIE: BAICU IOANA DANIELA
G.P.P. STÂLPENI

Protecția naturii devine tot mai mult una din cele mai importante preocupări ale societății contemporane și comportă trei aspecte importante: prevenirea deteriorării mediului, acțiuni de depoluare și reconstrucție ecologică, ce constau, în principal, în măsuri reparatorii, și păstrarea sau întreținerea zonelor depolate.

Mai întâi de toate, mediul ambiant oferă copilului posibilitatea de a veni mereu în contact cu ceva nou pentru el, care îi stârnește curiozitatea, dorința de a-l cunoaște. Astfel, din contactul cu obiectele și jucăriile sale, cu lucrurile personale și cele ale adulților, apar diferite întrebări din care rezultă că preșcolarul se interesează de denumirea, calitățile sau proveniența lor. Adulții în familie, cât și educatoarele la grădiniță, trebuie să satisfacă aceste interese. Prin răspunsul dat se transmit

atât cunoștințele solicitate de copil cât și mesajele cu privire la atitudinea pe care trebuie să o aibă copilul față de fiecare lucru sau ființă. Cu alte cuvinte, concomitent cu transmiterea de cunoștințe, se formează la fiecare copil o atitudine corespunzătoare, un anumit mod de comportare.

Interesul și dragostea pentru natură sunt, la majoritatea copiilor, instinctive. În plus, comportamentele și convingerile formate copiilor la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se pastrează cel mai bine toată viața.

Grădinița și școala pot avea un rol important în implementarea educației ecologice, în sensibilizarea factorilor care pot contribui la formarea copiilor și a opiniei publice cu privire la importanța realizării educației ecologice încă de timpuriu. Cred că afirmația „educația de succes pentru viitor va fi una ecologică, de cooperare și civică” este de dorit să o avem în vedere în planificarea activităților noastre viitoare. De aceea, în educația realizată în grădiniță trebuie să pornim de la interesul firesc al copiilor pentru plante și animale, pentru ceea ce reprezintă, în general, natura pentru ei.

În condițiile societății de astăzi, a desfășura activități ecologice eficiente nu este posibil decât dacă acestea sunt desfășurate în parteneriat și activitățile desfășurate de preșcolari depășesc granițele grădiniței.

Deci, ca educatori, trebuie să determinăm nu numai sentimente de admirație față de frumusețile naturii, ci să le formăm unele reprezentări și noțiuni concrete asupra realității. Treptat, printr-o activitate permanentă, intensă și complexă, trebuie acționat ca acestea să devină convingeri, deprinderi de păstrare, de ocrotire a mediului înconjurător.

Dar simpla instruire la activități nu asigură deplina realizare a obiectivelor urmărite. Este necesar să fac extinsă activitatea și în afara procesului de învățământ, prin „apropierea copilului tot mai mult de natură” (Lileu, 1991). Educația ecologică a micilor preșcolari în grădiniță se poate realiza prin diverse activități.

Folosind observația spontană sau dirijată, încercăm să formăm copiilor o gândire intuitivă în raport cu natura, pentru a le dezvolta dragostea și respectul față de aceasta, dorința de a o ocroti. Prin intermediul observărilor, copiii dobândesc cunoștințe elementare despre unele fenomene din natură legate de succesiunea anotimpurilor (căderea frunzelor, ploaia, ceața, înghețarea apei, topirea zăpezilor, etc.).

Preșcolarii își largesc și își conturează cunoștințele despre animalele domestice, cunosc unele animale sălbatice cu modul lor specific de viață. Ei învață să deosebească animalele domestice de cele sălbatice, păsările migratoare de cele nemigratoare, animalele care aduc folease omului de cele care pricinuesc daune. Pentru realizarea acestui scop, copiii trebuie puși în situația de a le observa.

Toate întrebările pe care le pun copiii dovedesc interesul de cunoaștere al acestora manifestat în toate ocaziile cu multă insistență și prin întrebări variate. Ocupându-se de creșterea animalelor sau de cultura plantelor, reconstituind condițiile de viață și de dezvoltare ale animalelor și plantelor, copilul poate să le observe continuu, zi de zi, ceea ce-l duce la generalizări, care încep cu conceptele.

Cunoașterea mediului ambiant se realizează și prin jocurile didactice, cu material din natură sau pe bază de ilustrații și jocurile didactice orale. Jucându-se, copilul cunoaște și descoperă lumea și viața. Prin jocuri, cunoașterea lumii devine accesibilă și atractivă pentru copii.

Lectura după imagini ca formă organizată de cunoaștere a mediului, este un alt tip de activitate prin care se poate realiza educația ecologică în grădinița de copii. De exemplu, prin intermediul activității cu tema „Pădurea, prietena noastră” se pot îndruma copiii să observe fenomenul de defrișare a arborilor, dar și preocupările oamenilor de a planta diferiți arbori care vor reîmpăduri zonele defrișate. Prin cunoașterea directă de către copii a fenomenului de defrișare, împădurire, reîmpădurire, plantare contribuim la formarea gândirii lor ecologice. Copiii știu că pădurea este „prietena” omului datorită marelui său rol de a reîmprospăta permanent aerul orașelor moderne. Pe lângă aceste activități, mai putem folosi și: activități practice desfășurate de preșcolari în spațiile verzi din perimetrul grădinițelor, activitatea muzicală adaptată la tematica inspirată din frumusețile naturii poate influența copilul în direcția dorită, revistele pentru copii – sunt un izvor important de informare și documentare privind natura, literatura pentru copii – inspirată din viața

plantelor și animalelor, etc.

Menirea noastră, a cadrelor didactice, este dăruirea, “multiplicarea” binelui, a dragostei, a credinței, a grijii față de Pământ, care de mii de ani este casa noastră.

Preșcolarii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, oricât de insignifiantă ar fi, poate să afecteze în mod distructiv natura.

Abordarea educației ecologice în grădiniță prezintă anumite particularități metodologice, scopul final al acestui demers fiind formarea unui comportament ecologic adecvat și derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător.

A ocroti și îmbunătăți mediul înconjurător reprezintă pentru întreaga societate un obiectiv primordial, o sarcină a carei realizare trebuie coordonată și armonizată foarte bine în sistemul educațional. Acțiunea de protecție a mediului nu este ușoară în comunitate. Schimbarea mentalității oamenilor este dificilă, iar fără educația fiecărui individ în acest sens, începând de la vârste timpurii, orice demers la scara socială de ocrotire a mediului este supus eșecului.

Prin activitățile ecologice desfășurate cu profesionalism copiii se dezvoltă intelectual, emoțional, volițional, moral. Prin observări concrete copiii evaluează sănătatea mediului și îndrumați de educatoare pot găsi măsuri de protecție. Astfel, se formează atitudini pozitive față de mediul degradat. Prin unele activități desfășurate cu preșcolarii, aceștia pot constitui model pentru adulți, înfrânând unele impulsuri ale adulților care distrug într-o clipă armonia naturii.

Civilizația umană are un rol foarte important în evoluția ecosistemelor de pe planeta noastră, dar, din păcate, omul nu pare să fie conștient de imensul rol pe care îl are. Pentru a cunoaște modul de funcționare al acestui sistem din care facem și noi parte este esențial ca omul să fie educat în spiritul respectului pentru mediul înconjurător, pentru ca el să devină conștient de faptul că nu este stăpânul naturii, ci parte a ei.

Bibliografie:

1. Cosmovici A., Iacob L., „*Psihologie școlară*”, Editura Polirom, Iași, 2005, cap. „*Creativitatea și cultivarea ei în școală*”;
2. Crăciunescu, Nedelea, „*Forme de activități extracurriculare desfășurate cu elevii ciclului primar*”, în “Învățământul primar” nr. 2, 3 / 2000, Ed. Discipol, București.

Formarea comportamentelor ecologice prin joc didactic

Studiu de specialitate

Prof. Manole Nicoleta- Georgeta
Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești

Educația ecologică în învățământul preșcolar reprezintă o componentă esențială a educației pentru dezvoltare durabilă, contribuind la formarea unor atitudini și comportamente responsabile față de natură încă din primii ani de viață. La această vârstă, copilul învață în principal prin joc, explorare și experimentare, motiv pentru care jocul didactic constituie una dintre cele mai eficiente metode de dezvoltare a conștiinței ecologice.

Cercetările din domeniul educației timpurii evidențiază faptul că activitățile ludice stimulează implicarea activă a copiilor, dezvoltă empatia față de natură și favorizează apariția comportamentelor pro-mediu. Atunci când copiii sunt implicați în jocuri și experiențe practice, ei înțeleg mai ușor relația dintre acțiunile lor și protejarea mediului.

Jocul – metoda principală de învățare la vârsta preșcolară. Jocul reprezintă activitatea fundamentală a copilului preșcolar și principalul mijloc prin care acesta descoperă lumea înconjurătoare. Prin intermediul jocului, copiii observă, compară, experimentează, formulează ipoteze și găsesc soluții pentru diferite situații întâlnite în viața de zi cu zi.

În educația ecologică, jocul didactic permite abordarea unor teme complexe într-o manieră accesibilă și atractivă. Copiii pot învăța despre reciclare, economisirea apei, protejarea animalelor sau colectarea selectivă fără a percepe activitatea ca pe o obligație, ci ca pe o experiență plăcută.

Totodată, jocul stimulează dezvoltarea limbajului, a gândirii logice, a creativității și a spiritului de cooperare, competențe esențiale pentru formarea unor comportamente responsabile față de mediul înconjurător.

Jocurile ecologice – instrumente de formare a comportamentelor responsabile. Jocurile ecologice sunt activități didactice concepute pentru a familiariza copiii cu regulile de protejare a naturii și cu importanța utilizării responsabile a resurselor.

Exemple de jocuri utilizate în grădiniță:

- **„Reciclează corect!”** – copiii sortează diferite deșeuri în recipiente colorate.
- **„Prietenii naturii”** – identifică comportamentele corecte și incorecte față de mediul înconjurător.
- **„Salvăm pădurea”** – joc de rol în care copiii găsesc soluții pentru protejarea plantelor și animalelor.
- **„Picătura de apă”** – activitate prin care copiii învață modalități de economisire a apei.
- **„Detectivii naturii”** – joc de explorare desfășurat în curtea grădiniței sau în parc, cu observarea plantelor, insectelor și păsărilor.

Prin astfel de activități, copiii învață să respecte regulile, să colaboreze și să aplice în viața de zi cu zi comportamente favorabile mediului.

Învățarea prin descoperire. Învățarea prin descoperire reprezintă una dintre cele mai eficiente strategii didactice utilizate în educația ecologică. În loc să primească informațiile în mod pasiv, copiii sunt încurajați să observe, să pună întrebări, să formuleze explicații și să tragă concluzii pe baza propriilor experiențe.

Exemple de activități:

- observarea dezvoltării unei plante din sămânță;
- compararea apei curate cu apa poluată prin experimente simple;
- explorarea diferitelor tipuri de frunze, semințe și flori;
- observarea insectelor și a păsărilor în mediul natural;
- realizarea unor mici experimente privind reciclarea hârtiei sau reutilizarea materialelor.

Aceste experiențe contribuie la dezvoltarea gândirii științifice, a curiozității și a interesului pentru protejarea mediului.

Dezvoltarea responsabilității față de natură. Responsabilitatea față de natură se formează treptat, prin repetarea unor comportamente pozitive și prin oferirea unor modele adecvate de către adulți.

În grădiniță, educatorul poate crea numeroase situații de învățare prin care copiii:

- udă plantele și îngrijesc florile;
- hrănesc păsările în sezonul rece;
- păstrează curățenia în sala de grupă și în curtea grădiniței;
- economisesc apa și energia;
- colectează selectiv deșeurile;
- participă la acțiuni de plantare și ecologizare.

Aceste activități dezvoltă responsabilitatea, autonomia, spiritul civic și respectul față de toate formele de viață.

Educatorul este principalul facilitator al învățării ecologice. El organizează activități atractive, creează contexte de explorare și îi încurajează pe copii să observe consecințele propriilor acțiuni asupra mediului.

Prin utilizarea jocului didactic, a poveștilor, experimentelor și activităților practice, cadrul didactic transformă învățarea într-o experiență plăcută și semnificativă. Colaborarea cu familia consolidează comportamentele dobândite în grădiniță și contribuie la formarea unor obiceiuri ecologice durabile.

Contribuția cercetărilor recente. Studiile recente arată că activitățile bazate pe joc, explorarea naturii și dezvoltarea empatiei față de mediul înconjurător au efecte pozitive asupra atitudinilor ecologice ale copiilor preșcolari. Intervențiile educaționale care includ povești, jocuri de rol și activități în natură cresc nivelul de responsabilitate față de mediu și favorizează adoptarea comportamentelor pro-mediu încă din copilărie. De asemenea, activitățile desfășurate în aer liber și utilizarea materialelor naturale sporesc atât atitudinile ecologice, cât și implicarea copiilor în joc și învățare.

Jocul didactic reprezintă cea mai eficientă modalitate de formare a comportamentelor ecologice la copiii preșcolari. Prin joc, copiii învață să observe natura, să respecte mediul, să colaboreze și să adopte comportamente responsabile. Activitățile ludice, completate de învățarea prin descoperire și de experiențele directe în natură, contribuie la dezvoltarea unei conștiințe ecologice timpurii și la formarea unor deprinderi care vor influența pozitiv comportamentul viitorului adult.

Bibliografie:

1. UNESCO. *Education for Sustainable Development Goals: Learning Objectives*. Paris: UNESCO, 2017.
2. Ministerul Educației. *Curriculum pentru educația timpurie* (ediția în vigoare).
3. Li, Y., Zhao, Y., Huang, Q. și colab. *Empathy with Nature Promotes Pro-Environmental Attitudes in Preschool Children*. *PsyCh Journal*, 2024.
4. Akbayrak, N., & Kuru Turaşlı, N. *Investigation of the Effect of Play-Based Environmental Activities on the Environmental Awareness of Preschool Children*. *Journal of Early Childhood Studies*, 2017.
5. Mintoff, Z., Andersen, P., Warren, J. și colab. *The Effectiveness of a Community-Based Playgroup in Inspiring Positive Changes in the Environmental Attitudes and Behaviours of Children and their Parents*. *Australian Journal of Environmental Education*, 2023.

Poluarea mediului și impactul asupra vieții

Studiu de specialitate

Prof. Ed. Timpurie Ginavar Ileana Cerasela
Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești

Protecția mediului reprezintă una dintre cele mai importante preocupări ale societății contemporane. Dezvoltarea accelerată a industriei, urbanizarea, creșterea consumului și utilizarea excesivă a resurselor naturale au determinat intensificarea fenomenului de poluare, cu efecte semnificative asupra sănătății oamenilor, biodiversității și echilibrului ecosistemelor.

Poluarea mediului este definită ca modificarea componentelor naturale ale mediului prin introducerea unor substanțe, forme de energie sau microorganisme care afectează calitatea aerului, apei și solului, precum și sănătatea organismelor vii. Din perspectiva dezvoltării durabile, prevenirea și reducerea poluării reprezintă obiective fundamentale ale educației și ale politicilor de protecție a mediului.

Poluarea poate fi naturală sau antropică, însă în prezent principalele surse sunt generate de activitățile umane. Industrializarea, transporturile, agricultura intensivă, gestionarea necorespunzătoare a deșeurilor și consumul excesiv de resurse contribuie la degradarea mediului.

Principalele forme de poluare sunt:

- poluarea aerului;
- poluarea apei;
- poluarea solului;
- poluarea fonică;
- poluarea luminoasă;
- poluarea cu deșeuri și materiale plastice.

Aceste forme de poluare sunt interdependente și afectează atât ecosistemele naturale, cât și calitatea vieții populației. Programul Națiunilor Unite pentru Mediu subliniază că poluarea este una dintre cele trei mari crize planetare, alături de schimbările climatice și pierderea biodiversității.

Cele mai importante cauze ale poluării sunt:

- emisiile provenite din industrie și producerea energiei;
- gazele eliminate de autovehicule;
- arderea combustibililor fosili;
- depozitarea necontrolată a deșeurilor;
- utilizarea excesivă a pesticidelor și îngrășămintelor chimice;
- defrișările;
- consumul exagerat de materiale plastice.

Creșterea populației și dezvoltarea economică au amplificat presiunea asupra resurselor naturale, ceea ce impune adoptarea unor măsuri eficiente de prevenire și reducere a poluării.

Impactul poluării asupra sănătății umane: Poluarea mediului influențează direct sănătatea populației. Aerul contaminat favorizează apariția bolilor respiratorii și cardiovasculare, iar apa și solul poluate pot transmite agenți patogeni și substanțe toxice.

Copiii reprezintă una dintre cele mai vulnerabile categorii, deoarece organismul lor este în dezvoltare. Organizația Mondială a Sănătății arată că reducerea riscurilor de mediu ar putea preveni aproximativ un sfert dintre decesele copiilor la nivel mondial, iar expunerea la aer poluat este asociată cu afecțiuni respiratorii, dezvoltare pulmonară redusă și alte probleme de sănătate.

Pe lângă efectele fizice, poluarea poate influența și starea de bine psihică, limitând accesul la spații verzi și reducând calitatea mediului de viață.

Impactul asupra ecosistemelor: Poluarea afectează echilibrul ecosistemelor prin degradarea habitatelor naturale și reducerea biodiversității. Contaminarea apelor determină diminuarea populațiilor de pești și alte organisme acvatice, iar poluarea solului afectează fertilitatea și dezvoltarea plantelor.

Materialele plastice și microplasticele persistă mult timp în natură și pot fi ingerate de animale, intrând ulterior în lanțul trofic. De asemenea, poluanții chimici pot produce efecte toxice asupra florei și faunei și pot modifica funcționarea ecosistemelor.

Rolul educației ecologice în prevenirea poluării: Educația ecologică are un rol esențial în formarea unor comportamente responsabile față de mediu. În învățământul preșcolar, copiii pot dobândi deprinderi de protejare a naturii prin activități practice și experiențe directe.

Printre activitățile recomandate se numără:

- colectarea selectivă a deșeurilor;
- reciclarea materialelor;
- economisirea apei și energiei;
- plantarea florilor și arborilor;
- îngrijirea spațiilor verzi;
- observarea naturii;
- participarea la campanii de ecologizare.

Aceste activități contribuie la dezvoltarea responsabilității, spiritului civic și respectului față de natură.

Rolul grădiniței și al familiei: Grădinița reprezintă primul mediu educațional organizat în care copilul își formează deprinderi și valori ecologice. Colaborarea dintre educatori și familie este esențială pentru consolidarea comportamentelor de protejare a mediului.

Implicarea părinților în proiecte precum „Săptămâna Verde”, „Ziua Pământului”, campanii de plantare sau activități de reciclare oferă copiilor modele pozitive și transformă educația ecologică într-o experiență autentică.

Poluarea mediului reprezintă una dintre cele mai importante provocări ale secolului XXI, având efecte asupra sănătății oamenilor, biodiversității și calității vieții. Reducerea poluării necesită implicarea autorităților, a comunităților și a fiecărui cetățean.

În educația timpurie, formarea comportamentelor ecologice are o importanță deosebită, deoarece valorile și deprinderile dobândite în copilărie pot influența atitudinile de mai târziu. Prin activități practice, proiecte tematice și colaborarea cu familia, grădinița contribuie la educarea unor viitori adulți responsabili, capabili să protejeze mediul și să susțină dezvoltarea durabilă.

Bibliografie:

1. Programul Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP). *Towards a Pollution-Free Planet: Background Report*, 2018.
2. Organizația Mondială a Sănătății (WHO). *Children's Environmental Health*.
3. Organizația Mondială a Sănătății (WHO). *Don't Pollute My Future! The Impact of the Environment on Children's Health*, 2017.
4. Agenția Europeană de Mediu (EEA). *Air Pollution and Children's Health*.
5. Programul Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP). *Healthy Environment, Healthy People*, 2016.

FORMAREA COMPORTAMENTULUI ECOLOGIC LA PREȘCOLARI PRIN ACTIVITĂȚILE DE EDUCAȚIE ECOLOGICĂ

Prof. Costache Elisabeta
Școlala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești

Scopul educației ecologice la preșcolari este de a le forma bazele unei gândiri și atitudini centrate pe promovare a unui mediu natural propice vieții, de a le dezvolta spiritul de responsabilitate față de natură. Prin participare tuturor factorilor educativi: școală, familie, comunitate, mass-media, la realizarea acestor intenții, copilul înțelege mai bine efectele pe care le are un comportament necorespunzător asupra mediului.

Educația ecologică bine realizată în grădiniță și apoi în școală răspunde la una din prevederile fundamentale ale Drepturilor Omului și anume : „Dreptul la sănătate, dreptul la viață!”.

În perioada actuală, în multe țări ale lumii, educația pentru protecția mediului, a devenit o nouă dimensiune a curriculumului, cu scopul de a iniția și promova o atitudine responsabilă față de mediu, de a-i face pe copii să conștientizeze pericolele unei degradări accentuate a mediului.

Protecția mediului înconjurător a devenit un obiectiv major al lumii contemporane. De aceea omenirea caută soluții pentru prevenirea poluării mediului de viață și crearea unui mediu echilibrat și propice vieții.

Programa învățământului preșcolar la categoria activităților opționale și educația ecologică. Aceasta presupune că, în pofida importanței sale, programa de educație ecologică se aplică în funcție de diverși factori: resursa umană competentă și cu disponibilitate pentru acest tip de activități, materialele didactice necesare, factori materiali, sociali. Poate unii își pun întrebarea: „De ce este obligatoriu ca educația ecologică să înceapă de timpuriu, încă de la vârsta preșcolară?”. Pentru că aceasta este vârsta la care începe formarea viitorului cetățean al planetei, din toate punctele de vedere. Pe de altă parte, este evident că nu trebuie să uităm de valoarea, pentru formarea viitorului individ uman, acelor „7 ani de acasă”, prin care unui copil i se transmit normele elementare de comportament, care constituie fundamentul acțiunilor unui cetățean preocupat de mediul în care trăiește.

Deci, școlii îi revine rolul important în educarea copiilor pentru păstrarea echilibrului ecologic. Considerăm că este de salutat faptul că încă de la grădiniță copiii sunt familiarizați cu noțiunile de ecologie, sunt încurajați să ia parte la experimente în aer liber cum ar fi: grădinărit, excursii în natură sau acțiuni de recuperare a zonelor deteriorate. Este bine să extindem aceste experiențe care pot fi organizate mai aproape sau mai departe de grădiniță și pot avea atât caracter educațional cât și recreativ.

La copiii de vârstă preșcolară, educația ecologică se poate realiza mai mult la nivelul formării deprinderilor și al trăirilor afective. Pentru grupele pregătitoare pentru școală și clasele primare, trebuie să existe o strategie de organizare a conținuturilor științifice și de transmitere a lor într-un mod individualizat. Trebuie să axăm această strategie în mod special pe valențe formative mai accentuate construită adecvat capacităților specifice vârstei și ritmului de dezvoltare al fiecărui copil, nevoilor și intereselor sale. De aceea, cunoașterea mediului și a problemelor sale, la această vârstă trebuie să îmbrace aspecte practice și să provoace trăiri emoționale. Ori de câte ori este posibil trebuie să punem copiii în situația de a acționa, de a reacționa, de a manifesta atitudini.

În acest sens printr-o serie de activități desfășurate la grupă, am adus în atenția copiilor probleme legate de efectele impactului omului asupra naturii, pentru ca aceștia să înțeleagă pericolele ce amenință planeta. Am avut în vedere realizarea unor obiective majore :

- dezvoltarea interesului și curiozității față de orizontul înconjurător;
- trezirea curiozității și interesului pentru natură prin activități ecologice;
- dezvoltarea unui comportament adecvat în natură, evaluând corespunzător urmările posibile ale faptelor lor;
- formarea unei atitudini adecvate față de relațiile omului cu natura;
- formarea capacității de a simți și înțelege factorii poluanți și efectele lor în natură;
- dezvoltarea unor abilități de predicție (ce s-ar întâmpla dacă...?);
- dezvoltarea capacității de investigare a mediului înconjurător în vederea formării conștiinței ecologice a copiilor, a capacității de transfer, de valorificare și aplicare a experienței asimilate.

Pentru a conștientiza mai bine necesitatea protecției mediului, a ocrotirii vieții în cele mai variate forme ale sale, am organizat o serie de acțiuni cu copiii:

- Observări spontane, observări pe termen lung;
- Plimbări, excursii, vizite în colaborare cu centru pentru protecția mediului;
- Lecturarea unor texte inspirate de fauna și flora noastră;
- Expuneri de diapozitive;
- Vizionarea unor emisiuni TV pe teme de educație ecologică;

– Formarea de cercuri ecologice: „Eco-piticii”, „Să iubim pământul și natura”, „Ocrotim viața”.

Formarea comportamentului ecologic la preșcolari în cadrul activităților pe care le-am desfășurat l-am realizat folosind diferite mijloace prevăzute de programă:

- Lectură după imagini, convorbiri, lectura educatoarei;
- Jocuri didactice, povestiri, scenete;
- Proiect de diafilme;
- Parada costumelor ecologice.

În cadrul activității de observare „Roșia și ardeiul”, am desfășurat un joc distractiv în care copiii au recunoscut numai prin pipăire și gust legumele observate anterior, specificând modul în care se pregătesc aceste legume pentru consum (spălare, cojire, tăiere). În cadrul lecturii după imagini „Cum ocrotim natura?”, am citit imaginea sub aspectele de bază pozitive și negative concluzionând că fără grija față de natură, prin îndemnuri :

Ocrotiți natura!

Salvați pădurea!

Nu lăsați resturi menajere!

Nu aprindeți focul în pădure!

Copiii devin sensibili la frumusețile naturii, grijulii cu ea și simt că trebuie să o aibă permanent alături. Pentru evaluare am folosit o fișă în care preșcolarii trebuie să coloreze aspecte ecologice pozitive (plantare de puieți, udarea arborilor, adunatul gunoaielor) și să taie cu o linie aspectele ecologice negative (ruperea copacilor, aruncarea gunoaielor pe jos în parcuri și păduri). În completarea evaluării activității, copiii au spus ce activități ecologice au desfășurat în vacanță alături de părinți și care au fost aspectele pozitive și negative ale acestora.

Prin aceasta am urmărit conștientizarea acțiunilor întreprinse atât de ei cât și de părinți și modul prin care acestea pot ajuta sau dăuna naturii (udarea plantelor, stropirea pomilor împotriva dăunătorilor, sau dimpotrivă ruperea crengilor copacilor pentru foc, aprinderea focului în pădure, lăsarea și împrăștierea resturilor menajere la plecarea din parc, pădure).

În concluzie putem spune că educația ecologică vizează diferite laturi ale dezvoltării personalității individului. Ea are ca scop formarea premiselor de înțelegere a efectelor unui comportament necorespunzător asupra mediului și, deci, a atitudinii de protejare a mediului.

BIBLIOGRAFIE:

1. Geamănă Nicoleta Adriana, Dima Maria, Zainea Dana, „Educația ecologică la vârsta preșcolară”, Supliment al Revistei Învățământ Preșcolar, C.N.I. Coresi, București, 2008, pag 15-18;
2. Ministerul Educației (2019). *Curriculum pentru educație timpurie*. București.
3. Ministerul Educației (2021). *Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani (RFIDT)*. București.
4. Ministerul Educației. *Educație pentru Dezvoltare Durabilă*.

Educația pentru schimbare – Management educativ pentru schimbare

Prof. ed. timpurie Tănăsioiu Florentina
Școala Gimnazială Marin Preda

Societatea contemporană este caracterizată de transformări rapide în domeniul tehnologic, economic, social și cultural. În acest context, educația are rolul de a pregăti indivizii pentru adaptarea la schimbările permanente și pentru participarea activă la dezvoltarea societății. Educația pentru schimbare reprezintă un proces prin care elevii, profesorii și instituțiile școlare dezvoltă competențe, atitudini și valori necesare pentru a face față noilor provocări. Pentru ca acest proces să

fie eficient, este necesar un management educativ orientat spre schimbare, capabil să coordoneze și să susțină transformările din sistemul educațional.

Educația pentru schimbare

Educația pentru schimbare are ca obiectiv formarea unor persoane flexibile, creative și responsabile, capabile să se adapteze la cerințele unei lumi aflate într-o continuă evoluție. Aceasta nu se limitează doar la transmiterea de cunoștințe, ci urmărește dezvoltarea gândirii critice, a capacității de rezolvare a problemelor și a competențelor de comunicare și colaborare.

În prezent, progresul tehnologic și accesul rapid la informație impun modificări în modul de predare și învățare. Elevii trebuie să fie pregătiți să utilizeze eficient resursele digitale, să selecteze informațiile relevante și să învețe pe tot parcursul vieții. Astfel, educația pentru schimbare contribuie la formarea unor cetățeni activi, capabili să participe la dezvoltarea comunității și să răspundă provocărilor globale.

Un alt aspect important al educației pentru schimbare îl reprezintă promovarea valorilor democratice, a respectului pentru diversitate și a responsabilității sociale. Prin activități educative adaptate nevoilor actuale, școala contribuie la dezvoltarea unor comportamente constructive și la pregătirea elevilor pentru integrarea într-o societate modernă.

Managementul educativ pentru schimbare

Managementul educativ pentru schimbare reprezintă ansamblul proceselor de planificare, organizare, coordonare și evaluare prin care sunt implementate transformările necesare în cadrul instituțiilor de învățământ. Rolul principal al managerului educațional este de a crea condiții favorabile pentru dezvoltarea și modernizarea activităților școlare.

Un management eficient al schimbării presupune identificarea nevoilor de dezvoltare, stabilirea unor obiective clare și implicarea tuturor actorilor educaționali: profesori, elevi, părinți și comunitate. Liderul educațional trebuie să promoveze o cultură organizațională bazată pe colaborare, inovație și deschidere către nou.

Procesul de schimbare poate întâmpina diverse forme de rezistență, generate de teama de necunoscut sau de lipsa resurselor necesare. De aceea, comunicarea eficientă și participarea activă a membrilor organizației sunt esențiale pentru succesul schimbării. Managerul educațional trebuie să ofere sprijin, formare continuă și oportunități de dezvoltare profesională pentru cadrele didactice.

În era digitală, managementul educativ pentru schimbare include integrarea tehnologiilor moderne în procesul instructiv-educativ, utilizarea platformelor digitale și adaptarea strategiilor de predare la nevoile elevilor. Totodată, evaluarea permanentă a rezultatelor permite identificarea punctelor forte și a aspectelor care necesită îmbunătățire.

Educația pentru schimbare și managementul educativ pentru schimbare sunt două componente esențiale ale dezvoltării sistemului de învățământ modern. Într-o lume aflată într-o continuă transformare, școala trebuie să formeze persoane capabile să se adapteze, să învețe permanent și să contribuie activ la progresul societății. Printr-un management educativ eficient, orientat spre inovare și colaborare, instituțiile de învățământ pot răspunde provocărilor actuale și pot asigura o educație de calitate pentru generațiile viitoare.

Bibliografie

1. Joița, Elena – Management educațional, Editura Polirom, Iași.
2. Iucu, Romiță – Managementul și gestiunea clasei de elevi, Editura Polirom, Iași.
3. Cucoș, Constantin – Pedagogie, Editura Polirom, Iași.
4. Cerghit, Ioan – Sisteme de instruire alternative și complementare, Editura Aramis, București.

ROLUL EDUCAȚIEI ECOLOGICE ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. Ed. Timpurie: MUSTAȚĂ NARCISA IONELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MARIN PREDA” PITEȘTI

Educația pentru ocrotirea mediului propune o nouă orientare în școală și în afara acesteia cu scopul de a forma o generație conștientă și preocupată de ocrotirea mediului natural și de cel creat de om. Formarea copiilor cu o conștiință și o conduită ecologică este o cerință importantă pentru orice demers educativ. Vârsta preșcolară este propice de a petrece mult timp în natură, de a viziona emisiuni documentare despre mediul înconjurător, de a se implica în amenajarea spațiilor verzi în sala de grupă sau în afara ei. De aceea, copiii trebuie îndrumați să observe și să adreseze întrebări legate de anumite fapte și fenomene din universul apropiat, în identificarea și rezolvarea unor probleme de poluare și degradare a mediului.

Pregătirea în sprijinul ocrotirii naturii începe de la vârsta copilăriei. Dacă ecologia ar face parte sistematic din educarea copiilor ar fi un pas mare pentru salvarea Terrei. Copiii, viitoarele generații, vor avea de îndreptat ceea ce au stricat părinții și bunicii lor, în măsura în care acest lucru va mai fi posibil. Până atunci trebuie tras un semnal de alarmă. Acum, în întreaga lume, ecologia începe să însemne o știință de bază, omenirea devenind conștientă de greșelile care s-au făcut până în prezent.

Educația privind mediul este un proces care are scopul să îmbunătățească calitatea vieții prin asigurarea oamenilor cu mijloacele de care au nevoie pentru a rezolva și împiedica problemele de mediu. Mediul înconjurător, așa cum se prezintă astăzi, în mare parte fiind creația omului, poate influența evoluția omenirii. Degradarea continuă a mediului, care se petrece sub ochii noștri este un element major al unei crize de civilizație și se datorează intervenției omului în natură. Omul poluează în diverse moduri, cum ar fi: utilizarea substanțelor chimice, depozitarea abundentă și incorectă a deșeurilor, valorificarea unor zăcăminte prin exploatare în mină sau carieră, supraexploatarea resurselor vegetale, schimbarea destinației terenurilor prin realizarea de baraje, construcții, căi rutiere.

Pădurile sunt cel mai bun organizator natural al multor specii, crearea unui sol bogat în humus, reducerea efectului de seră, reglarea circuitului apei în natură. De aceea este necesar să ne opunem defrișărilor haotice care duc la distrugerea mediului.

Educația ecologică ajută oamenii să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamente pentru a gospodări eficient resursele pământului și de a-și asuma răspunderea pentru menținerea calității mediului. Copiii sunt un public important pentru educația mediului deoarece sunt gestionarii și consumatorii de mâine ai resurselor și pot influența părinții și alți membrii ai comunității.

În prezent, omenirea trece printr-o perioadă de ample transformări. În ultimele decenii, se pare că omul cu puterile sale „nemărginite”, a dus Terra la marginea prăpastiei, smulgându-i tot ce s-a putut și dându-i înapoi prea puțin. Școala, prin rolul său, asigură cadrul adecvat în care se desfășoară un complex de formare a copiilor sub cele două laturi ale sale: educativă și constructivă.

Prin activitățile realizate în grădiniță, cu sprijinul familiei, comunității locale și al cadrelor didactice se urmărește dezvoltarea interesului și a curiozității pentru cunoștințele din domeniul ecologiei, precum și formarea deprinderilor de păstrare și iubire a naturii, a unui comportament civic și etic. Implicarea copiilor în activitățile de cunoaștere, în alegerea unor fapte și fenomene din universul apropiat, în identificarea și rezolvarea unor probleme legate de ecologie, are ca rezultat formarea unor deprinderi și convingeri de apărare, conservare și dezvoltare a mediului înconjurător.

Prin jocurile didactice aplicate la clasă, nu am urmărit în mod special cunoștințele acumulate, ci mai degrabă formarea sau stimularea dorinței de participare a copiilor, de implicare cu trup și suflet în orice activitate. Evaluarea finală a dovedit că experimentul aplicat a reușit, copiii nu numai că și-au consolidat cunoștințele despre mediul înconjurător, dar au învățat ce bine este să îl protejeze în fiecare zi, prin fiecare acțiune, nu numai la școală sau când sunt văzuți de alții.

UNDE TRĂIEȘTE FIECARE VIEȚUITOARE?

SCOPUL:

- Verificarea și consolidarea cunoștințelor despre natură;
- Consolidarea deprinderilor de orientare.

SARCINA DIDACTICĂ:

- Recunoașterea locului sau mediului în care trăiesc diferite viețuitoare și formularea acestor relații în propoziții dezvoltate.

MATERIAL DIDACTIC:

- coală mare de desen la care se vor face 4-5 pliuri prin îndoirea în sus a hârtiei
- cartonașe cu imagini reprezentând diferite viețuitoare (animale, păsări etc.)

DESFĂȘURAREA JOCULUI:

Jocul se desfășoară individual. Se amestecă imaginile și se așează pe măsută. Un preșcolar vine la măsută, ia un cartonaș, îl privește și denumește viețuitoarea reprezentată de imagine, apoi se așează în dreptul imaginii de pe planșă care arată mediul de viață al animalului respectiv. Se întoarce către clasă și formulează propoziția. Se face aprecierea și se acordă câte două puncte (câte unul din cele două) pentru ambele răspunsuri corecte (unul pentru asociere și unul pentru formularea propozițiilor). Preșcolarii care nu reușesc să facă o asociere între viețuitoare și locul ei de trai au dreptul să mai tragă un cartonaș și dacă răspund bine, li se mai acordă doar un punct. După rezolvarea sarcinii de către preșcolar se comunică aprecierea de către educatoare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Educația ecologică în grădiniță, ghid pentru educatoare, EDITURA CD PRESS, 2007
2. Curriculum pentru educație timpurie, București, 2019
3. Proiecte tematice privind activitățile de educație ecologică în grădinița de copii, Editura Tiparg, 2007

Mediul – casa noastră comună

Prof. Educație Timpurie Apopii Ștefania Ramona
Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești

Mediul înconjurător reprezintă totalitatea elementelor naturale și create de om care ne influențează viața. Aerul pe care îl respirăm, apa pe care o bem, solul, plantele și animalele fac parte din mediul în care trăim. Un mediu sănătos înseamnă o viață mai bună pentru oameni și pentru toate ființele vii.

Tipurile de mediu

Mediul poate fi împărțit în două categorii principale:

1. **Mediul natural** – este format din elemente care există în natură fără intervenția omului: păduri, râuri, lacuri, munți, mări, oceane, plante și animale.
2. **Mediul antropic (sau construit)** – include orașele, drumurile, clădirile, fabricile, parcurile amenajate și toate construcțiile realizate de oameni.

Ambele tipuri de mediu sunt importante și trebuie să existe într-un echilibru pentru a asigura dezvoltarea durabilă a societății.

Problemele mediului

În prezent, mediul se confruntă cu numeroase amenințări. Poluarea aerului, a apei și a solului, defrișările, schimbările climatice și cantitatea mare de deșeuri afectează sănătatea oamenilor și biodiversitatea. Dacă aceste probleme nu sunt reduse, generațiile viitoare vor avea resurse naturale tot mai limitate.

Cum putem proteja mediul?

Fiecare persoană poate contribui la protejarea naturii prin gesturi simple:

- colectarea selectivă și reciclarea deșeurilor;
- reducerea consumului de plastic de unică folosință;
- economisirea apei și a energiei electrice;
- folosirea mijloacelor de transport nepoluante, precum bicicleta sau transportul public;
- plantarea de copaci și îngrijirea spațiilor verzi;
- participarea la acțiuni de ecologizare;
- protejarea animalelor și a habitatelor naturale.

Un plan pentru un viitor mai verde

Pentru a avea un mediu curat, este nevoie de implicarea tuturor. Un plan eficient poate include:

1. Organizarea periodică a campaniilor de plantare de arbori.
2. Creșterea numărului de puncte de reciclare.
3. Educarea copiilor și a adulților prin activități ecologice.
4. Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră prin utilizarea energiei regenerabile.
5. Protejarea pădurilor și a ariilor naturale.

Concluzie

Mediul este cea mai valoroasă resursă pe care o avem. Fiecare alegere pe care o facem poate avea un impact pozitiv sau negativ asupra naturii. Prin responsabilitate, respect și colaborare, putem construi un viitor mai curat, mai sănătos și mai sigur pentru noi și pentru generațiile care vor urma. Protejarea mediului nu este doar o obligație, ci și o dovadă de respect față de viață și față de planeta pe care o numim acasă.

Bibliografie

1. Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor. *Mediul și dezvoltarea durabilă*. Disponibil la: <https://mmediu.ro> (accesat la 6 iulie 2026).
2. Agenția Națională pentru Protecția Mediului. *Protecția mediului și gestionarea deșeurilor*. Disponibil la: <https://www.anpm.ro> (accesat la 6 iulie 2026).
3. Programul Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP). *About the Environment*. Disponibil la: <https://www.unep.org> (accesat la 6 iulie 2026).
4. Organizația Națiunilor Unite. *Sustainable Development Goals – Goal 13: Climate Action și Goal 15: Life on Land*. Disponibil la: <https://sdgs.un.org/goals> (accesat la 6 iulie 2026).

Echilibrul Fragil: Schimbările Climatice și Soluțiile pentru un Viitor Sustenabil

Profesor: Cercel Ana-Maria
Școala Gimnazială Beleți-Negrești

În ultimii ani, degradarea mediului înconjurător a încetat să mai fie o simplă prognoză alarmistă a oamenilor de știință, devenind o realitate cotidiană palpabilă. De la valurile de căldură extremă care sufocă orașele în timpul verii, până la instabilitatea severă a sezonelor agricole, planeta ne trimite semnale clare că ritmul actual de consum și poluare este nesustenabil. Protejarea mediului nu mai reprezintă doar un act de bunătate față de natură, ci o strategie esențială de supraviețuire economică și socială.

Schimbările din ultimii ani: O accelerare îngrijorătoare

Analizele climatice globale și regionale arată că ultimul deceniu a înregistrat cele mai ridicate temperaturi din istoria măsurărilor meteorologice. Schimbările nu se rezumă doar la încălzirea atmosferei, ci se manifestă printr-o serie de dezechilibre în lanț:

Fenomene meteo extreme: Frecvența și intensitatea furtunilor, a inundațiilor rapide și a perioadelor de secetă prelungită au crescut semnificativ. În Europa de Est și în bazinul

mediteranean, verile au devenit marcate de fenomene de aridizare vizibile.

Topirea accelerată a ghetarilor: Fenomenul contribuie direct la creșterea nivelului mărilor și oceanelor, amenințând comunitățile de coastă și modificând salinitatea apelor, ceea ce perturbă fauna marină.

Scăderea biodiversității: Distrugerea habitatelor naturale prin defrișări și poluare chimică a împins un număr record de specii în pragul extincției. Ritmul actual este estimat de biologi ca fiind de zeci de ori mai rapid decât rata naturală de dispariție a speciilor.

Principalele surse de poluare

Pentru a combate eficient degradarea mediului, trebuie înțelese sursele majore care generează deșeuri și emisii nocive:

1. **Sectorul energetic și transporturile:** Arderea combustibililor fosili (cărbune, petrol, gaze naturale) rămâne principala sursă de dioxid de carbon și metan, principalele gaze cu efect de seră care captează căldura în atmosferă.
2. **Industria și managementul defectuos al deșeurilor:** Poluarea cu microplastice a ajuns un fenomen global, particulele fiind detectate din zăpezile arctice până în organismele marine și cele umane.
3. **Agricultura intensivă:** Utilizarea masivă a îngrășămintelor chimice pe bază de azot și emisiile de metan din zootehnie afectează calitatea solului, a pânzei freatice și a aerului.

Metode moderne de combatere a poluării

Trecerea de la un model economic liniar (producție - consum - aruncare) la unul sustenabil necesită măsuri aplicate pe trei paliere strategice:

1. Tranziția energetică și decarbonizarea

Înlocuirea treptată a combustibililor fosili cu surse de energie regenerabilă (solar, eolian, geotermala, hidro) reprezintă pilonul central al strategiei climatice globale. În paralel, electrificarea transportului public și privat reduce semnificativ emisiile de particule fine din marile aglomerări urbane.

2. Economia circulară

Acest model presupune proiectarea produselor astfel încât materialele din care sunt realizate să poată fi reintegrate în fluxul de producție la finalul ciclului de viață. Reducerea ambalajelor de unică folosință, reciclarea avansată și compostarea deșeurilor organice pot reduce amprenta de carbon a orașelor cu până la 30%.

3. Soluții bazate pe natură

Reforestarea masivă (crearea de perdele forestiere), reabilitarea zonelor umede degradate și extinderea spațiilor verzi în interiorul orașelor funcționează ca „plămâni naturali” și zone de tampon, capabile să absoarbă excesul de carbon și să atenueze efectul de insulă de căldură urbană.

Protecția mediului nu mai poate fi privită ca o responsabilitate exclusivă a guvernelor sau a marilor corporații. Fiecare decizie cotidiană — de la eficientizarea consumului de energie acasă și reducerea risipei alimentare, până la alegerea unor mijloace de transport alternative — reprezintă o verigă în efortul colectiv de a lăsa generațiilor viitoare o planetă funcțională și sigură.

Bibliografie:

1. **Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC)** – *Sixth Assessment Report (AR6): Climate Change 2022/2023*. Sursă fundamentală la nivel global pentru date privind evoluția temperaturilor și scenariile climatice viitoare. <https://www.ipcc.ch> (05.07.2026)
2. **Agencia Europeană a Mediului (EEA)** – *Rapoartele anuale privind calitatea aerului și starea mediului în Europa (2024-2025)*. Date concrete despre emisiile de gaze cu efect de seră, calitatea apelor și politicile de mediu din Uniunea Europeană. <https://www.eea.europa.eu> (05.07.2026)
3. **Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor din România** – *Strategia Națională privind Adaptarea la Schimbările Climatice (SNASC 2024-2030)*. Document oficial care prezintă vulnerabilitățile specifice ale României (deșertificarea în sud, inundațiile) și măsurile administrative programate. <https://www.mmediu.ro> (05.07.2026)

4. **Organizația Mondială a Sănătății (OMS)** – *Ghidul privind Calitatea Aerului (Global Air Quality Guidelines)*. Analize detaliate despre impactul poluării cu particule fine asupra sănătății publice în zonele urbane. <https://www.who.int> (05.07.2026)
5. **Gheorghe, I.; Popescu, M.**, *Ecologie generală și managementul mediului*, București, Editura Universitară, 2022.

Apa – izvor de viață. Educație ecologică prin joc și descoperire

Prof. ed. timpurie Buligă Camelia
Școala Gimnazială Nr 10 „Marin Preda” Pitești

Educația ecologică reprezintă o componentă esențială a educației timpurii, contribuind la formarea unor comportamente responsabile față de mediul înconjurător. Prin activități practice și interactive, copiii învață să înțeleagă importanța apei, rolul acesteia în natură și necesitatea protejării uneia dintre cele mai valoroase resurse ale planetei.

Apa este elementul fără de care viața nu ar putea exista. Oamenii, animalele și plantele depind de această resursă pentru a trăi și a se dezvolta. Cu toate acestea, schimbările climatice, poluarea și consumul excesiv determină diminuarea resurselor de apă potabilă, motiv pentru care educația privind protejarea acesteia trebuie să înceapă încă din perioada preșcolară.

Copiii învață cel mai ușor prin joc, observare și experiențe directe. De aceea, activitățile dedicate educației ecologice reprezintă un mijloc eficient prin care preșcolarii își formează deprinderi și atitudini responsabile față de mediul înconjurător.

Cu ocazia Zilei Mondiale a Apei, la Grupa Steluțelor, a fost organizată o activitate tematică menită să îi familiarizeze pe copii cu importanța apei și cu circuitul apei în natură. Activitatea a început printr-o conversație despre locurile în care întâlnim apa și despre numeroasele întrebări ale acesteia în viața de zi cu zi. Copiii au identificat situații în care folosesc apa și au discutat despre consecințele risipei acestei resurse.

Pentru o mai bună înțelegere a fenomenelor naturale, a fost utilizată o machetă reprezentând circuitul apei în natură. Prin explicații adaptate vârstei și prin observarea elementelor ilustrate – soarele, norii, ploaia și procesul de evaporare – copiii au descoperit că apa se află într-o continuă mișcare și revine permanent în natură, într-un circuit care susține viața pe Pământ.

Pe parcursul activității, preșcolarii au răspuns la întrebări, au formulat observații și au participat la jocuri didactice prin care și-au consolidat cunoștințele. Ei au identificat modalități simple prin care fiecare poate contribui la protejarea apei: închiderea robinetului atunci când nu este folosit, evitarea poluării râurilor și lacurilor, folosirea responsabilă a apei și păstrarea curățeniei în natură.

Activitatea a urmărit dezvoltarea spiritului de observație, a gândirii logice, a exprimării orale și, mai ales, formarea unei atitudini responsabile față de mediul înconjurător. Entuziasmul și implicarea copiilor au demonstrat că învățarea prin joc facilitează înțelegerea unor noțiuni complexe și transformă informațiile în deprinderi de durată.

Formarea unei conduite ecologice începe încă din grădiniță. Prin activități atractive și adaptate nivelului de vârstă, copiii înțeleg că apa este o resursă limitată și că fiecare gest responsabil contribuie la protejarea mediului. Educația pentru dezvoltare durabilă se construiește pas cu pas, iar preșcolarii de astăzi pot deveni adulții care vor proteja natura și vor folosi cu responsabilitate resursele planetei.

Bibliografie:

1. Pârnu, C. , **Ecologie generală**, 2001, Editura Tehnică, București.
2. Dulamă, M. E. , **Didactică pedagogică**, 2008, Editura Clusium, Cluj-Napoca.
3. World Health Organization, **Rapoarte privind sănătatea copilului și beneficiile activităților în natură**.

Protejarea mediului – investiția în viitorul nostru

Prof. Pîrnu Cristina Loredana-
Școala Gimn. Marin Preda, Pitești

În ultimele decenii, protejarea mediului a devenit una dintre cele mai importante preocupări la nivel mondial. Creșterea populației, dezvoltarea industrială și consumul excesiv de resurse naturale au dus la apariția unor probleme grave, precum poluarea, schimbările climatice și dispariția unor specii de plante și animale. Natura ne oferă tot ceea ce avem nevoie pentru a trăi, iar responsabilitatea de a o proteja aparține fiecăruia dintre noi.

Mediul înconjurător este alcătuit din aer, apă, sol, păduri și toate viețuitoarele care contribuie la menținerea echilibrului natural. Atunci când unul dintre aceste elemente este afectat, consecințele se răsfrâng asupra întregii planete. Defrișările masive reduc cantitatea de oxigen produsă de păduri, poluarea apelor pune în pericol viața acvatică, iar emisiile de gaze cu efect de seră contribuie la încălzirea globală.

Una dintre cele mai mari probleme ale prezentului este cantitatea uriașă de deșeuri produsă zilnic. Plasticul este folosit în exces și ajunge adesea în râuri, lacuri și oceane, unde afectează grav animalele. De aceea, reciclarea și reducerea consumului de produse de unică folosință reprezintă pași importanți spre un mediu mai curat.

Fiecare persoană poate avea un rol activ în protejarea naturii. Economisirea apei și a energiei electrice, folosirea transportului în comun sau a bicicletei, plantarea copacilor și participarea la acțiuni de ecologizare sunt gesturi simple, dar eficiente. Dacă milioane de oameni ar adopta aceste obiceiuri, rezultatele ar fi vizibile într-un timp relativ scurt.

Educația ecologică are o importanță deosebită. Copiii și tinerii trebuie să învețe încă din școală cum să respecte mediul și să înțeleagă consecințele poluării. Prin proiecte, activități practice și exemple oferite de familie și profesori, se formează generații mai responsabile și mai implicate.

Tehnologia poate contribui, de asemenea, la protejarea mediului. Tot mai multe țări investesc în energie solară, eoliană și hidroelectrică, reducând astfel utilizarea combustibililor fosili.

Dezvoltarea transportului electric și a clădirilor eficiente energetic demonstrează că progresul economic poate merge mână în mână cu protejarea naturii.

Protejarea mediului nu este doar responsabilitatea autorităților sau a organizațiilor de mediu. Fiecare cetățean are puterea de a influența viitorul planetei prin alegerile pe care le face în fiecare zi. Respectul față de natură înseamnă respect față de propria viață și față de generațiile care vor urma.

În concluzie, mediul înconjurător este cea mai de preț moștenire pe care o putem lăsa copiilor noștri. Prin responsabilitate, educație și implicare, putem reduce poluarea și putem contribui la construirea unei lumi mai curate și mai sănătoase. Viitorul planetei depinde de acțiunile noastre de astăzi, iar fiecare gest contează.

Bibliografie:

1. Cucos, C. , **Pedagogie**, 2014, Polirom, Iași.
2. Pârvu, C. , **Ecologie generală**, 2001, Editura Tehnică, București.
3. Dulamă, M. E. , **Didactică pedagogică**, 2008, Editura Clusium, Cluj-Napoca.
4. World Health Organization, **Rapoarte privind sănătatea copilului și beneficiile activităților în natură**.

ROLUL EDUCAȚIEI FIZICE ȘI AL SPORTULUI ÎN FORMAREA COMPORTAMENTULUI ECOLOGIC LA ADOLESCENȚI

Prof. DUMITRESCU-IOANA CIPRIAN
C.N. „ZINCA GOLESCU”

Societatea contemporană se confruntă cu multiple provocări legate de degradarea mediului: poluarea aerului, reducerea spațiilor verzi, schimbările climatice și exploatarea excesivă a resurselor naturale. În acest context, educația ecologică devine o necesitate majoră pentru formarea tinerelor generații. Adolescenții trebuie să înțeleagă impactul comportamentului uman asupra mediului și să adopte practici responsabile.

Școala are un rol esențial în acest proces, iar educația ecologică nu trebuie limitată doar la discipline precum biologia sau geografia. Educația fizică și sportul pot contribui semnificativ la dezvoltarea conștiinței ecologice, deoarece activitatea motrică desfășurată în natură facilitează contactul direct al elevilor cu mediul înconjurător.

Prin drumeții, alergare, orientare turistică, ciclism sau jocuri sportive desfășurate în aer liber, elevii pot dezvolta nu doar capacități fizice, ci și respect față de natură. Astfel, sportul devine un instrument educativ complex, care sprijină simultan sănătatea și responsabilitatea ecologică.

Educația ecologică în contextul educației fizice

Educația ecologică urmărește formarea unor valori, atitudini și comportamente orientate spre protejarea mediului. La adolescenți, această educație devine importantă deoarece perioada liceului coincide cu consolidarea identității personale și sociale.

Educația fizică oferă un cadru favorabil pentru integrarea valorilor ecologice, deoarece multe activități sportive presupun utilizarea spațiului natural. Elevii pot înțelege mai ușor importanța unui mediu curat atunci când experimentează direct efectele poluării asupra sănătății și performanței fizice.

Obiectivele educației ecologice prin sport includ:

- conștientizarea legăturii dintre sănătate și mediu;
- dezvoltarea respectului față de spațiile naturale;
- formarea responsabilității civice;
- promovarea unui stil de viață sustenabil.

Astfel, educația fizică poate depăși rolul tradițional de dezvoltare motrică și poate contribui la educația integrală a elevului.

Beneficiile sportului practicat în natură

Practicarea sportului în aer liber are efecte benefice atât asupra organismului, cât și asupra echilibrului psihic al adolescentului. Activitatea fizică desfășurată în natură stimulează rezistența fizică, coordonarea și adaptabilitatea.

Printre beneficiile majore se numără:

- **Beneficii fizice**
Sportul în aer liber îmbunătățește capacitatea cardio-respiratorie, rezistența musculară și mobilitatea articulară.
- **Beneficii psihologice**
Contactul cu natura reduce stresul, anxietatea și oboseala mentală.
- **Beneficii sociale**
Sporturile de grup dezvoltă spiritul de echipă, cooperarea și respectul reciproc.
- **Beneficii ecologice**
Elevii înțeleg mai bine valoarea mediului natural și necesitatea protejării acestuia.

Atunci când tinerii practică sport în parcuri, păduri sau zone montane, ei dezvoltă o relație afectivă cu natura, iar această apropiere favorizează comportamente ecologice responsabile.

Activități sportive cu valențe ecologice

Există numeroase activități sportive care pot susține simultan educația fizică și educația ecologică.

1. Drumețiile și orientarea turistică

Acestea dezvoltă rezistența fizică și spiritul de observație, stimulând totodată respectul pentru natură.

2. Ciclismul

Bicicleta reprezintă o alternativă ecologică la transportul motorizat, contribuind la reducerea poluării.

3. Crosuri și alergare în aer liber

Aceste activități promovează un stil de viață sănătos și valorifică spațiile verzi urbane.

4. Campanii sportive de ecologizare

Acțiunile de tip „sport și voluntariat” pot combina mișcarea cu protejarea mediului.

Prin astfel de activități, elevii învață că sportul și grija pentru mediu pot merge împreună.

Profesorul de educație fizică are un rol important în promovarea comportamentelor ecologice. El poate integra mesaje educative în cadrul lecțiilor și poate organiza activități extracurriculare orientate spre protecția mediului.

Pentru eficiență, profesorul trebuie să:

- valorifice activitățile outdoor;
- încurajeze respectul față de spațiile sportive;
- promoveze mobilitatea sustenabilă;
- stimuleze implicarea elevilor în proiecte ecologice.

Exemplul personal al cadrului didactic influențează semnificativ comportamentul elevilor.

Sportul nu dezvoltă doar calități motrice, ci și valori sociale importante: disciplină, respect, perseverență și responsabilitate. Aceste valori pot fi transferate și în relația cu mediul.

Adolescentul care învață să respecte regulile jocului va fi mai predispus să respecte și regulile sociale privind protecția mediului. Astfel, sportul contribuie indirect la formarea cetățeanului responsabil.

Educația fizică și sportul pot reprezenta instrumente valoroase în formarea comportamentului ecologic la adolescenți. Prin activități desfășurate în natură, elevii dezvoltă simultan competențe motrice, sănătate fizică și conștiință ecologică. Integrarea dimensiunii ecologice în educația fizică susține formarea unei generații responsabile, capabile să înțeleagă legătura profundă dintre sănătatea omului și sănătatea mediului. În acest sens, sportul devine nu doar o activitate de dezvoltare corporală, ci și un mijloc de educație pentru un viitor sustenabil.

Bibliografie

1. Epuran, M., **Metodologia cercetării activităților corporale**, 2005, Editura FEST, București.
2. Dragnea, A.; Bota, A., **Teoria activităților motrice**, 1999, Editura Didactică și Pedagogică, București.
3. World Health Organization, *Global Recommendations on Physical Activity for Health*, 2010, [WHO Official Site](http://www.who.int/dietphysicalactivity/guidelines).
4. Pârvu, C., **Ecologie generală**, 2001, Editura Tehnică, București.
5. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, *Education for Sustainable Development Sourcebook*, 2012, UNESCO Publishing.

ACTIVITĂȚILE ÎN AER LIBER ȘI APROPIEREA COPILULUI DE NATURĂ – MIJLOC DE FORMARE A COMPORTAMENTULUI ECOLOGIC LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

Prof. educație timpurie STOIAN LIDIA
G.P.P. „PRIMII PAȘI”, PITEȘTI

În contextul dezvoltării accelerate a tehnologiei și al creșterii timpului petrecut de copii în spații închise, contactul direct cu natura devine din ce în ce mai redus. Mulți copii petrec mai mult timp în fața ecranelor decât explorând mediul natural, ceea ce poate limita experiențele senzoriale și relația autentică cu lumea înconjurătoare. Din această perspectivă, activitățile în aer liber capătă o importanță deosebită în educația timpurie.

La vârsta preșcolară, copilul învață predominant prin explorare, observație și experimentare directă. Natura oferă un cadru ideal pentru astfel de experiențe, stimulând curiozitatea, gândirea și implicarea activă. În același timp, contactul constant cu mediul natural contribuie la formarea respectului față de plante, animale și resursele mediului.

Activitățile desfășurate în aer liber au, așadar, un dublu rol: susțin dezvoltarea armonioasă a copilului și contribuie la formarea comportamentului ecologic. Prin apropierea de natură, copilul nu doar observă mediul, ci învață să îl prețuiască și să îl protejeze.

Copiii mici descoperă lumea prin simțuri. Ei ating, miros, privesc și experimentează în mod direct tot ceea ce îi înconjoară. Natura oferă contexte bogate de învățare, greu de înlocuit prin imagini, materiale video sau explicații teoretice.

Contactul direct cu natura contribuie la:

- dezvoltarea spiritului de observație;
- stimularea curiozității;
- îmbogățirea experienței senzoriale;
- dezvoltarea limbajului și gândirii;
- formarea unei relații afective cu mediul.

Observarea unei frunze, a unei insecte sau a unei flori poate genera întrebări și discuții valoroase. Astfel, copilul începe să înțeleagă diversitatea vieții și interdependența dintre elementele naturii.

Experiențele trăite direct au un impact emoțional puternic. Copilul care plantează o floare și o vede crescând dezvoltă o relație personală cu mediul, ceea ce favorizează apariția comportamentelor de protecție.

Beneficiile activităților în aer liber

Activitățile outdoor au beneficii multiple asupra dezvoltării copilului, influențând dimensiunea fizică, cognitivă, emoțională și socială.

• Beneficii fizice

Mișcarea în aer liber contribuie la dezvoltarea motricității grosiere, a coordonării și a rezistenței

fizice. Jocurile de mișcare, alergarea sau cățărarea susțin dezvoltarea armonioasă a organismului.

- **Beneficii cognitive**

Mediul natural stimulează explorarea și rezolvarea de probleme. Copiii formulează ipoteze, compară, clasifică și trag concluzii.

- **Beneficii emoționale**

Timpul petrecut în natură reduce stresul și susține echilibrul emoțional. Copiii devin mai relaxați și mai receptivi.

- **Beneficii sociale**

Activitățile în grup dezvoltă cooperarea, comunicarea și respectul reciproc.

Toate aceste beneficii susțin în mod indirect și formarea conștiinței ecologice.

Exemple de activități ecologice în aer liber

Grădinița poate organiza numeroase activități prin care copiii să intre în contact direct cu natura.

1. Plimbări tematice în parc sau pădure

Copiii pot observa anotimpurile, pot identifica specii de plante sau pot colecta materiale naturale pentru activități ulterioare.

2. Îngrijirea unei grădini

Plantarea florilor, a ierburilor aromatice sau a legumelor îi ajută să înțeleagă ciclul de viață al plantelor.

3. Observarea păsărilor și insectelor

Această activitate dezvoltă răbdarea și atenția la detalii.

4. Acțiuni de ecologizare

Strângerea deșeurilor din curtea grădiniței sau din parc transmite un mesaj puternic despre responsabilitate civică.

Prin astfel de activități, copiii trec de la simpla cunoaștere la implicare activă.

Educatorul are responsabilitatea de a transforma experiențele în aer liber în contexte autentice de învățare. El trebuie să încurajeze observația, să stimuleze întrebările și să valorifice experiențele trăite de copii.

Un educator eficient:

- creează contexte sigure de explorare;
- stimulează dialogul;
- încurajează descoperirea;
- consolidează comportamentele ecologice pozitive.

Exemplul adultului rămâne esențial. Copiii observă modul în care educatorul interacționează cu natura și îl iau drept model.

Comportamentul ecologic se dezvoltă prin experiențe repetate și prin atașament emoțional față de natură. Copilul protejează mai ușor ceea ce cunoaște și ceea ce iubește.

Prin activități outdoor pot fi formate comportamente precum:

- păstrarea curățeniei;
- protejarea plantelor;
- respectarea animalelor;
- economisirea resurselor naturale.

Astfel, copilul devine treptat conștient de impactul propriilor acțiuni asupra mediului.

Activitățile în aer liber reprezintă un instrument educațional valoros în formarea comportamentului ecologic la vârsta preșcolară. Contactul direct cu natura facilitează învățarea autentică, stimulează dezvoltarea globală a copilului și contribuie la apariția unei relații afective cu mediul. Prin experiențe semnificative, copiii pot deveni mai responsabili, mai empatici și mai implicați în protejarea naturii. Grădinița are astfel un rol fundamental în cultivarea unei generații conștiente de importanța echilibrului ecologic.

Bibliografie

1- Richard. L., **Last Child in the Woods**, 2005, [Algonquin Books](#).

2. Cucos, C. , **Pedagogie**, 2014, Polirom, Iași.
3. Pârvu, C. , **Ecologie generală**, 2001, Editura Tehnică, București.
4. Dulamă, M. E. , **Didactică pedagogică**, 2008, Editura Clusium, Cluj-Napoca.
5. World Health Organization, **Rapoarte privind sănătatea copilului și beneficiile activităților în natură**.

RECICLAREA CREATIVĂ ÎN GRĂDINIȚĂ – DEZVOLTAREA RESPONSABILITĂȚII ECOLOGICE PRIN ACTIVITĂȚI PRACTICE

Prof. educație timpurie Grigore Daniela
G.P.P. „PRIMII PAȘI”, PITEȘTI

Protecția mediului reprezintă una dintre marile provocări ale societății contemporane. Creșterea cantității de deșeuri, consumul excesiv și poluarea impun adoptarea unor comportamente responsabile față de natură. Educația ecologică trebuie să înceapă încă din copilărie, deoarece deprinderile formate la vârste mici influențează semnificativ comportamentul viitorului adult.

În grădiniță, reciclarea poate deveni o experiență educativă valoroasă atunci când este integrată în activități practice și creative. Copiii înțeleg mai ușor concepte precum reutilizare, reducerea deșeurilor sau protejarea resurselor naturale atunci când participă direct la transformarea unor materiale aparent inutile în obiecte noi.

Reciclarea creativă îmbină educația ecologică cu dezvoltarea artistică și practică a copilului. Prin astfel de activități, copiii descoperă că obiectele pot avea o nouă utilitate, dezvoltând atât creativitatea, cât și responsabilitatea față de mediu.

Reciclarea reprezintă procesul prin care materialele folosite sunt colectate și transformate pentru a fi reutilizate în producerea altor obiecte. Printre cele mai frecvent reciclate materiale se numără hârtia, cartonul, plasticul, metalul și sticla.

Importanța reciclării constă în:

- reducerea cantității de deșeuri;
- diminuarea poluării;
- economisirea resurselor naturale;
- reducerea consumului de energie.

La nivel preșcolar, noțiunea de reciclare trebuie prezentată într-un mod concret și accesibil. Copiii pot înțelege mai ușor reciclarea prin exemple practice: o rolă de carton transformată într-un binoclu, o cutie reutilizată ca suport pentru creioane sau un capac devenit material decorativ.

Reciclarea creativă oferă multiple beneficii educative. Aceasta nu urmărește doar transmiterea unui mesaj ecologic, ci contribuie la dezvoltarea globală a copilului.

Prin activități de reciclare, copiii își dezvoltă:

- motricitatea fină;
- coordonarea ochi-mână;
- imaginația și creativitatea;
- capacitatea de cooperare;
- gândirea practică.

Copilul învață să observe valoarea obiectelor și să reducă tendința de a considera tot ce este vechi drept inutil. Această schimbare de perspectivă contribuie la formarea unei mentalități sustenabile.

Exemple de activități practice

Activitățile de reciclare pot fi integrate în toate domeniile experiențiale din grădiniță.

1. Confectionarea jucăriilor din materiale reciclabile

Sticlele de plastic, rolele de carton și cutiile pot fi transformate în mașinuțe, roboți sau animale.

2. Realizarea obiectelor decorative

Capacele, nasturii sau resturile textile pot fi utilizate pentru colaje și decorațiuni.

3. Mini-ateliere tematice

Educatorul poate organiza „Ziua reciclării”, în care copiii aduc materiale de acasă și le transformă în produse utile.

4. Crearea de obiecte utile clasei

Suporturi pentru instrumente, organizatoare sau ghivece decorative pot fi realizate din materiale reutilizabile.

Aceste activități stimulează atât creativitatea individuală, cât și colaborarea în grup.

Succesul educației ecologice depinde de colaborarea dintre grădiniță și familie. Dacă mesajele ecologice sunt susținute și acasă, copilul internalizează mai rapid comportamentele dorite.

Educatorul are rolul de a:

- selecta activități potrivite vârstei;
- explica utilitatea reciclării;
- crea contexte de reflecție;
- valorifica produsele realizate de copii.

Familia poate sprijini procesul prin colectarea materialelor reciclabile și prin exemplul personal.

Copiii observă rapid comportamentul adulților și tind să îl reproducă.

Responsabilitatea ecologică se formează treptat, prin experiențe repetate și semnificative. Reciclarea creativă contribuie la dezvoltarea unor comportamente precum:

- evitarea risipei;
- reutilizarea obiectelor;
- colectarea selectivă;
- reducerea consumului inutil.

Aceste comportamente depășesc spațiul grădiniței și se transferă în viața de zi cu zi.

Reciclarea creativă reprezintă o metodă eficientă de educație ecologică în grădiniță, deoarece îmbină învățarea practică, creativitatea și responsabilitatea socială. Prin activități simple, dar semnificative, copiii pot înțelege importanța protejării mediului și pot dezvolta comportamente sustenabile. Astfel, grădinița contribuie la formarea unei generații capabile să privească resursele naturale cu respect și responsabilitate.

Bibliografie

1. Mazilu, Marinela, **Ecologie și protecția mediului înconjurător**, 2004, Editura Mirton, Timișoara.
2. Pârvu, Constantin, **Ecologie generală**, 2001, Editura Tehnică, București.
3. Cucoș, Constantin, **Pedagogie**, 2014, Editura Polirom, Iași.
4. Breben, Silvia, **Metode interactive de grup**, 2007, Editura Arves, Craiova.
5. Dulamă, Maria Eliza, **Didactică pedagogică**, 2008, Editura Clusium, Cluj-Napoca.

JOCUL DIDACTIC – METODĂ EFICIENTĂ DE EDUCAȚIE ECOLOGICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. ed. timpurie Dumitrescu-Ioana Cristina
G.P.P. „Primii Pași”, Pitești

În educația timpurie, jocul reprezintă principala modalitate prin care copilul explorează lumea, își dezvoltă capacitățile cognitive și își formează comportamente sociale. În grădiniță, jocul nu este doar o activitate recreativă, ci și un instrument pedagogic valoros. Prin intermediul jocului didactic, educatorul poate transmite cunoștințe, poate forma deprinderi și poate modela atitudini.

În contextul actual, marcat de probleme ecologice tot mai complexe, educația pentru protecția mediului devine o componentă importantă a formării copilului. Copiii trebuie să înțeleagă de timpuriu că natura are nevoie de grijă și protecție. Jocul didactic facilitează această învățare deoarece transformă noțiunile abstracte în experiențe concrete și atractive. Prin activități ludice, copiii pot descoperi ce înseamnă poluarea, reciclarea, economisirea resurselor și protejarea naturii. Astfel, jocul devine puntea dintre cunoaștere și comportament.

Jocul didactic este o activitate organizată, proiectată cu scop educativ, care îmbină elementul ludic cu sarcini de învățare. Acesta răspunde particularităților de vârstă ale copilului preșcolar, pentru care învățarea eficientă se realizează prin acțiune directă și implicare emoțională.

Specialiștii în pedagogie subliniază că jocul dezvoltă:

- gândirea logică;
- atenția și memoria;
- limbajul;
- cooperarea socială;
- capacitatea de rezolvare a problemelor.

În educația ecologică, jocul didactic are avantajul de a transforma informațiile teoretice în situații practice. Copiii nu doar aud despre protejarea mediului, ci exersează comportamente ecologice într-un cadru accesibil și plăcut.

Jocul didactic contribuie la dezvoltarea conștiinței ecologice prin experiențe de învățare semnificative. Prin joc, copilul observă relațiile dintre om și natură și începe să înțeleagă consecințele acțiunilor sale.

Printre beneficiile jocului didactic în educația ecologică se numără:

- stimularea curiozității față de natură;
- dezvoltarea responsabilității;
- formarea comportamentelor ecologice;
- consolidarea deprinderilor practice.

Copiii rețin mai ușor regulile ecologice atunci când acestea sunt asociate cu emoții pozitive. De exemplu, sortarea deșeurilor sub forma unei competiții între echipe devine mai atractivă decât o simplă explicație verbală.

Exemple de jocuri didactice ecologice

1. „Unde aruncăm?”

Copiii sortează imagini sau obiecte în recipiente colorate pentru hârtie, plastic și sticlă. Activitatea dezvoltă capacitatea de clasificare și deprinderea colectării selective.

2. „Salvăm pădurea”

Se creează scenarii în care copiii identifică acțiuni corecte și greșite în natură: ruperea florilor, aruncarea gunoiului, hrănirea animalelor.

3. „Picătura de apă”

Prin joc de rol, copiii urmăresc traseul apei și discută despre importanța economisirii acesteia.

4. „Prietenii naturii”

Copiii primesc misiuni zilnice legate de protejarea mediului: stingerea luminii, udarea plantelor, strângerea hârtiei.

Aceste activități facilitează învățarea prin experiență și întăresc comportamentele pozitive.

Educatorul are responsabilitatea de a proiecta jocuri adaptate nivelului de dezvoltare al copiilor. El trebuie să creeze situații atractive, să stimuleze participarea activă și să valorifice concluziile desprinse din joc.

Pentru eficiență, educatorul trebuie să:

- stabilească obiective clare;
- folosească materiale atractive;
- încurajeze colaborarea;
- consolideze verbal mesajele ecologice.

Rolul său nu este de a controla excesiv jocul, ci de a ghida descoperirea.

Participarea constantă la jocuri ecologice produce schimbări vizibile în comportamentul copiilor. Ei devin mai atenți la curățenie, mai sensibili față de natură și mai responsabili în utilizarea resurselor.

Comportamente observabile includ:

- aruncarea corectă a deșeurilor;
- grijă față de plante;
- evitarea risipei;
- influențarea pozitivă a familiei.

Astfel, copilul devine un mic promotor al protecției mediului.

Jocul didactic reprezintă una dintre cele mai eficiente metode de educație ecologică în grădiniță. Prin caracterul său atractiv și interactiv, acesta facilitează înțelegerea noțiunilor ecologice și formarea comportamentelor responsabile. Educația ecologică realizată prin joc contribuie la dezvoltarea unei generații mai conștiente și mai implicate în protejarea mediului.

Bibliografie:

1. Cerghit, I., **Metode de învățământ**, 2006, Editura Polirom, Iași.
2. Breben, S.; Gongea, E.; Ruiu, Ge., **Metode interactive de grup**, 2007, Editura Arves, Craiova.
3. Piaget, J., **Psihologia copilului**, 2005, Editura Cartier, București.
4. Cucoș, C., **Pedagogie**, 2014, Editura Polirom, Iași.
5. Pârvu, C., **Ecologie generală**, 2001, Editura Tehnică, București.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ – FORMAREA COMPORTAMENTELOR RESPONSABILE FAȚĂ DE NATURĂ

Prof. educație timpurie Popescu Dalia
G.P.P. „PRIMII PAȘI”, Pitești

Societatea contemporană se confruntă cu numeroase probleme de mediu, precum poluarea aerului, degradarea solului, defrișările și schimbările climatice. În acest context, educația ecologică devine o necesitate, nu doar la nivel social, ci și la nivel educațional. Formarea unei conștiințe ecologice trebuie să înceapă de la cele mai fragede vârste, deoarece perioada preșcolară reprezintă etapa în care copilul își formează primele deprinderi, atitudini și comportamente sociale.

Grădinița are un rol esențial în cultivarea respectului față de natură. Copilul descoperă lumea înconjurătoare prin observare, explorare și experiențe directe, iar educatorul devine mediator între copil și mediul natural. Prin activități specifice, copiii pot învăța să protejeze plantele, animalele și resursele naturale.

Educația ecologică la vârsta preșcolară nu presupune doar transmiterea unor informații despre natură, ci mai ales formarea unor comportamente responsabile, bazate pe grijă, empatie și responsabilitate față de mediu.

Vârsta preșcolară este considerată optimă pentru formarea deprinderilor ecologice deoarece copilul manifestă curiozitate naturală față de mediul înconjurător. El observă plantele, insectele, animalele și fenomenele naturii cu interes autentic.

Educația ecologică urmărește:

- dezvoltarea spiritului de observație;
- formarea respectului față de natură;
- înțelegerea relației om–mediu;
- dezvoltarea comportamentelor ecologice pozitive.

Copiii mici învață mai eficient prin exemple concrete decât prin explicații abstracte.

Astfel, simplul gest de a uda o floare sau de a strânge hârtiile din curte poate deveni o lecție valoroasă despre responsabilitate. Specialiștii consideră că sensibilitatea față de natură formată în

copilărie influențează puternic comportamentul adultului. Un copil care învață să respecte mediul va deveni, cel mai probabil, un adult mai responsabil social.

Educatorul are un rol central în modelarea comportamentelor ecologice. El nu transmite doar cunoștințe, ci formează atitudini și valori.

Pentru a realiza educație ecologică eficientă, cadrul didactic trebuie să:

- creeze contexte de învățare experiențială;
- folosească jocul și experimentul;
- ofere modele comportamentale pozitive;
- implice familia în activități.

Exemplul personal al educatorului are impact major. Dacă acesta economisește hârtia, sortează deșeurile sau manifestă grijă față de plante, copiii vor imita natural aceste comportamente.

Activități ecologice potrivite preșcolarilor

În grădiniță, educația ecologică poate fi integrată în activități diverse:

1. Îngrijirea plantelor

Copiii pot planta semințe și observa procesul de creștere. Această activitate dezvoltă răbdarea și responsabilitatea.

2. Colectarea selectivă

Prin jocuri cu recipiente colorate, copiii învață diferența dintre hârtie, plastic și sticlă.

3. Excursii în natură

Plimbările în parc sau pădure dezvoltă contactul direct cu mediul.

4. Activități artistice din materiale reciclabile

Realizarea de colaje sau jucării din materiale refolosibile dezvoltă creativitatea și spiritul ecologic.

Comportamentele ecologice nu apar spontan; ele se formează prin repetiție și experiențe pozitive. La vârsta preșcolară pot fi cultivate comportamente precum:

- economisirea apei;
- stingerea luminii când nu este necesară;
- păstrarea curățeniei;
- protejarea plantelor;
- respectarea animalelor.

Repetarea acestor comportamente conduce treptat la internalizarea valorilor ecologice.

Educația ecologică la vârsta preșcolară reprezintă fundamentul formării unei generații responsabile față de mediu. Grădinița, prin activități practice și experiențiale, contribuie la dezvoltarea conștiinței ecologice a copilului. Formarea timpurie a respectului față de natură poate influența pozitiv comportamentul adultului și poate susține dezvoltarea unei societăți orientate spre sustenabilitate.

Bibliografie

1. Ciubotaru, M., **Educația ecologică în grădiniță**, 2005, Editura CD Press, București.
2. Pârvu, C., **Ecologie generală**, 2001, Editura Tehnică, București.
3. Mazilu, M., **Ecologie și protecția mediului înconjurător**, 2004, Editura Mirton, Timișoara.
4. Breben, S.; Lazăr, V.; Tuturugă, M., **Educație pentru protecția mediului**, 2008, Editura Arves, Craiova.
5. UNESCO, **Education for Sustainable Development Sourcebook**, 2012, UNESCO Publishing.

Reciclarea– Un pas mic pentru copil, un pas mare pentru natură

Prof. înv. preșcolar: Eremia Nicoleta
Școala Gimnazială „Ghe.I. I. C. Brătianu” Rătești

Educația ecologică ocupă un loc important în formarea personalității copilului, deoarece deprinderile și atitudinile dobândite în primii ani de viață vor influența comportamentul acestuia pe termen lung. Într-o societate în care protejarea mediului reprezintă o preocupare permanentă, grădinița are misiunea de a cultiva respectul față de natură și de a forma comportamente responsabile prin activități adaptate vârstei preșcolare.

Reciclarea este una dintre cele mai simple și eficiente modalități prin care fiecare dintre noi poate contribui la reducerea poluării și la protejarea resurselor naturale. Pentru ca acest comportament să devină firesc, este necesar ca preșcolarii să înțeleagă încă de mici de ce este important să colectăm selectiv deșeurile și ce se întâmplă cu acestea după reciclare.

Pornind de la aceste obiective, la G.P.N. Tigveni a fost organizată activitatea ecologică „Reciclăm corect!”, prin care copiii au descoperit, într-o manieră atractivă și accesibilă, principalele categorii de deșeurii și modul în care acestea pot fi colectate selectiv.

Activitatea a debutat cu o conversație despre importanța păstrării unui mediu curat și despre efectele negative pe care le are poluarea asupra oamenilor, plantelor și animalelor. Preșcolarii au identificat tipuri de deșeurii întâlnite în viața de zi cu zi și au discutat despre culorile recipientelor destinate colectării selective, învățând ce materiale pot fi reciclate și care sunt beneficiile acestui proces pentru natură.

Pentru consolidarea cunoștințelor, copiii au participat la un joc didactic interactiv. Fiecare preșcolar a primit jetoane reprezentând diferite obiecte și ambalaje utilizate în viața de zi cu zi. Analizând cu atenție imaginile, copiii au ales recipientul corespunzător fiecărui deșeu – hârtie, sticlă, plastic și metal sau deșeurii menajere – așezând fiecare jeton la categoria potrivită. Activitatea s-a desfășurat într-o atmosferă plină de entuziasm, iar preșcolarii au colaborat, au argumentat alegerile făcute și s-au ajutat reciproc atunci când au întâmpinat dificultăți.

Prin intermediul jocului, copiii și-au dezvoltat capacitatea de observare și clasificare, gândirea logică și spiritul de responsabilitate față de mediul înconjurător. Totodată, au înțeles că fiecare gest, oricât de mic, poate avea un impact pozitiv asupra naturii și că reciclarea reprezintă un obicei pe care îl pot aplica atât la grădiniță, cât și acasă, alături de familie.

Activitățile de acest tip demonstrează că educația ecologică poate fi realizată cu succes prin metode interactive, care stimulează participarea activă și transformă învățarea într-o experiență plăcută. Jocul didactic rămâne unul dintre cele mai eficiente mijloace prin care preșcolarii își însușesc noțiuni noi și formează deprinderi durabile.

Prin educarea copiilor în spiritul respectului față de natură, contribuim la formarea unei generații responsabile, conștiente de importanța protejării mediului și pregătite să adopte comportamente ecologice în viața de zi cu zi. Investind astăzi în educația ecologică a celor mici, investim, de fapt, într-un viitor mai curat și mai sănătos pentru întreaga comunitate.

Bibliografie:

1. Ministerul Educației, Curriculum pentru educație timpurie, aprobat prin O.M. nr. 4694/02.08.2019, București.
2. Ivănescu, Maria; Ile, Mărioara; Boghiu, Samica; Vereș, Mariana (2005), Ghid metodic de

Protejarea mediului – o responsabilitate a fiecăruia

Prof. Șerban Elena Olivia
Școala Gimnazială *Marin Preda* Pitești

Mediul înconjurător reprezintă totalitatea elementelor naturale care ne oferă condițiile necesare pentru viață: aer, apă, sol, plante și animale. Fără un mediu curat și sănătos, oamenii nu ar putea trăi. Din păcate, în ultimii ani, activitățile umane au afectat tot mai mult natura. Poluarea, tăierea pădurilor și risipa resurselor naturale sunt doar câteva dintre problemele care pun în pericol planeta.

Educația pentru protecția mediului începe încă din clasele primare. Copiii trebuie să înțeleagă de mici cât de important este să respecte natura și să adopte comportamente responsabile. Școala și familia au un rol esențial în formarea acestor deprinderi.

Protejarea mediului înseamnă păstrarea naturii curate și folosirea responsabilă a resurselor naturale. Fiecare persoană poate contribui prin gesturi simple: să nu arunce gunoaie pe jos, să economisească apa și energia electrică, să planteze copaci sau să recicleze deșeurile.

Reciclarea este una dintre cele mai importante metode de protejare a mediului. Hârtia, plasticul, sticla și metalul pot fi colectate separat și transformate în produse noi. Astfel se consumă mai puține resurse naturale și se reduce cantitatea de deșeuri.

Rolul educației ecologice în ciclul primar

La vârsta școlară mică, copiii sunt curioși și învață ușor prin observare și experiențe practice. De aceea, activitățile de educație ecologică sunt foarte importante. Excursiile în natură, plantarea de flori și copaci, colectarea selectivă a deșeurilor, realizarea de obiecte din materiale reciclabile sau participarea la campanii de ecologizare îi ajută pe elevi să înțeleagă importanța

protejării mediului. Prin intermediul acestor activități se dezvoltă spiritul de responsabilitate, colaborarea și respectul față de natură. Elevii învață că fiecare faptă, oricât de mică, poate avea un efect pozitiv asupra mediului.

Cadrele didactice pot organiza numeroase activități atractive pentru dezvoltarea comportamentelor ecologice cum ar fi:

- amenajarea unui colț verde în clasă;
- plantarea de flori în curtea școlii;
- concursuri de afișe și desene cu tematică ecologică;
- realizarea unor jucării sau decorațiuni din materiale reciclabile;
- campanii de colectare selectivă a hârtiei și a plasticului;
- observarea plantelor și animalelor în timpul ieșirilor în natură;
 - sărbătorirea unor evenimente dedicate mediului, precum Ziua Pământului sau Ziua Mondială a Mediului.

Aceste activități îi motivează pe copii să participe activ și transformă învățarea într-o experiență plăcută. Atunci când elevii învață să protejeze mediul, beneficiile sunt numeroase. Ei devin mai atenți la ceea ce se întâmplă în jurul lor, își dezvoltă simțul responsabilității și înțeleg că fiecare persoană are un rol important în păstrarea unui mediu sănătos.

Pe termen lung, aceste obiceiuri contribuie la formarea unor adulți preocupați de protejarea naturii și de dezvoltarea durabilă a societății.

Protejarea mediului este o responsabilitate comună. Educația ecologică realizată încă din ciclul primar contribuie la formarea unor comportamente responsabile și a respectului față de natură. Prin activități practice, exemple oferite de adulți și implicarea în proiecte ecologice, elevii învață că fiecare gest contează. Un mediu curat înseamnă o viață mai sănătoasă pentru noi și pentru generațiile viitoare. De aceea, este important să avem grijă de natură în fiecare zi.

Bibliografie:

1. Mazilu, Marinela, **Ecologie și protecția mediului înconjurător**, 2004, Editura Mirton, Timișoara.
2. Pârvu, Constantin, **Ecologie generală**, 2001, Editura Tehnică, București.
3. Cucoș, Constantin, **Pedagogie**, 2014, Editura Polirom, Iași.

IMPORTANȚA UNUI MEDIU CURAT

-Studiu de specialitate-

Informatician Enache Andrada Rozalia,
Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești

Mediul ambiant este elementul primordial al existenței umane și rezultatul interacțiunilor a tuturor elementelor din mediul înconjurător, care necesită condiții ecologice. Importanța unui mediu curat se definește ca un șir de explicații, care argumentează necesitatea ecologiei pentru o viață sănătoasă. Protejarea mediului trebuie să constituie o prioritate în preocupările noastre deoarece starea acestuia ne influențează în mod direct viața și sănătatea.

Protecția mediului înconjurător a apărut ca problemă a omenirii numai în zilele noastre, respectiv atunci când omul a cucerit întreg spațiu al Terrei, prielnic vieții. Bogățiile și resursele de energie au fost afectate în așa măsură încât se întrevede epuizarea rapidă a unora dintre ele, iar unele condiții esențiale existenței umane, ca apa sau aerul, dau semne de otrăvire. Omul a înțeles că face și el parte din natură, că Terra și resursele ei sunt limitate, că această planetă funcționează ca un sistem și că dereglările produse într-un loc pot avea repercusiuni pentru un întreg circuit, inclusiv pentru om. Omenirea nu poate renunța însă la ritmurile înalte ale dezvoltării economice.

Menținerea unei bune calități a mediului, este exploatarea acestuia în așa fel încât să se poată regenera și conserva în permanență.

Prin mediu înconjurător sau mediul ambiant se înțelege ansamblul de elemente și fenomene naturale și artificiale de la exteriorul Terrei, care condiționează viața în general și pe cea a omului în special. O altă definiție o găsim în Legea protecției mediului, în care mediul înconjurător este ansamblul de condiții și elemente naturale ale Terrei: aerul, apa, solul și subsolul, toate straturile atmosferei, toate materiile organice și anorganice, precum și ființele vii, sistemele naturale în interacțiune, cuprinzând elementele enumerate anterior, inclusiv, valorile materiale și spirituale. Ansamblu elementelor naturale inițial, s-a aflat într-o stare de echilibru, omul, aflându-se în acest mediu sănătos, ducea un mod de viață sănătos.

Poluarea fizică este cea mai recentă și cuprinde, în primul rând, poluarea radioactivă ca urmare a extinderii folosirii izotopilor radioactivi în știință, industrie, agricultură, zootehnie, medicină etc.. Pericolul deosebit al substanțelor radioactive în mediu și în potențialul lor nociv chiar la concentrații foarte reduse. Poluării radioactive i se adaugă poluarea sonoră, tot ca o componentă a poluării fizice. Zgomotul, ca și vibrațiile și ultrasunetele sunt frecvent prezente în mediul de muncă și de viață al omului modern, iar intensitățile poluării sonore sunt în continuă creștere. Supraaglomerarea și traficul, doi mari poluanți fonici, au consecințe serioase asupra echilibrului psihopatic al individului. Un număr tot mai mare de persoane din orașele aglomerate recurge la specialiștii psihiatri pentru a găsi un remediu pentru starea lor proastă (anxietate, palpitații, amnezii neașteptate, lipsa puterii de concentrare, dureri de cap).

Acțiunea mediului poluant asupra organismului uman este foarte variată și complexă. Ea poate merge de la simple incomodități în activitatea omului, disconfortul, până la perturbări puternice ale stării de sănătate și chiar pierderea de viață omenești. Aceste efecte au fost sesizate de multă vreme, însă omul a rămas tot iresponsabil față de natură. Efectele acute au fost primele asupra cărora s-au făcut observații și cercetări privind influența poluării mediului asupra sănătății populației. Ele se datorează unor concentrații deosebit de mari ale poluanților din mediu, care au repercusiuni puternice asupra organismului uman. Efectele cronice reprezintă formele de manifestare cele mai frecvente ale acțiunii poluării mediului asupra sănătății. Acestea se datorează faptului că în mod obișnuit diverșii poluanți existenți în mediu nu ating nivele foarte ridicate pentru a produce efecte acute, dar prezența lor, continuă chiar la concentrații mai scăzute, nu este lipsită de consecințe nedorite. Efectele cronice au însă o deosebită importanță și sub aspect economic și social.

Cunoașterea acestor efecte ale poluării mediului asupra sănătății a condus la necesitatea instituirii unor măsuri de protecție a mediului înconjurător. S-a afirmat că toate efectele asupra sănătății oamenilor arătate mai sus sunt rezultatul ruperii echilibrului dintre organismul uman și mediul înconjurător.

Bineînțeles că starea mediului înconjurător, ce depinde numai și numai de fiecare dintre noi, ne afectează în mod direct viața și sănătatea noastră. Acest articol ar trebui să fie o deviza pentru întreaga populație a globului. Este nevoie de mai multă atenție și de mai multă responsabilitate din partea fiecărui cetățean pentru a trăi într-un mediu curat, pentru a respira aer curat, pentru a bea apă curată și pentru a putea folosi condițiile de viață pe care ni le oferă natura. Însă, se pare că oamenii tratează cu neglijență acest aspect important al vieții lor, ceea ce duce la agravarea procesului de poluare și distrugere a mediului și implicit la distrugerea sănătății fiecăruia dintre noi și a celor din jur.

Măsuri de protecție:

1. Reducerea consumului de energie. Specia umană va ajunge, curând, la 7 miliarde de indivizi și consumul insațiabil de energie joacă un rol major în distrugerea mediului. Un pas important pentru salvarea sa ar fi reducerea semnificativă a consumului energetic.

2. Acest lucru ar însemna mai multe panouri solare, centrale eoliene, evitarea combustibililor fosili. Dacă nu se poate renunța la un consum energetic ridicat, atunci energia să fie „verde”.

Regula „Cei trei R”, adică Reducere, Refolosire și Reciclare -au devenit mantra secolului XXI, fiind posibilă îmbunătățirea calității vieții la aplicarea celor trei R. Milioane și milioane de tone de gunoi produse în țările industrializate sunt reciclate anual, recuperându-se materii prime și degajând orașele de gunoaiile care ar deborda altfel pe străzi (Neapole face excepție). Deșeurile ajung să fie

refolosite după tratarea lor și repunerea în circuitul economic sub „altă formă”.

3. Conduceți mai puțin și mai deștept. Automobilele sunt principali factori de emisie pentru bioxidul de carbon din atmosferă și a numeroși agenți poluanți. Pentru reducerea deplasărilor cu mașina personală, folosiți transportul în comun ori de câte ori este posibil.

4. Plantați copaci. Una dintre metodele cele mai bune pentru reducerea bioxidului de carbon din atmosfera este plantarea de copaci. Ei contribuie la reciclarea aerului, eliminând oxigen și consumând bioxidul de carbon.

Pierderea pădurilor și în special a celor tropicale, reduce dramatic șansele noastre de a respira un aer mai curat. Mediul înconjurător ne asigură condițiile necesare vieții, însă depinde de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esențiale cât mai util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieții noastre. Poluarea planetei se agravează pe zi ce trece și se pare că populația nu acordă interes acestui proces nociv. Ocrotirea planetei este o problemă mondială și fiecare om

trebuie să-și asume această responsabilitate.

Bibliografie:

1. <http://www.naturalist.ro/viata-si-sanatate/un-mediu-curat-o-viata-sanatoasa/>.
2. <http://creedromania.wordpress.com/2009/08/30/importanta-protejarii-mediului-inconjurator/>.
3. <http://www.araum.ro/studii-mentinere-mediul/>.

Activități de prevenire a poluării mediului în învățământul preșcolar - Studiu de specialitate-

Prof. pentru educație timpurie Tănăsioiu Florentina
Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești

Educația ecologică reprezintă o componentă importantă a procesului instructiv-educativ încă din perioada preșcolară. Prin activități atractive și adaptate vârstei, copiii pot dobândi deprinderi și atitudini responsabile față de mediul înconjurător. Formarea unei conduite ecologice încă din primii ani de viață contribuie la dezvoltarea unor viitori cetățeni conștienți de importanța protejării naturii.

Prevenirea poluării mediului în grădiniță se realizează prin activități practice, jocuri, observații și proiecte educative care îi ajută pe copii să înțeleagă relația dintre om și natură. Una dintre cele mai eficiente activități este colectarea selectivă a deșeurilor. Prin utilizarea unor recipiente colorate și etichetate corespunzător, copiii învață să sorteze hârtia, plasticul, sticla și deșeurile biodegradabile. Această activitate dezvoltă simțul responsabilității și contribuie la formarea unor obiceiuri ecologice durabile.

O altă activitate importantă este participarea la acțiuni de ecologizare a spațiului din jurul grădiniței. Sub îndrumarea cadrelor didactice, copiii pot colecta deșeurile din curte, din parc sau din alte spații verzi, înțelegând astfel efectele negative ale poluării asupra mediului și asupra sănătății oamenilor.

Plantarea de flori, arbori și arbuști reprezintă o modalitate eficientă de a cultiva respectul pentru natură. Prin implicarea directă în îngrijirea plantelor, copiii observă procesul de creștere și dezvoltă sentimente de responsabilitate și grijă față de mediul înconjurător. De asemenea, amenajarea unor mici grădini sau spații verzi în curtea grădiniței oferă oportunități valoroase pentru învățarea prin experiență.

Activitățile artistice cu materiale reciclabile sunt deosebit de apreciate de preșcolari. Confectionarea unor jucării, decorațiuni sau obiecte utile din carton, hârtie, PET-uri sau capace contribuie la dezvoltarea creativității și la conștientizarea importanței reutilizării resurselor. Copiii descoperă că multe materiale considerate deșeuri pot primi o nouă întrebuințare.

Poveștile, poeziile, cântecele și jocurile didactice cu tematică ecologică facilitează înțelegerea unor noțiuni precum poluarea, reciclarea, economisirea apei și protejarea plantelor și animalelor. Prin

metode interactive, mesajele ecologice sunt mai ușor asimilate și transformate în comportamente pozitive.

Implicarea familiei în activitățile de educație ecologică este esențială. Organizarea unor campanii de colectare a materialelor reciclabile, concursuri tematice sau proiecte desfășurate în parteneriat cu părinții consolidează cunoștințele dobândite la grădiniță și favorizează aplicarea lor în viața de zi cu zi.

În concluzie, activitățile de prevenire a poluării mediului desfășurate în învățământul preșcolar contribuie la formarea unor comportamente responsabile și la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de natură. Prin experiențe practice și exemple concrete, copiii învață că fiecare gest contează în protejarea mediului și că pot avea un rol activ în menținerea unui mediu curat și sănătos.

Bibliografie

1. Cucoș, C. (2014). Pedagogie. Iași: Editura Polirom.
2. Oprea, C. L. (2009). Strategii didactice interactive. București: Editura Didactică și Pedagogică.
3. Preda, V. (coord.) (2019). Curriculum pentru educație timpurie. București: Ministerul Educației Naționale.
4. Ministerul Educației (2019). Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani. București.

Activități ecologice potrivite pentru elevii din clasele I–IV

Studiu de caz

Prof. RADU Oana-Maria
Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești

➤ **Introducere**

Educația ecologică reprezintă o componentă importantă a educației moderne, contribuind la formarea unor comportamente responsabile față de mediul înconjurător. În ciclul primar, elevii sunt receptivi la activitățile practice și învață cu ușurință prin observare, experiment și joc. Implicarea lor în activități ecologice contribuie la dezvoltarea responsabilității, a spiritului civic și a respectului față de natură.

Prezentul studiu de caz ilustrează modul în care desfășurarea unor activități ecologice poate influența comportamentul elevilor din ciclul primar.

➤ **Date generale**

Nivel de învățământ: Primar

Clasa: a III-a

Număr de elevi: 25

Perioada desfășurării: 8 săptămâni

Tema proiectului: „Micii ecologiști – Prietenii naturii”

➤ **Contextul studiului**

La începutul anului școlar s-a observat că o parte dintre elevi nu acordau suficientă atenție protejării mediului. În sala de clasă și în curtea școlii existau situații în care ambalajele erau aruncate la întâmplare, iar elevii nu cunoșteau regulile colectării selective. De asemenea, mulți dintre ei nu conștientizau importanța economisirii apei și energiei.

Pornind de la aceste observații, a fost inițiat un proiect educațional cu scopul dezvoltării unor comportamente ecologice prin activități practice și interactive.

➤ **Obiectivele studiului**

- dezvoltarea responsabilității față de mediul înconjurător;
- formarea deprinderilor de colectare selectivă a deșeurilor;
- stimularea colaborării și a muncii în echipă;
- dezvoltarea creativității prin reutilizarea materialelor reciclabile;
- implicarea elevilor în activități de protejare a naturii.

➤ **Activitățile desfășurate**

➤ **1. Colectarea selectivă a deșeurilor**

În sala de clasă au fost amplasate recipiente pentru hârtie, plastic și deșeuri reziduale. Elevii au învățat să sorteze corect materialele și au urmărit zilnic respectarea regulilor.

2. Atelier de creație „Din deșeuri facem lucruri frumoase”

Copiii au realizat obiecte decorative, jucării și suporturi pentru creioane folosind role de carton, sticle din plastic, capace și cutii reciclabile. Activitatea a evidențiat faptul că multe materiale pot fi refolosite în mod creativ.

3. Plantarea florilor în curtea școlii

Elevii au participat la amenajarea unui mic spațiu verde, plantând flori și îngrijindu-le pe parcursul proiectului. Ei au observat dezvoltarea plantelor și au înțeles importanța acestora pentru mediu.

4. Ziua fără plastic

Într-o zi stabilită, elevii au venit la școală folosind recipiente reutilizabile pentru apă și pachetele, evitând ambalajele de unică folosință. Activitatea a fost însoțită de discuții despre reducerea cantității de deșeuri.

5. Acțiune de ecologizare

Împreună cu cadrele didactice și părinții, elevii au participat la o activitate de igienizare a curții școlii și a unui parc din apropiere. Această experiență a consolidat spiritul de responsabilitate și cooperare.

➤ **Metode utilizate**

- conversația;
- observația;
- învățarea prin descoperire;
- jocul didactic;
- lucrul pe grupe;
- exercițiul practic;
- proiectul educațional.

➤ **Rezultatele obținute**

La finalul proiectului s-au observat schimbări semnificative în comportamentul elevilor:

- majoritatea elevilor au învățat să colecteze selectiv deșeurile;
- copiii au devenit mai atenți la curățenia din clasă și din curtea școlii;
- au manifestat interes pentru economisirea apei și energiei;
- au participat cu entuziasm la activitățile de plantare și reciclare;
- au transmis informațiile învățate și membrilor familiei, contribuind la dezvoltarea unor comportamente ecologice și acasă.

➤ **Analiza studiului de caz**

Activitățile practice au avut un impact mai mare decât prezentarea exclusiv teoretică a informațiilor. Elevii au învățat prin experiență directă, iar colaborarea dintre școală și familie a consolidat rezultatele obținute. Implicarea activă în proiect a crescut motivația copiilor și i-a ajutat să înțeleagă că fiecare gest contează în protejarea mediului.

De asemenea, s-a observat dezvoltarea unor competențe transversale, precum comunicarea, colaborarea, rezolvarea de probleme și asumarea responsabilității în cadrul grupului.

➤ **Concluzii**

Studiul de caz demonstrează că activitățile ecologice desfășurate în ciclul primar contribuie la formarea unor atitudini și comportamente responsabile față de mediul înconjurător. Elevii învață mai eficient atunci când participă direct la activități practice, iar implicarea familiei și a comunității sporește impactul educației ecologice.

Implementarea unor proiecte precum „Micii ecologiști – Prietenii naturii” poate deveni o bună practică în școlile primare, contribuind la dezvoltarea unei generații conștiente de importanța protejării naturii și a utilizării responsabile a resurselor.

➤ **Recomandări**

- organizarea periodică a unor campanii de reciclare și ecologizare;
- amenajarea unui colț verde în fiecare clasă;
- implicarea părinților în activități ecologice comune;
- colaborarea cu autoritățile locale și organizațiile de mediu;
- integrarea temelor de educație ecologică în activitățile desfășurate pe tot parcursul anului școlar.

Copiii de vârstă mică protejează mediul înconjurător

Prof. RADU Oana-Maria
Școala Gimnazială „Marin Preda”

Mediul înconjurător reprezintă casa noastră comună. Aerul pe care îl respirăm, apa pe care o bem, copacii, florile și animalele fac parte din natură și au nevoie de grija noastră. Deși sunt mici, elevii din clasele primare pot avea un rol foarte important în protejarea mediului. Prin gesturi simple, repetate zi de zi, copiii învață să fie responsabili și să contribuie la păstrarea unui mediu curat și sănătos.

Educația ecologică începută încă din primii ani de școală îi ajută pe copii să înțeleagă că fiecare persoană poate face o diferență. Respectul față de natură se formează prin exemplele oferite de familie, de cadrele didactice și prin activitățile desfășurate la școală.

Există multe modalități prin care elevii din ciclul primar pot avea grijă de natură. Un prim pas este păstrarea curățeniei în clasă, în curtea școlii, în parc și pe stradă. Aruncarea deșeurilor în coșurile de gunoi și colectarea selectivă a hârtiei, plasticului și sticlei sunt obiceiuri care contribuie la reducerea poluării.

Copiii pot economisi apa închizând robinetul atunci când se spală pe dinți și pot economisi energia electrică prin stingerea luminii atunci când ies dintr-o încăpăre. De asemenea, folosirea ambalajelor reutilizabile, a sticlelor pentru apă și a sacoșelor textile reduce cantitatea de deșeuri produse zilnic.

Plantarea florilor, a pomilor sau îngrijirea spațiilor verzi îi apropie pe copii de natură și îi ajută să înțeleagă cât de important este rolul plantelor în viața oamenilor. În același timp, respectarea animalelor și protejarea habitatelor acestora contribuie la menținerea echilibrului în natură.

Școala și familia au un rol esențial în formarea comportamentelor ecologice. Cadrele didactice pot organiza lecții interactive, concursuri tematice, ateliere de reciclare, plantări de copaci și acțiuni de ecologizare. Prin astfel de activități, elevii învață într-un mod plăcut și practic cum pot proteja mediul.

Părinții pot continua aceste obiceiuri acasă, implicând copiii în colectarea selectivă a deșeurilor, economisirea resurselor și îngrijirea plantelor. Atunci când adulții oferă un exemplu pozitiv, copiii sunt mai motivați să adopte comportamente responsabile.

Elevii din ciclul primar pot participa cu entuziasm la numeroase activități dedicate protejării mediului:

- realizarea de obiecte decorative din materiale reciclabile;
- amenajarea unui colț verde în clasă;
- plantarea de flori și arbori în curtea școlii;
- colectarea hârtiei și a plasticului pentru reciclare;
- participarea la campanii de ecologizare;
- realizarea de afișe și desene cu mesaje despre protejarea naturii;
- organizarea unor expoziții și concursuri cu tematică ecologică.

Aceste activități dezvoltă spiritul de echipă, creativitatea și responsabilitatea față de mediul înconjurător.

Educația pentru protecția mediului contribuie la dezvoltarea unor valori importante precum responsabilitatea, respectul, cooperarea și grija față de ceilalți. Copiii înțeleg că natura trebuie protejată pentru ca generațiile viitoare să se bucure de un mediu sănătos.

Prin implicarea în activități ecologice, elevii își dezvoltă spiritul civic și învață că fiecare gest, oricât de mic, poate avea un impact pozitiv asupra mediului. Astfel, ei devin cetățeni activi și conștienți de importanța protejării planetei.

Protejarea mediului înconjurător este responsabilitatea fiecăruia dintre noi, iar această responsabilitate se formează încă din primii ani de școală. Copiii de vârstă mică pot contribui la păstrarea unui mediu curat prin gesturi simple: reciclarea deșeurilor, economisirea apei și energiei, îngrijirea plantelor și participarea la activități ecologice.

Prin colaborarea dintre școală, familie și comunitate, elevii din clasele I–IV își formează deprinderi sănătoase și o atitudine pozitivă față de natură. Copiii de astăzi sunt adulții de mâine, iar educația ecologică reprezintă una dintre cele mai valoroase investiții pentru viitorul planetei.

Bibliografie:

1. Cucoș, C. , **Pedagogie**, 2014, Polirom, Iași.
2. Pârvu, C. , **Ecologie generală**, 2001, Editura Tehnică, București.
3. Dulamă, M. E. , **Didactică pedagogică**, 2008, Editura Clusium, Cluj-Napoca.

Rolul activităților outdoor în viața preșcolarilor

Profesor educație timpurie Călin Elena Andreea
G.P.P „Lumea Copiilor” Topoloveni

În lumea accelerată a tehnologiei, copiii tind să petreacă din ce în ce mai mult timp înăuntru, lipiți de ecrane. Totuși, pentru o dezvoltare armonioasă, este esențial ca preșcolarii să beneficieze de o conexiune constantă cu mediul natural. Activitățile outdoor nu reprezintă doar un simplu joc, ci un instrument de educare complexă, cu beneficii multiple pentru sănătatea fizică, psihică, socială și emoțională a copiilor.

1. Dezvoltarea fizică:

- **Sistem imunitar fortificat:** Natura este o sursă bogată de vitamina D, obținută prin expunerea la soare. Această vitamină joacă un rol crucial în fortificarea sistemului imunitar, oferind organismului o mai bună capacitate de a lupta împotriva infecțiilor.
- **Motricitate îmbunătățită:** Activitățile outdoor oferă copiilor o multitudine de provocări fizice. Alergarea prin parc, săriturile peste obstacole, cățărutul pe stânci sau copaci, jocurile cu mingea, toate stimulează motricitatea grosieră, contribuind la dezvoltarea forței, agilității și coordonării.
- **Sănătate fizică generală:** Petrecerea timpului în aer liber încurajează mișcarea, reducând riscul de boli cronice precum obezitatea, diabetul sau afecțiunile cardiovasculare. Activitățile fizice în aer liber îmbunătățesc și calitatea somnului, oferind copiilor mai multă energie și o stare generală de bine fizică.

2. Dezvoltarea psihică:

- **Stimularea curiozității și creativității:** Mediul natural este un loc plin de stimuli senzoriali care trezesc curiozitatea copiilor. Zgomotele păsărilor, formele interesante ale frunzelor, textura solului, insectele care se mișcă – toate acestea stârnesc interesul și dorința de explorare. Această explorare liberă este fundamentală pentru dezvoltarea cognitivă, deoarece copiii învață prin intermediul simțurilor, descoperind lumea din jurul lor.
- **Atitudine pozitivă față de mediu:** Conectarea cu natura în primii ani de viață are un impact major asupra dezvoltării unei atitudini ecologice. Copiii care explorează mediul înconjurător învață să aprecieze frumusețea naturii și importanța protejării acesteia. Ei pot fi implicați în activități simple precum plantarea florilor, colectarea gunoiului sau hrănirea păsărilor, dezvoltând astfel un sentiment de responsabilitate față de mediul în care trăiesc.
- **Reducerea stresului și îmbunătățirea stării de spirit:** Natura are o putere incredibilă de a ne calma și de a ne oferi o stare de bine. Studiile au demonstrat că petrecerea timpului în spații verzi reduce nivelul hormonilor de stres precum cortizolul, inducând o stare de relaxare. Lumina soarelui contribuie la crearea de serotonină, cunoscută drept hormonul fericirii, oferind copiilor o stare generală îmbunătățită.

3. Dezvoltarea socială și emoțională:

- **Abilități de comunicare și relaționare:** Activitățile outdoor oferă copiilor contexte ideale pentru a interacționa unii cu ceilalți. Jocurile în aer liber încurajează munca în echipă, colaborarea și negocierea, astfel încât să poată duce la bun sfârșit diferite activități.

- **Dezvoltarea încrederii în sine și a spiritului de echipă:** Activitățile outdoor oferă copiilor oportunități de a-și depăși limitele și de a-și învinge fricile. Fie că este vorba de a escalada un perete de cățărare sau de a participa la o cursă cu bicicleta, aceste provocări fizice și mentale contribuie la dezvoltarea încrederii în sine și a sentimentului de autoeficacitate. Jocurile în echipă îi învață pe copii importanța colaborării, a sprijinului reciproc și a celebrării succesului împreună.

- **Gestionarea emoțiilor:** Natura oferă un spațiu sigur pentru ca preșcolarii să își exprime și să își gestioneze emoțiile. Fie că este vorba de bucuria de a descoperi o insectă nouă sau de frustrarea de a nu reuși să construiască un castel de nisip, mediul exterior permite copiilor să exploreze emoțiile într-un mod sănătos. De asemenea, activitățile fizice intense în aer liber ajută la eliberarea endorfinelor, hormoni care contribuie la reducerea stresului și la îmbunătățirea stării de spirit.

În concluzie, activitățile outdoor nu ar trebui privite ca o simplă distracție, ci ca o componentă fundamentală a educației timpurii. Beneficiile pe care le aduc dezvoltării fizice, psihice, sociale și emoționale a copiilor sunt incontestabile. Prin jocurile și explorările în aer liber, preșcolarii își dezvoltă forța, agilitatea și dexteritatea, își stimulează curiozitatea și creativitatea, învață să relaționeze cu ceilalți și își gestionează emoțiile. Rolul educatorilor și al părinților este esențial în a încuraja activitățile outdoor și a transforma timpul petrecut în natură într-o experiență de învățare valoroasă și plină de bucurie pentru copii.

Bibliografie:

- *Educația în aer liber: o abordare holistică pentru dezvoltarea copilului*, Editura Didactica Publishing House, București, 2019.

- *Importanța activităților outdoor în dezvoltarea copiilor preșcolari*, Revista Învățământul Preșcolar, nr. 1-2/2020.

ÎNDEMN

Prof. ed. timpurie Dima Daniela
Școala Gimnazială „Marin Preda”, Pitești

Dragi copii din lumea-ntreaga,
Mediul este casa noastră!
Pământul îl bucurăm,
Dacă curat îl păstrăm!
Hai să fim civilizați,
Mediul să-l păstrăm curat!

E ușor să reciclezi
După culori selectezi:
Roșu e pentru hartie,
Galbenul pentru metal,
Albastru e pentru plastic
Verdele, după cum stim...
Pentru sticlă, este clar!

Corect de vei recicla,
Mare ajutor vei da
Apelor, pădurilor...și chiar animalelor
Toate se vor bucura,
Copile, de fapta ta!
Planeta nu va uita,
Aer proaspăt îți va da!
Pământul îl vei salva,
Viață lungă vei avea!

„Nu moștenim Pământul de la strămoșii noștri, ci îl împrumutăm de la copiii noștri.”

(Proverb amerindian)

„Ecologia restaurează demnitatea omului de a fi cetățean al biosferei, cu toate drepturile și obligațiile pe care le implică experiența acestei demnități”.

N. Boscaiu

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ȘI ACTIVITĂȚILE DE PROTEJARE A MEDIULUI
REVISTA ȘCOLARĂ ANUALĂ

NR. 6 - iulie 2026

ISSN 2784-3874

ISSN-L 2784-3874